

THƯ VIỆN TP. CẦN THƠ



DC.000880

VĂN HÓA THÔNG TIN
TỈNH CẦN THƠ



Bài ca

Tài Tử

NĂM 2002

ĐC 741
B103 C

SỞ VĂN HÓA THÔNG TIN
TỈNH CẦN THƠ

THƯ VIỆN TỈNH CẦN THƠ
Kính Biếu

Bàca *Tài Tử*

NĂM 2002



BỘ SƯU TẬP SỔ ĐỊA CHỈ CẦN THƠ

Lời Nói Đầu

Nhạc tài tử - đồn ca tài tử - một giá trị văn hóa độc đáo từ rất lâu, đã gắn liền với đời sống tinh thần cư dân Nam bộ nói chung và Cần Thơ nói riêng.

Nhiều năm qua, ngành Văn hóa thông tin Cần Thơ đã có những nỗ lực nhằm bảo tồn và phát triển bộ môn này qua các chủ trương, biện pháp: khôi phục, tổ chức, củng cố các *Ban-Nhóm-Câu lạc bộ đồn ca tài tử*, vận dụng hình thức này để thành lập các *Đội, Nhóm thông tin-văn nghệ tài tử*. Đây cũng là tiêu chuẩn bắt buộc trong xây dựng, xét công nhận đối với danh hiệu “Ấp văn hóa”.

Tiếp tục đẩy mạnh, nâng cao chất lượng, hiệu quả hoạt động đồn ca tài tử; để củng cố kiến thức - tạo điều kiện, giúp các địa phương, cơ sở trong xây dựng tiết mục, chương trình sinh hoạt, biểu diễn phục vụ đời sống văn hóa nhân dân, tiến tới tham gia các cuộc liên hoan đồn ca tài tử cấp Huyện-Tỉnh-Khu vực - Sở Văn hóa thông tin Cần Thơ xuất bản tập *BÀI CA TÀI TỬ...* soạn lời mới.

Trong tập sách này, do yêu cầu xây dựng các chương trình; buổi biểu diễn gọn, nhẹ - phần 20 bài tổ chỉ trích đăng hoặc soạn lời mới một số câu, một số lớp, để các Ban-Nhóm-Câu lạc bộ rộng đường khi sử dụng, vận dụng. Ngoài ra, còn giới thiệu những bài vọng cổ và một số bài ca khác.

Đặc biệt, các tác giả biên soạn 5 chương trình đồn ca tài tử có tính thể nghiệm, viết lời mới theo một mảng đề tài, nội dung xuyên suốt; cấu trúc các hơi, điệu đa dạng, ngắn gọn nhưng vẫn giữ phong cách tài tử.

Về nội dung, các bài ca, chương trình xoay quanh đề tài cuộc sống đương đại: ca ngợi Đảng, Bác Hồ, truyền thống cách mạng - yêu nước. Đề cao các giá trị đạo đức, nhân văn; giới thiệu phong cảnh, đất nước, danh nhân Nam bộ và Cần Thơ...

Hy vọng tập **BÀI CA TÀI TỬ** sẽ là nguồn cung cấp bổ ích cho phong trào văn hóa - văn nghệ tỉnh nhà. Rất mong đón nhận các ý kiến đóng góp của quý vị và các bạn!

Cám ơn các tác giả trong và ngoài tỉnh đã nhiệt tình sáng tác, gửi bài để tập bài ca tài tử được hoàn thành.

SỞ VĂN HÓA THÔNG TIN CẦN THƠ

KIẾN THỨC PHỔ THÔNG ĐỜN CA TÀI TỬ NAM BỘ

I - SỰ HÌNH THÀNH VÀ PHÁT TRIỂN NHẠC TÀI TỬ NAM BỘ

Khoảng vài thập niên cuối thế kỷ thứ 19, một số nhạc công dân nhạc cung đình Huế di cư vào vùng đất Đồng Nai-Cửu Long, mang theo bài bản nhạc lễ. Lúc này, các sĩ tử từ trong Nam ra kinh đô học hành, thi cử cũng đem về ít nhiều vốn liếng âm nhạc cung đình! Nhạc lễ được lưu truyền rộng rãi, tuy nhiên còn ít bài bản, hơi điệu chủ yếu là Bắc và Nam. Về sau, đáp ứng sự mở rộng của phong trào và để phù hợp với cuộc sống lao động; tâm tư, tình cảm cư dân trên đường “khẩn hoang lập ấp” – Các nhạc sư, nghệ nhân đã chỉnh lý, sáng tác thêm nhiều bài bản mới; cải tiến, bổ sung nhạc cụ; thu nhận học trò truyền dạy đờn ca, làm phong phú thêm về bài bản và hơi điệu. Nhạc lễ được cách tân thành *nhạc tài tử*.

Đến đầu thế kỷ 20, phong trào *đờn ca tài tử* phát triển khắp Nam kỳ lục tỉnh, cuốn hút mọi giới nhất là công chức, thợ thủ công (thợ bạc, thợ hớt tóc). Các nghệ nhân tập hợp lại chơi theo các Ban, Nhóm; theo từng địa phương, từng miền

với 2 phong cách tiêu biểu: miền Đông và miền Tây. Đại biểu cho các nhóm ở miền Đông có các nghệ nhân bậc thầy như nhạc sư **Nguyễn Quang Đại** (Ba Đợi), ông là người có công chấn chỉnh - truyền dạy bộ môn nhạc lễ và sáng tác nhiều bài bản, chuyển hơi điệu theo phong cách tài tử Nam bộ. Đại biểu cho nhóm nhạc tài tử ở miền Tây là ông **Trần Quang Quờn** (Ký Quờn) quê ở Vĩnh Long. Năm 1916-1917 ông sáng tác bài ca Bá Lý Hề theo điệu tứ đại oán. Các Ban nhạc tài tử nổi tiếng lúc ấy có Ban tài tử Mỹ Tho của ông Tư Triều (Nguyễn Tống Triều), Ban tài tử Vĩnh Kim của ông Bảy Triều (Trần Văn Chiêu) ở huyện Châu Thành (Tiền Giang), Ban tài tử của ông Tống Hữu Định (Vĩnh Long). Trong khoảng thời gian đó, Cần Thơ có **Ban tài tử Ái Nghĩa** ở Phong Điền khá nổi tiếng được ông Trương Duy Toàn soạn cho các bài ca: Lão quán ca, Vân Tiên mù, Khen chàng Tử Trục, Thương nàng Nguyệt Nga. Ông **Cao Văn Lầu** (Bạc Liêu) sáng tác bài Dạ cổ hoài lang và trở thành bài vọng cổ cổ sức sống mạnh mẽ đến nay.

Trong quá trình phát triển, các nghệ nhân luôn tìm tòi những hình thức thể hiện, tiết tấu mới, viết bài bản mới để Ban mình vượt trội hơn những Ban khác. Năm 1915, tại Vĩnh Long thầy phó Mười Hai (Tống Hữu Định) đề xướng ra bộ môn **ca ra bộ** trên bộ ván ngựa với bài ca **Bùi Kiệm thi rớt trở về** theo điệu tứ đại oán do 3 người thủ vai: Bùi Ông, Bùi Kiệm, Nguyệt Nga – Sau đó, nhiều Ban, Gánh “ca ra bộ” được thành lập đi biểu diễn có doanh thu ở các nơi, được công chúng yêu thích.

Trên đà cách tân ấy, các tác giả gom những bài ca lẻ, xây dựng các tiết mục, viết kịch bản, vở diễn hoàn chỉnh như Kim Vân Kiều, Lục Vân Tiên – *sân khấu cải lương* hình thành kể từ đó.

Như vậy, ta thấy: Từ bộ môn nhạc lễ cách tân thành nhạc tài tử, (đờn ca tài tử) nâng lên ca ra bộ rồi phát triển thành nghệ thuật sân khấu cải lương. Tuy có mối quan hệ về xuất xứ, nhưng tính chất và phong cách thể hiện của mỗi bộ môn khác nhau:

- **Nhạc lễ:** Chủ yếu dùng trong các buổi lễ có tính chất trang nghiêm. Buổi đầu sử dụng ở các lễ nghi của triều đình, dần dần có mặt ở các lễ hội dân gian như: cúng đình, cúng miếu, kỳ yên và trong tang tế gia đình v.v...

- **Nhạc tài tử:** Người chơi đờn ca tài tử do sở thích, muốn giúp vui, so tài cao thấp – nên thường chơi ở dạng thính phòng (chơi sa-lông) chủ yếu trình diễn đờn, ca để “*nghe*” theo lối tri âm tri kỷ. Dần dần trong dịp lễ lộc, hội hè, đám tiệc vui... Các Ban đờn ca tài tử cũng có mặt trình diễn phục vụ.

- **Ca ra bộ:** Vẫn cái gốc là đờn ca tài tử – nhưng ca có bộ tịch minh họa để tăng thêm tính hấp dẫn, sinh động. Đây cũng là bước mở đầu cho một số Ban, Gánh đi vào hướng chuyên nghiệp hoá, có doanh thu.

- **Cải lương:** Ca ra bộ phát triển đến một giai đoạn hoàn chỉnh, tiến lên hình thành bộ môn nghệ thuật (ca kịch) tổng hợp, tất cả được sân khấu hóa - đòi hỏi phải có kịch bản hoàn chỉnh,

có thầy tuồng hướng dẫn (đạo diễn) và người ca trở thành diễn viên, diễn xuất theo hành động, tính cách, tâm lý, hành động của nhân vật. Bài bản đờn ca cũng được sử dụng, sáng tác phù hợp với hoàn cảnh, tình huống kịch và tâm lý nhân vật.

II - BÀI BẢN NHẠC TÀI TỬ

Đờn ca tài tử là thú chơi tao nhã nên phải sành điệu, am hiểu nhiều bài bản. Bài là bài ca; bản là bản đờn. Sau thời gian hình thành - phát triển, kho tàng nhạc tài tử có trên dưới 130 bài bản. Tuy nhiên, trong giới thống nhất lấy 20 bài bản tiêu biểu gọi là 20 bài bản tổ để so tài và truyền dạy gồm 4 nhóm hơi, điệu: Bắc, Bắc lẻ (hơi hạ), Nam, Oán chia ra như sau:

1/ Nhóm 6 bài bản Bắc:

- Lưu thủy trường cò: 32 câu, 4 lớp
- Phú lục chẵn: 34 câu, 4 lớp
- Bình bài chẵn: 44 câu, 4 lớp
- Xuân tình chẵn: 48 câu, 4 lớp
- Tây Thi vắn: 26 câu, 3 lớp
- Cổ bản vắn: 34 câu, 5 lớp

Tính chất của bài bản điệu Bắc là vui tươi, hào hùng. Trong 6 bài Bắc có từ “vắn” (ngắn) hoặc trường (dài) - Vắn chỉ loại bài bản có trước. Sau này, các tác giả (nhạc sĩ) nhân rộng dần ra thêm 1 bài nào đó gọi là trường. Thí dụ: lưu thủy vắn có 16 câu; lưu thủy trường đến 32 câu.

2/ Nhóm 7 bài bản Bắc lễ:

- Xàng xê: 64 câu, 4 lớp
- Ngũ đối thượng: 61 câu, 5 lớp
- Ngũ đối hạ: 38 câu, 5 lớp
- Long Đăng: 40 câu, 3 lớp
- Long ngâm: 33 câu, 3 lớp
- Vạn giá: 47 câu, 5 lớp
- Tiểu khúc: 29 câu, 4 lớp

Tính chất chung của bài bản Bắc lễ là trang nghiêm, khoan thai, trong sáng. Nhưng từng bài có giai điệu, tính cách riêng.

3/ Nhóm 3 bài bản Nam:

- Nam xuân: 68 câu, 9 lớp
- Nam ai: 84 câu, 10 lớp
- Nam đảo (đảo ngũ cung): 52 câu, 6 lớp

Đối với bài bản Nam - đờn, ca lên nghe buồn man mác - nhưng cái buồn trong Nam xuân có ẩn chứa sự lãng mạn; buồn của Nam ai thì tỉ mỉ, nức nở. Đối với Nam đảo thì lại là cái buồn khản trương, bức xúc.

4/ Nhóm 4 bài bản Oán:

- Tứ đại oán: 38 câu, 5 lớp
- Phụng hoàng: 48 câu, 3 lớp
- Giang nam cửu khúc: 58 câu, 4 lớp
- Phụng cầu hoàng duyên (phụng cầu): 40 câu, 3 lớp

Bài bản oán mang chất bi, nhưng bi hùng chứ không phải bi lụy như trong các điệu Nam, hơi ai. Ngoài 4 bài bản oán chính nêu trên, còn có 4 bài oán phụ được sáng tác sau này là: Bình Sa Lạc Nhạn, Thanh Dạ Đề Quyên, Ngươn Tiêu Hội Oán và Võ Văn Hội Oán.

Các bài bản nổi tiếng khác, ngoài 20 bài bản tổ, được xếp theo bộ:

- **Thập thủ liên hườn**, do nhóm nhạc miền Tây lấy từ 10 bản khách hay 10 ngữ gồm: Phẩm Tuyết, Nguyên Tiêu, Hồ Quảng, Liên Hườn, Bình Nguyên, Tây Mai, Kim Tiền, Xuân Phong, Long Hồ, Tẩu Mã.

- **Tám bản ngữ**, do nhóm nhạc miền Đông sáng tác: Đường Thái Tôn, Vọng Phu, Chiêu Quân, Ái Tử Kê, Bát Man Tấn Cống, Tương Tư, Duyên Kỳ Ngộ, Quả Phụ Hàm Oan.

- **Ngũ Châu**, Do nhóm nhạc miền Đông sáng tác: Kim Tiền Bản, Ngữ Giá, Hồ Lan, Vạn Liên, Song Phi Hồ Điệp

- **Tứ Bửu**, Do nhóm nhạc Bạc Liêu sáng tác: Minh Hoàng Thường Nguyệt, Ngữ Giá Đẳng Lâu, Phò Mã Giao Duyên, Ái Tử Kê. Ngoài ra còn có các bài khác được nhiều người yêu thích như: Liêu Giang, Ngũ Quan, Hoài Lang.

III- DÀN NHẠC TÀI TỬ

Ngay từ buổi ban đầu, dàn nhạc tài tử được điển hình với bộ tứ đồn cây: *kìm, cò, tranh, độc* (độc tuyền, bầu) không có trống, kèn như ở dàn nhạc lễ. Để cảm nhịp, chỉ có 1 song lang. Từng lúc, dàn nhạc có thêm nhạc cụ thứ 5 là *đờn tỳ bà* hoặc *tiêu* hay *sáo*. Sau này, lại tiếp nhận thêm cây *đờn sến* và *ghitar Việt Nam* (đờn ghita được móc phím). Trong dàn nhạc lễ, cây đờn *cò* đóng vai trò trụ cột, ở dàn nhạc tài tử đờn *kìm* lại nắm vị trí then chốt đồng thời thường giữ song lang.

Xưa nay, giới chơi tài tử rất coi trọng dàn nhạc. Nhạc công thường phải khổ luyện ngón đờn, loại nhạc cụ sở trường để chơi đúng và thuộc nhiều bài bản, nhất là phải cứng nhịp.

Trong thế kỷ 20, rất nhiều nhạc công trở thành danh cầm như ông Ba Đợi, Nhạc Khi, Ký Quờn, Tư Triều v.v... (còn là tác giả những bài ca mới). Lớp sau có ông Năm Cơ với cây đờn sến được xem "độc nhất vô nhị". Ông Văn Vĩ với tiếng đàn ghitar Việt Nam đệm thêm cho bài vọng cổ chất mùi mặn, trữ tình. Đặc biệt, một số danh cầm đã làm phong phú thêm về nhạc khí, như ông Văn Còn sáng tác ra dây Ngân giang (dây Bảo chánh) trên cây đàn ghitar Việt Nam được phát huy đến ngày nay.

IV - BẢO TỒN VÀ PHÁT TRIỂN BỘ MÔN ĐỜN CA TÀI TỬ

Theo các nhà nghiên cứu, trong chơi nhạc tài tử - người ta cần nắm vững nguyên tắc ***“Đờn không tô điểm, phỏng túng; ca không luyến láy tùy tiện và luôn tôn trọng thang âm, điệu thức”***. Đây cũng là bản sắc, giá trị của ngôn ngữ âm nhạc tài tử.

Trải qua thời gian, sự biến đổi của đời sống – đáp ứng nhu cầu, thị hiếu của xã hội – nhạc tài tử, đờn ca tài tử luôn phát triển nhưng vẫn giữ cái gốc, cái hồn và có sức sống lâu bền, trở thành bộ môn nghệ thuật dân tộc truyền thống, một ***đặc sản văn hóa*** của vùng đất Nam bộ.

Theo đà tiến lên, để phù hợp với nhịp sống của xã hội công nghiệp - giới chơi nhạc tài tử dần dần có cách chơi gọn nhẹ hơn, như chỉ sử dụng một số lớp, một số câu trong các bài bản. Hình thức ca đối đáp, ca ra bộ được trình diễn nhiều hơn để tăng thêm tính hấp dẫn. Nếu ở giai đoạn mới hình thành nội dung đề tài thường ca ngợi các giá trị “trung, hiếu, tiết, nghĩa” bám theo các tưởng tích hát bội - sang thời kháng chiến chống thực dân Pháp, đế quốc Mỹ - nội dung mở rộng với mảng đề tài yêu nước, cách mạng giải phóng dân tộc, phê phán các thói hư tật xấu v.v... Sau ngày giải phóng, thống nhất đất nước,

rồi bước sang thời đổi mới – phong trào đồn ca tài tử tiếp tục phát triển thêm nhiều Ban, Nhóm, nhạc công, người hát. Đảng, Nhà nước có chủ trương, chính sách bảo tồn và phát triển bộ môn này qua các cuộc liên hoan cấp tỉnh, cấp khu vực và cả Nam bộ. Năm 1994, Sở VH TT Cần Thơ chỉ đạo vận dụng hình thức đồn ca tài tử để thành lập các nhóm **“thông tin-văn nghệ-tài tử”**. Năm 1995, để làm phong phú thêm các mô hình văn hóa cơ sở, Sở VH TT đề ra tiêu chuẩn qui định : **“Mỗi ấp văn hóa phải có câu lạc bộ đồn ca tài tử”** hoặc **“Nhóm thông tin-văn nghệ-tài tử”**.

Tiếp tục phát huy và nâng cao chất lượng hoạt động đồn ca tài tử trong tỉnh, Sở VH TT Cần Thơ đã có sự chỉ đạo về định hướng cùng với một số biện pháp cụ thể như sau:

1. Vận động giới chuyên môn sưu tầm các bài bản xưa kết hợp với khuyến khích các tác giả viết thêm nhiều bài ca mới (soạn lời mới) phản ánh cuộc sống đương đại. Từng bước thử nghiệm xây dựng các chương trình đồn ca tài tử ngắn, gọn có nội dung chủ đề xuyên suốt, có sắp xếp các bài bản hơi điệu phù hợp.

2. củng cố, tổ chức, tập hợp lực lượng nghệ nhân đồn ca ở các xóm, ấp, khu phố vào các Ban, Nhóm, câu lạc bộ để

thường xuyên sinh hoạt, tập luyện ngón đòn, bài ca; trao đổi kiến thức, nâng cao chất lượng chương trình và tổ chức biểu diễn phục vụ các lễ hội, hội họp, đám tiệc.

3. Khuyến khích, hỗ trợ các lò đào tạo gia đình, thường xuyên bồi dưỡng, truyền nghề cho lực lượng trẻ.

NHÂM HÙNG



20 BÀI TỎ

- Bài Bắc Lễ
- Bài Bắc
- Bài Nam
- Bài Oán

Và một số bài ca khác...

BỘ SƯU TẬP SỔ ĐỊA CHỈ CẦN THƠ

VỀ VÙNG ĐẤT CUỐI TRỜI

• ĐỒ DỮNG

- ĐC 820/02
- 1/ Tổ quốc – Núi (sông), đồng bằng trải (rộng)
Hình chữ S, từ ải Nam (Quan) đến mũi Cà (Mau)
- 2/ Vùng đất (cuối) phương Nam (-)
Lúc tiền nhân (mở) cõi khai (hoang)
- 3/ (-) Nhớ ngày (xưa)
Rừng (rậm), thú dữ sống hoang lan (tràn)
- 4/ Chim muôn (loài), rùa, rắn, cá (tôm)
Dưới nước, trên (bờ) cho đến ngọn (cây)
- 5/ Tiền nhân ta đổ mồ (hôi), nước mắt, máu (xương)
Chống chọi thú (dữ) cùng với thiên (nhiên)
- 6/ Ngày đầu (tiên) biết bao là khắc (nghiệt)
Sớm hình thành (những) làng xã nơi (đây)

- 7/ (-) Đã qua bao (đời)
Vùng quê thắm (đậm) hương trầm Cà (Mau)
- 8/ Có đảo Đá Bạc, vườn (chim), chợ rần Lâm (Viên)
Rừng U Minh bạt (ngàn) sát vịnh Thái (Lan)
- 9/ Mùi thơm hương trầm dịu dịu thoảng (đưa)
Hôm (nay) có thành phố Cà (Mau)
- 10/ Xin đón (chào) các bạn hãy đến (đây)
Ngắm biển (khơi), buổi sáng nắng (hồng)
- 11/ (-) Lúa oằn (bong)
Ngút ngàn nặng (-) trĩu trái rộng cánh (đồng)
- 12/ Thành phố (trẻ) rất thơ (mộng)
Ôi, biển (trời), bát ngát màu (xanh)
- 13/ Từ Phan Ngọc (Hiển), Đầm Dơi, Cái (Nước)
Tên đất tên (người), những chiến công oanh (liệt)
- 14/ Ghé Năm (Căn), qua Trần Văn (Thời)
Đến Hòn Khoai, Hòn (Sao), Hòn Đá (Lở)

- 15/ Chuyện bác Ba (Phi) quả lạ trên (đời)
Những chuyện tiếu (lâm) như chuyện thật đất (trời)
- 16/ Nào là (chuyện) đất rừng U (Minh)
Dùng ghe (bầu) đón rùa bò (vô)
- 17/ Còn nguồn cá (tôm) dồi dào vô (tận)
Tính theo mùa (-) giăng lưới thả (câu)
- 18/ Ngồi trong (nhà) cũng bắt được cá (tôm)
Ăn cá trừ (cơm), phơi tôm để (danh)
- 19/ (-) Chuột rô – (ti)
Hay xào sả ớt (-) hoặc nướng thơm (vàng)
- 20/ Còn món (rùa) rang muối khỏi (chê)
Nhâm nhi vài ly (rượu) đế càng (mê)

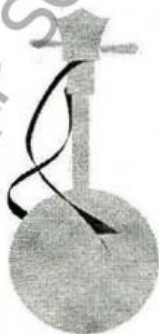


NHỚ ANH TRỖI

• THANH NHA

- 1/ Anh Trỗi ơi!
Thấm thoát đã đầy năm
- 2/ Anh chết nêu gương anh hùng
Soi sáng rực khắp trời miền Nam
- 3/ Soi sáng cả bốn phương
Viết thêm trang sử vẻ vang
- 4/ Người người nguyện sống như anh
Hiếu trung trọn vẹn, nghĩa tình chẳng thẹn
- 5/ Con người thanh đạm giản đơn
Tình yêu, đượm thấm trong tim
- 6/ Yêu đất nước, yêu nhân dân
Yêu đồng đội, yêu bạn gối chăn

- 7/ Thật sâu sắc dào dạt
Nhưng tim cũng cảm thù giặc
- 8/ Nấu nung ý chí diệt thù
Với bạn lòng chịu tiếng thờ ơ
- 9/ Dòng trắng mặt láng lơ
Việc cả từng lúc lo toan



Long Ngâm

(10 câu)

GHÉ BẾN NINH KIỀU

• NHÂM HÙNG

- 1/ ... Về bến Ninh Kiều
Ngồi ở công viên nghe gió sông lộng mát
- 2/ Người người tới lui, vui chơi nhộn nhịp
Với bao giai nhân kiều diễm, mỹ miều
- 3/ Nở nụ cười tươi thắm bờ môi
Như những bông hoa khoe sắc thắm tươi
- 4/ Ninh Kiều ơi, ai thương và nhớ ai đây?
Nhớ người về Cần Thơ tô điểm mảnh đất này
- 5/ Duyên nợ – thắm nồng
Từ miền quê, xuống ghe cập bến
- 6/ Chở đầy trái cây, cá tôm tấp nập
Kẻ bán người mua sôi động bến Ninh Kiều

- 7/ Xin nhắn rằng – người có đến Cần Thơ
Nhớ ghé vào đây, uống tách cà phê
- 8/ Ngồi ngắm nhìn cuộc sống quanh ta
Thấy yêu đời – yêu lắm Cần Thơ
- 9/ Hai bờ ven sông
Xanh đỏ ánh đèn, nhịp sống tung tăng
- 10/ Đây thành phố trẻ trung người ơi!
Ninh Kiều tên gọi, ai có về nhớ ghé thăm



Long Ngâm

(21 câu)

TIẾNG HÁT VĂN CÔNG

• MINH THƠ

Nhớ tiếng hát cô gái Văn Công năm...

1/ ... nào...

Như vẫn còn nghe bên tai văng vẳng

2/ Tiếng hát em bay cao lồng lộng

Vào từng ngõ ngách tâm hồn

3/ Ngọt ngào như tiếng quê hương (-)

Thôi thúc mọi người xông lên

4/ Thề quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh

Dầu máu tuôn rơi vẫn không ngại ngần

5/ (-) Ôi tiếng tơ đồng

Sức mạnh như ngàn cân thuốc nổ

6/ Quyện tiếng em ca vượt trên bom đạn

Thành thép đã tôi cứng rắn phi thường

- 7/ Làm vách đổ tường xiêu (-)
Em ca át tiếng bom rơi
- 8/ Khoai lúa cũng trở nụ đơm bông
No ấm đến với muôn nơi
- 9/ (-) Tiếng em ca
Là tiếng kêu của người nô lệ lầm than
- 10/ Mấy mươi năm mất nước cơ hàn
Còng lưng sống kiếp ngựa trâu
- 11/ Cảnh đầy đọa tối tăm (-)
Của bao tên đế quốc thực dân
- 12/ Sống chẳng được niềm vui (-)
Thì làm sao có được ấm no
- 13/ (-) Tiếng em ca
Như tiếng vọng của bốn ngàn năm
- 14/ Tiếng của tổ tiên mở đất khai đường
Tiếng sóng Bạch Đằng Giang dồn lại
- 15/ Tiếng của núi rừng Trường Sơn
Nghe cả sóng dậy Cửu Long Giang

- 16/ Đến khắp nơi đồng bằng (-)
Từ vùng sâu đến cả đô thành
- 17/ Cùng nhau siết chặt tay kết đoàn
Quyết tiến lên quét sạch xiềng gông
- 18/ Dệt nên mùa xuân huy hoàng (-)
Tổ quốc liền một dải giang san
- 19/ Sống cảnh thanh bình no ấm (-)
Vĩnh viễn qua rồi lầm than cơ cực
- 20/ (-) Tiếng em ca
Ngày xưa đi giành tự do độc lập
- 21/ Tiếng ca ngày nay giữ độc lập tự do
Ôi! Tiếng hát của em gái Văn Công.



Tiểu Khúc

(29 câu, nhịp tư - giọng hơi hạ nhạc lễ)

TƯỚNG NIỆM NGUYỄN VĂN TRỖI

• THANH NHA

Lớp I:

1. Anh Trỗi ơi! Muôn tim xúc động
Ngày đầy năm bọn chúng giết anh
2. Chúng tôi
Kính cẩn tưởng niệm anh hùng
3. Cùng theo
Nước mắt hận thù tuôn
4. Đặt vòng hoa trước thánh hoa đại
Dưới chân anh một bông hoa quý
5. Đóa hoa anh hùng thời đại
Năm châu thơm tỏa hương nồng
6. Hương thơm của giai cấp công nhân
Hương của hoa dân tộc Việt Nam
7. Lịch sử mấy ngàn năm
Không cúi đầu trước quân cướp nước

8. Lời anh vang trước súng giặc

Chúng tôi ghi tạc trong lòng

9. Lời anh là lưỡi gươm

Chém vào mặt quân Mỹ dã man

10. Lời anh là tiếng chuông

Đang thúc giục lớp lớp tiến lên

Lớp II:

11. Bóng anh tuy không còn gặp

Nhưng anh sống mãi trên đời

12. Anh là vì sao sáng

Sáng hơn cả ánh mặt trời

13. Lũ sát nhân máu nhuộm đỏ tay

Tướng tá Mỹ cùng bọn tay sai

14. Nghe lạnh toát mồ hôi

Mỗi khi tiếng Trỗi vọng vào tai

15. Việt Nam chói ngời danh dự

Trên tuyến đầu chống Mỹ xâm lăng

16. Là tấm gương anh dũng

Thật không một chút thẹn thùng

17. Vì đã có những đứa con

Rất anh hùng vĩ đại như anh

Lớp III:

18. Làm rạng rỡ núi sông
Sử vàng ghi tạc lưu danh
19. Thanh niên Hồ Chí Minh
Một thế hệ oanh liệt
20. Anh ơi! Gương anh bất diệt
Được đem học tập khắp vùng
21. Sôi nổi tựa sóng dâng
Từ hai miền Tổ quốc yêu thương
22. Vượt khỏi biên giới quê hương
Đi khắp cả lục địa trùng dương
23. Hôm nay bốn phương kỷ niệm
Một năm ngày chết ngoan cường
24. Cửa người thợ điện trẻ
Muôn tim rực lửa cảm hờn
25. Cùng thét một tiếng thét chung
Triệt để ủng hộ miền Nam
26. Phải chấm dứt chiến tranh
Tống cổ hết bọn Mỹ xâm lăng
27. Anh ơi! Có nghe sấm rền
Sau ngày anh đã hy sinh
28. Gió giông càng nổi lớn
Vinh quang sắp đến kia rồi
29. Quân Mỹ cùng bọn tay sai
Phải đền nợ máu mà thôi

ĐỜI TA CÓ ĐẲNG

• THANH SỬ

Nghe đất nước chuyển mình theo cuộc sống

Mở tầm nhìn trải rộng muôn nơi

Để đón tin vui đang rộn rã bay... về

1. (-) Khấp nẻo gần (xa) (-) trên nguồn dưới (biển)
2. (-) Như giữa mùa (xuân) ngàn hoa (-) đang nở (rộ) (-)
Từ thành thị đến ruộng (đồng) đang náo (nức) báo tin (vui)
3. (-) (-) (-) Tả mừng (Đảng) (-) muôn triệu tấm (lòng)
như (-) mở hội hoa (đăng)
4. (-) Bến cảng công (trường) xưởng máy (-) chạy nhanh (hơn)
(-) Lộp lộp gái (trai) đang vui (-) mùa ra (quân)
5. (-) Khí thế non (sông) đang bùng (lên) trong nắng (đẹp)
(-) Chốn chốn thi (đua) người người (-) cùng thi (đua)

6. (-) Ngày (đêm) đang (-) dồn sức tiến (lên)
(-) Để lập (công) dâng Đấng (-) tiên phong vĩ (đại)
7. (-) Ta (nghe) đất nước (-) chuyển (mình)
(-) Như báo (hiệu) thanh bình (-) hạnh phúc ấm (no)
8. (-) Dù trước mắt (ta) vẫn còn (-) bao nhiêu khổ (nhọc)
(-) Nhưng nước mạnh dân (giàu) là (-) nhất định thành (công)
9. (-) (-) (-) Đã mấy chục năm (rồi) (-)
Trên đường đấu (tranh) ngày đêm (-) thêm tươi (sáng)
10. (-) Ta trưởng (thành) vì (-) trong ta có (Đấng) (-)
Mở cửa tâm (hồn) cho ta (-) thấy tương (lai)
11. (-) (-) (-) Tình (Đấng) (-) trong ta (-) (như) ánh sao (mai)
12. (-) Đuốc Đấng (sôi) (-) thấu hết đêm (dài) (-)
Thấu những cuộc (đời) khổ nhục (-) đắng (cay)
13. (-) Đã bao năm (rồi) ta mới (-) có hôm (nay) (-)
Tron cả nụ (cười) tron cả (-) những đêm (vui)
14. (-) Ta nguyện suốt (đời) (-) hiến dâng cho (Đấng) (-)
Tron cả tâm (hồn) (và) ý chí sắt (son)

15. (-) (-) (-) Đảng quang (vinh) (-) dẫn ta (đi) (-)
suốt cả con (đường)

16. (-) Dù thời (gian) (-) trăng khuyết trăng (tròn) (-)
Đảng là linh (hồn) là (-) vịnh cửa nước (non)

17. (-) (-) (-) Đường ta theo (Đảng) (-)
Con (đường) đến thắng (lợi) vẻ (vang)

18. (-) No (ấm) sẽ (về) theo với quê (hương) (-)
Thôn xóm (-) lại lên (đường)

19. (-) (-) (-) Hôm (nay) (-) cả nước hướng (về)
Đại Hội Đảng (ta)

20. (-) Đảng cho (ta) hạnh phúc (-) mọi (nhà) (-)
Cho ta tất (cả) cơ đồ (-) Tổ quốc Việt (Nam)



Vạn Giá

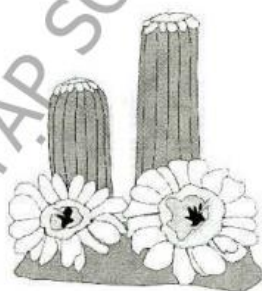
(10 câu)

CẢM XÚC CẦN THƠ

• NHÂM HÙNG

- 1/ Cần Thơ
Ôi thuở xa xưa, rừng rậm um tùm
- 2/ Ai đi mở nước – đời gian khổ chất chồng
Dưới sông sâu lội, rừng rú cộp bầy
- 3/ Cho đến một ngày – thành chốn hội đồ
Mãi mãi luôn xứng danh, tươi đẹp người ơi!
- 4/ Bao đường phố vừa được xây thêm
Những chuyến xe đêm ngày đi, đến
- 5/ Về với Cần Thơ
Càng mến yêu trăng nước Ninh Kiều
- 6/ Kia ! Hội chợ này rộn bước chân người
Chốn phồn hoa – sao thiết là vui

- 7/ Trường đại học ngày ngày chào đón sinh viên
Áo đẹp lụa là lấp lánh, trinh nguyên
- 8/ Chuyển phà chiều nay, có ai chờ đón?
Nghe xôn xao cuộc đời, một thời vang bóng
- 9/ Rồi mai đây
Cầu mới Cần Thơ mình nổi nhịp
- 10/ Vùng đất lành thêm ngời sáng tương lai
Càng đẹp xinh cô gái Cần Thơ



MẶT TRỜI THẾ KỶ

• HUỲNH THANH TUẤN

- 1/ (-) Trước đây,
 Khi đất nước còn trong cảnh đêm đen
- 2/ Người Việt Nam gánh chịu bao đời nghèo
 Của hai tầng lớp áp bức Phong kiến - Thực dân
- 3/ (-) Kiếp ngựa trâu,
 Còng lưng, phơi xác trên những luống cày
- 4/ Những công nhân lao khổ chốn đồn điền
 Mỗi gốc cao su bốn một xác người công nhân
- 5/ (-) Muốn có tự do,
 Phải đứng lên phá tan xiềng nô lệ
- 6/ Tại làng Kim Liên thuộc huyện Nam Đàn
 Có một vùng hồng rực sáng chói chang
- 7/ (-) Một vĩ nhân,
 Đưa dân ta cởi ách nô vong cùng cực
- 8/ Nỗi khát khao muốn có độc lập
 Muốn nhìn khoảng trời xanh vô tận
- 9/ (-) Nguyễn Sinh Cung,
 Người sớm nhận rõ non sông dân tộc

- 10/ Đang rên xiết dưới xiềng nô lệ
Tình yêu nước thương dân luôn oằn nặng
- 11/ (-) Người quyết định,
Rời khỏi quê nhà để tìm độc lập cho dân
- 12/ Vượt miền Trung, Người về phương Nam
Đi nơi đâu cũng thấy cảnh bất công
- 13/ (-) Người muốn xem,
Sau chiêu bài văn minh đâu là sự thật
- 14/ Nên năm một ngàn chín trăm mười một
Người đã lên tàu rời khỏi quê hương
- 15/ (-) Người ra đi,
Tìm con đường đánh đuổi thực dân
- 16/ Trải bao năm nơi hải ngoại bốn ba
Từ Pháp qua Anh, đi khắp cả châu Âu
- 17/ (-) Sương mù Luân Đôn,
Viên gạch hồng, Người xua giá lạnh
- 18/ Và hun đúc lòng người nóng rực,
Người quyết tìm chân lý của ngày mai
- 19/ (-) Một ngày kia,
Người đọc bản luận cương của Lê Nin
- 20/ Càng đọc, Người càng nhận rõ ra
Đâu là con đường giải phóng dân tộc ta
- 21/ (-) Giây phút đầu tiên,
Người rơi nước mắt và cười thật sự

- 22/ Người hét vang: “Hỡi các dân tộc nô lệ”
Hãy đứng lên giành quyền làm chủ non sông
- 23/ (-) Diệt bạo tàn,
Hạnh phúc thật sự sẽ đến với chúng ta
- 24/ Vượt bao nỗi thăng trầm Người về Việt Nam
Nước mắt đã rơi khi đặt chân đến địa đầu
- 25/ Người vạch ra,
Con đường cách mạng đấu tranh giành độc lập
- 26/ Cách mạng mùa thu đất trời chuyển động,
Ta lật nhào chế độ phong kiến - thực dân
- 27/ (-) Còn mộng xâm lăng,
Thêm bốn Việt gian, công rắn cắn gà nhà
- 28/ Giặc Pháp xưa quân lữ chiếm hai miền
Mong đặt ách thống trị lần hai ở nước ta
- 29/ (-) Lời Bác thiêng liêng,
Cả dân tộc kháng chiến chống xâm lược
- 30/ Hào khí mùa thu ở Nam bộ
Lan rộng mọi miền cả dân tộc đứng lên
- 31/ (-) Chín năm chống Pháp,
Chiến thắng Điện Biên vang dội khắp hoàn cầu
- 32/ Hai mươi năm, chống Mỹ trường kỳ
Kết thúc bằng chiến dịch Hồ Chí Minh.

GIAI ĐIỆU QUÊ HƯƠNG

• VIỆT AN

- 1- Đêm nay gió mát trăng thanh ly rượu nồng ta uống cạn,
cung bậc bổng trầm khúc nhạc ngân nga,
Hòa lời ca âm ba dịu dặt
- 2- Giai điệu quê hương khoan nhất
Xao động lòng lữ khách tha hương
- 3- Niềm nhớ thương
Dâng tràn trong trái tim ta
- 4- Yêu non nước thiết tha
Gánh chung tình trĩu nặng đôi vai
- 5- Rượu nồng cay không say men rượu
Nghe say sưa thấm đượm men tình
- 6- Nhờ cung đàn gợi trọn tâm tư
Tiếng tơ lòng rung động trong tim
- 7- Điệu nam ai trỗi nhịp
Khoan thai, da diết, băng khuâng

- 8- Buồn bã ngóng trông
Người xa người nhớ mong
- 9- Đêm về khuya không gian vắng lặng
Khúc nhạc sầu đạ cổ hoài lang
- 10- Nào nùng như tiếng thở than
Đêm cô đơn chờ đón tin chàng
- 11- Cung oán cung thương
Tiếng đàn ai nào nuốt
- 12- Nấn nót từng sợi nhớ sợi thương
Lời ca tiếng đàn gắn bó yêu đương
- 13- Âm thanh
Ngọt ngào như dòng sữa mẹ
- 14- Nuôi đàn con khôn lớn
Mẹ hiền tình cảm thiêng liêng
- 15- Giai điệu quê hương tâm hồn lắng đọng
Chung thủy sắt son trọn nghĩa vẹn tình
- 16- Rượu nồng hãy cạn ly
Hồi bạn đời tri âm . / .

ĐỒNG BẰNG CỬU LONG

• NHÂM HÙNG

- 1- Đồng bằng sông Cửu Long
Trải ba trăm năm gây dựng cơ đồ
- 2- Thuở ấy biết bao con người
Không ngại gì nước độc, rừng thiêng
- 3- Đã về đây
Dù lấm cạp, beo với bầy sấu lội
- 4- Đón lá cát chồi, người người đùm bọc
Đoàn kết cùng mở đất khai hoang
- 5- Rồi mở mang
Phố chợ, xóm làng theo dọc ven sông
- 6- Lên liếp lập nên vườn trái xum xuê
Cha ông với đôi tay mồ hôi lao động
- 7- Đã mấy đời
Chịu hy sinh, gian lao, cơ cực
- 8- Quyết lòng dựng xây quê hương tươi đẹp
Lúa thóc đầy bồ, tôm cá đầy ghe
- 9- Nhờ người xưa
Vùng đất này ngày nay an cư, thái bình
- 10- Thành vừa lúa đồng bằng
Mãi rực sáng bên dòng Cửu Long

ĐỔI MỚI – ĐỔI ĐỜI

• TRONG HUỖNH

- 1/ ... Kinh tế thời mở cửa
Vận động theo cơ chế thị trường
- 2/ Bỏ vốn ra làm phải tính toán thiệt hơn
Lỗ cho ra lỗ, lời phải ra lời
- 3/ Sản xuất kinh doanh cùng các ngành dịch vụ
Công, nông, thương nghiệp; ngư nghiệp hay nghề rừng
- 4/ Không phân chia nông thôn với phố phường
Sổ sách rõ ràng theo đúng chủ trương
- 5/ Nhớ khi xưa những tháng năm cơ cực
Cách chợ ngăn sông chuyện lạ trên đời
- 6/ Bán như cho, người dở khóc kẻ dở cười
Lỗ lại thành lời ôi! Nghịch lý thay
- 7/ Từ khi Đảng chủ trương đổi mới
Tính đến nay đã mười mấy năm rồi
- 8/ Sản xuất bây giờ đã được bung ra
Lưu thông phân phối phố chợ thêm đông vui

- 9/ Hồi trước xứ tôi nông dân rất cực
Ruộng phải cuốc bằng tay, vì thiếu máy cày
- 10/ Mùa khô thiếu nước tát ị ạch đêm ngày
Cỏ ruộng, cỏ vườn nhổ mỗi cả đôi tay
- 11/ Mấy năm nay nhờ khoa học kỹ thuật
VAC – IBM mà mình đỡ mệt
- 12/ Ruộng thâm canh, luân canh theo giống mới
Vườn tạp cải tạo thành vùng chuyên canh
- 13/ Trồng trọt, chăn nuôi kết hợp dịch vụ gia đình
Các thành phần kinh tế chung sức cùng lo
- 14/ Mua bán tự do hợp lý thuận tình
Dân giàu nước mạnh sự nghiệp mới phồn vinh



BÁO ĐỘNG

• THANH TRANG

1. Nhân dịp này, tôi muốn thư cùng với anh em bằng... hữu
Xin chớ làm một kẻ đa tình
2. Dễ xao xuyên, rung động trước vẻ đẹp mỹ nhân
Mất liễu mày cong, má thắm môi hồng
3. Nào phục trang khoe “nghèo”, với mùi nước hoa kêu gọi
Hoa cỏ, hoa lan quên cả lối về
4. Lời hứa yêu đương ỡng ợ hẹn thề
Đưa quân tử sa hầm lạc chốn cung mê
5. Cũng chính là lúc bao nguy cơ rình rập
Khi con Hát-I-Vê thành đại dịch lan tràn
6. Bất kể quyền uy, cao thấp sang hèn
Đã dính vào ắt phải mạng vong
7. Muốn hạnh phúc yên vui, phải xây dựng lối sống lành mạnh
Đạo đức thủy chung một vợ một chồng
8. Chớ ham muốn của lạ mà tốt mã rã nem
Làm đổ bể, nát tan hạnh phúc gia đình

9. Bọn môi giới mại dâm, vốn nhiều thủ đoạn
Ngụy trang tình vi như những chú nai ngoan hiền
10. Khi quá chén ma men đưa lối dẫn đường
Đã đứng bên bờ vực thẳm chưa hay
11. Lúc nầy rượu tình, rượu bạn hóa chén thù chén độc
Khiến nhiều anh hùng hủy thân không cần mồi mọc
12. Bỏ vợ bỏ con vào cảnh đời khốn đốn
Khi đã mất đi chỗ dựa tin yêu
13. Hỡi anh em bạn trẻ xa gần
Xin hãy đề phòng những chốn ăn chơi
14. Dựng xây gia đình văn hóa, thành một pháo đài
Góp phần đẩy lùi, tệ nạn xấu xa



MỘT TẤM GƯƠNG

• TRƯƠNG HUY HOÀNG

Thưa bà con! Sẵn đây tui xin kể cho bà con nghe về anh...

Lớp I:

... Huỳnh Văn Út

Là một Đảng viên gương mẫu của phong trào

Hăng hái đi đầu vượt mọi khó khăn

Góp sức, chung tay đưa thôn xóm mạnh giàu

Xuất thân trong gia đình có truyền thống cách mạng

Mười tám tuổi xuân, anh cất bước lên đường

Mang nặng trong tim lời dạy bảo ân cần

Sống làm người phải trọn vẹn hiếu trung

Chiếc ba lô đựng màu xanh áo trận

Đã theo anh, ngược xuôi khắp trăm vùng

Từ rừng núi mênh mông đến đồng ruộng hiền hòa

Chân cứng, đá mềm vì hạnh phúc nhân dân

Mấy năm dài sương gió

Đã quện thêm ý chí chắc bền

Anh trở về hòa nhập với xóm thôn
Vun liếp, xẻ mương bắt đất quay vòng
Rạch Xà No vốn là vùng đất rộng
Người tuy đông nhưng đa số còn nghèo
Do cách nghĩ giản đơn manh mún xé rào
Chưa kịp bắt nhịp cùng với phương hướng trào lưu
Từ khi được dân tin bầu làm chủ nhiệm
Anh liền bắt tay vẽ ra nhiều kế hoạch
Mà trước mắt là bổ sung kiến thức
Bằng cách tham gia nhiều khóa học nâng cao
Không lâu sau hợp tác xã ra đời
Theo mô hình chuyển đổi giống, vật nuôi
Với cơ chế thoáng, phù hợp lòng người
Và khát vọng đổi đời bùng cháy trong tim

Lớp chót:

Hôm nay, mầm xanh đang nảy lộc đâm chồi
Trên vùng đất quê hương sâu nặng tình người
Có cuộc sống ấm no, lòng người vui mở hội
Tệ nạn đẩy lùi, nhận thức được nâng lên
Các chủ trương đề ra luôn đạt và vượt
Xóa đói giảm nghèo, sinh để có kế hoạch
Trường, trạm, điện, đường, nhà ở khang trang

Anh chủ nhiệm hôm xưa giờ là Bí thư Chi bộ
Của ấp Nhơn Thuận 1A tách ra từ Nhơn Thuận
Chi bộ vững mạnh công minh, liêm chính
Là ngọn cờ đầu của một xã vùng sâu
Kể về anh, tôi vẫn muốn kể hoài
Chỉ sợ mất thời giờ quý báu hôm nay
Xin hẹn với bà con dịp khác đẹp trời
Về Rạch Xà No cùng ngắm cảnh, tham quan



TÂM SỰ CÂY LENG

• MINH THƠ

I

- 1/ Tự xin giới thiệu về tôi
Tên họ thật là Đào Văn Leng
- 2/ Anh của cuộc, dòng họ với xà beng
Cha mẹ tôi là công nhân lao động
- 3/ Vừa chào đời kết bạn với nhà nông
Rồi thân nhau với anh Vệ quốc đoàn
- 4/ Đã từng ngang dọc chín năm xưa
Thắng Pháp vang lừng kết thúc bằng trận Điện Biên
- 5/ Hãnh diện thay nửa nước ta được tự do độc lập
Cố công sức Đào Văn Leng đã góp phần
- 6/ Qua rồi thời giặc Pháp xâm lăng
Lại đến lũ hung nô của thời đại
- 7/ Giứt dây bầy Diêm-Khiêm-Đỉnh-Hương
Đến nay còn lại tên Thiệu bù nhìn

- 8/ Mấy phen sóng gió nổi lên Leng này cũng quyết liệt
Rồi lại hành quân về chốn đất Cần (Thơ)
- 9/ Nơi có dòng nước bạc hiền hòa
Có rặng dừa, có vườn măng cụt sầu riêng

II

- 10/ Hành quân, hành quân rồi lại hành quân
- 11/ Vất vả đêm ngày vượt lộ qua sông
Tôi vẫn bên mình anh giải phóng quân xinh đẹp
- 12/ Lúc đi chiến dịch tôi làm nhiệm vụ xối đào
Leng này đã từng góp phần chở che bom đạn
- 13/ Để thừa thắng quân ta xung trận
Ta từ lòng đất tung lên giặc hoảng thần mấy phen
- 14/ Long Mỹ bao lần diệt xe cơ giới
Giữ cho bầu trời đẹp mãi màu xanh
- 15/ Rồi lại chống bình định tuyến Quang Phong
Diệt đồn Cái Nai quay về đánh tiểu đoàn Can Viện
- 16/ Cái Cau, Đồng Gò đây đó đều vang danh
Vui sao đêm giải phóng tuyến Búng Tàu
- 17/ Trên đường về sẽ ghé mua kẹp bồ câu
Để tặng mấy nàng con gái Hậu Giang

18/ Nói chơi thôi chớ còn đang lo chiến dịch

Gấp gù tặng kẹp bồ câu, còn phải đi truy địch diệt đồn

19/ Hỏi người bạn gái mến yêu ơi

Ta hãy giữ tuyến Xà No xinh đẹp

20/ Cho phù sa Cửu Long bồi đắp mãi quê ta

Cho hạt lúa Nàng Tiên thơm ngon giữ rặng trầu vàng

21/ Cho em thơ hai buổi đến trường chăm học

Tình ta đâu chỉ nở qua đường cây kẹp hẹn hò

22/ Mà đẹp khi hai chiến công ta chung một chiến hào

Không những tình ta mà tình cả nước non

III

23/ Đào Văn Leng, chúng ấy cũng hả dạ hân hoan

24/ Nguyên làm vũ khí bạt núi xây đường

Cùng góp phần mở nhiều công trình khoa học

25/ Leng này đứng bên em nhìn mái tóc dài óng mượt

Đẹp sao như đất nước ta hoa gấm lụa là

26/ Vài dòng tâm sự của Leng này

Nàng có chịu cười mỉm với Leng chưa?

1973

CÂY CHÔNG

• HỒNG PHƯỚC

Thơ

Anh kia đầu bén đít teo

Tay chân chẳng có ốm teo sưng đừ

Miệng mồm mất mũi không ư?

Ruột gan chẳng có hỏi thì tên chi?

Tôi thù nhứt giặc Hoa Kỳ, thù nhì giặc Pháp tên thì...

I

1-... cây chông

Bà con họ hàng tôi rất đông

2- Ông nội tôi là cây chông tre

Chông cau tôi kêu bằng bác ruột

3- Ông ngoại tên chông đình

Chông sắt tôi gọi bằng dì

4- Mấy cậu tôi tên chông hom

Các loại chông hộp là chú tôi

- 5- Chông ngạnh là cô ruột
Các anh chị tôi là chông hằm
6- Chông cầu là mấy thằng con trai
Chông bàn là bấy cháu nội
7- Mấy đứa con gái là chông mang ênh
Chông bấy là cháu ngoại của nhà nầy
8- Họ hàng tôi trùng trùng điệp điệp
Ở khắp nơi từ đồng ruộng đến núi rừng
9- Tổ tiên tôi là chông gổ lim sông Bạch Đằng
Diệt muôn vạn quân Nam Hán xâm lăng

II

- 10- Nối tiếp nghiệp cha ông
Dòng dõi chông lập rất nhiều chiến công
11- Trường kỳ kháng chiến hơn hai mươi năm
Biển đạn rừng bom ác liệt
12- Chẳng quản nắng táp mưa dầm
Không sờn gian lao khổ cực
13- Vượt mọi hiểm nguy khó khăn trở ngại
Quyết giữ từng tấc đất quê hương
14- Bồi mối thù chung đầu đội trời chân không đạp đất
Và oán hận loài bán nước buôn dân
15- Pháp, Mỹ gây cảnh tang tóc đau thương
Tan nát cửa nhà cha xa con chồng lìa vợ

- 16- Gây xúc động đến dòng họ chông
Nên chông thể quyết tử trên dưới một lòng
17- Vượt nghìn trùng lửa đạn xông pha
Bày binh bố trận địa võng thiên la
18- Nam Bắc Đông Tây binh chông đều vây chặt
Chờ cho bọn giặc lọt vào vòng
19- Chông bãi chông bàn chông tre chông đinh
Đâm thủng bàn chân thủng giày lút ngạnh
20- Kế đến gập chông hộp chông hom
Lùi ống quyển lũng bấp dùi
21- Chông mang ênh đâm nát phổi bẻ gan lũng ruột
Nằm nhả răng la khóc vang trời
22- Đụng đến chông cầu chông hầm
Đâm gãy xương sống là về chầu Viêm vương

III

- 23- Pháp, Mỹ đầu hàng cây chông
Buông súng cuốn cờ khiếp vía chạy dong
24- Đến bọn diệt chủng Campuchia sớm đánh tối đầu
Dòng họ chông tôi sẽ thi hành nghĩa vụ
25- Ra biên giới bày binh bố trận
Đánh cho nát tan lũ giặc hung tàn
26- Pháp, Mỹ còn phải lạy lục qui hàng
Bọn Pôn Pốt diệt chủng, chông này thể quyết chẳng tha.

CẦN THƠ VANG KHÚC CA

• VIỆT AN

Rực rỡ cờ sao trong ngày hội lớn

1. Thôn xóm từng bừng chan chứa niềm... vui (xê)
Bao tháng ngày qua thiết tha chờ đợi (xự)
2. Nắng mới tràn về tô thắm mùa xuân (xang)
Sắc hoa tươi đẹp mướt mà (hò)
3. Ôi! Vui mừng không nói được thành câu (xang)
Mẹ tôi dạt dào niềm hy vọng (xự)
4. Ánh dương chói rạng chân trời (hò)
Mẹ ngắm nhìn ngôi trường mới xinh xinh (xang)
5. Đàn trẻ nô đùa trong ánh bình minh (xê)
Mẹ thấy lòng mình rạo rực (xự)
6. Với niềm sung sướng trào dâng (xang)
Đôi môi tươi nở nụ cười (hò)
7. Hiện thực đây rồi cứ ngỡ trong mơ (xang)
Đường rộng thênh thang kang trang hàng rào dâm bụt (xự)
8. Những chiếc cầu nối nhịp bờ vui (xang)
Điện về nông thôn mắt mẹ sáng ngời (xê)
9. Soi sáng con đường tương lai (liu)
Cần Thơ ơi! Qua rồi lửa đạn (cống)

10. Dân mình nhớ ơn cách mạng (cống)
Vĩnh viễn sống trong đất nước thanh bình (xê)
11. Chung sức chung lòng cùng nhau xây dựng (cống)
Xua tan bóng đêm tăm tối nghèo nàn (xàng)
12. Sông nước mênh mông vườn cây trái ngọt (xư)
Đồng ruộng bạt ngàn trải rộng màu xanh (xê)
13. Có bàn tay ai chăm bón vun trồng (xàng)
Đáp công người lúa trĩu hạt oằn bông (xê)
14. Cam mật cho đời mật ngọt yêu thương (liu)
Sâu nặng tình quê hương (liu)
15. Hàng dừa nghiêng mình soi mặt nước xanh trong (xang)
Mời anh uống nước dừa xiêm ngọt lịm (xư)
16. Mát lòng người về quê cũ làng xưa (xang)
Biết bao kỷ niệm khó quên trong đời (hò)
17. Thời gian cứ dần trôi (liu)
Con đường sinh lầy lội lắm gian nan (xang)
18. Cầu khỉ gập ghình khó qua thăm bậu
Trên chiếc xuồng ta hẹn hò nhau (xang)
19. Gặp gỡ đôi trao tâm sự với đầy (hò)
Trước bao biến đổi hôm nay (liu)
20. Ấp văn hóa là bức tranh sinh động (cống)
Họa sĩ tài danh với khối óc nhiệt thành (xê)
21. Ấy là sức mạnh của lòng dân (xê)
Dù khó vạn lần dân liệu cũng xong (liu)
22. Cuộc sống văn minh xóm làng hòa thuận (cống)
Bà con xa không bằng láng giềng gần (xàng)

23. Hạnh phúc gia đình yêu thương vô hạn (xự)
Nuôi dạy con khỏe ngoan hiền (hồ)
24. Chăm lo học hành thành đạt về sau (xang)
Xứng đáng chủ nhân đất nước tương lai (xê)
25. Trồng người cho thế hệ ngày mai (xê)
Đời sống tinh thần thư thả thoải mái (liu)
26. Mỗi buổi chiều sau giờ lao động (cống)
Bác Bảy, chú Ba thi đấu mấy ván cờ (xàng)
27. Tri kỷ tri âm hàn huyên tâm sự (xự)
Như Tử Kỳ gặp Bá Nha (xang)
28. Lưu thủy cao sơn trôi nhịp cầm ca (liu)
Bên chén rượu nồng ngân nga (liu)
29. Khoan nhặt bổng trầm xao động lòng ta (liu)
Tiếng đàn Bá Nha là bậc kỳ tài (xê)
30. Ngày nay cũng bên chung trà ly rượu (cống)
Tài tử ngợi ca đất nước đẹp giàu (xàng)
31. Ấp văn hóa ra đời đúng theo nguyện vọng (xự)
Toàn dân ủng hộ nhiệt tình (hồ)
32. Lâu lắm rồi xa vắng quê hương (xàng)
Với bao trăm nhớ ngàn thương (xê)
33. Tơ lòng mãi vấn vương (xê)
Cần Thơ ngọt ngào cho tôi hát khúc ca (liu)
34. Gạo trắng nước trong muôn đời vẫn đẹp (cống)
Ai đến Cần Thơ lòng chẳng muốn về (xàng)

NHỚ NGƯỜI XƯA

• NHÂM KÍNH

- 1/ Cứ mỗi chiều nhìn con nước trôi xuôi về miền xa thăm
Là tôi lại nhớ đến những người bạn cùng chiến đấu năm... xưa
... Trên khắp nẻo đường
Dưới bão đạn, mưa bom
- 2/ Vẫn không nề gian nguy
Vì độc lập tự do
- 3/ Đã có bao thế hệ qua rồi
Dâng hiến cả cuộc đời
- 4/ Câu sanh tử xem thường
Luôn dũng cảm, bền gan
- 5/ Đau tiếc gì máu xương
Có những người ra đi vĩnh viễn không về
- 6/ Với một lời thề
Quyết tử cho tổ quốc tồn sinh
- 7/ Có những người con gởi một phần xương thịt
Cho nụ hoa đời nở đẹp giang san
- 8/ Trang sử vàng ngời sáng vinh quang...
Muôn đời còn rạng danh...

BIỂN TRỜI - NGHĨA MẸ, TÌNH CHA

• DƯƠNG THỊ THU VÂN

Lớp I:

- 1/ Đêm sương, con thơ thẩn đếm bước một mình
- 2/ Đất trời quạnh hiu, nghiêng ngửa mảnh trăng gầy
- 3/ Mổ phần cha, mẹ nằm đây*
 Bao năm tháng nắng táp, mưa sa
- 4/ Sương gió mặc tình,
 Xanh rêu - màu thời gian!
- 5/ Lòng còn tan nát can trường
 Nhìn cảnh cũ vẫn còn nguyên
- 6/ Mà cha mẹ đâu rồi, để nhện sầu giăng tơ
- 7/ Mảnh vườn xưa, cây đơm trái ngọt
 Quặn lòng đau nghe gió gọi xuân về
- 8/ Lá hoa, hoa lá tứ bề
 Có thấu hiểu lòng ta?

Lớp II:

- 9/ Trăng ơi! Treo chi lơ lửng nửa vành trăng khuyết?
10/ Như chiếc liềm trong ký ức
Mẹ gặt lúa đồng sâu...
11/ Máu rướm bàn tay, máu hòa chan giọt lệ
Nuôi con trong cay đắng khôn cùng
12/ Mẹ cha đâu tính tháng, tính ngày
Để bây giờ con hỏi ai?
13/ Nhìn trời thăm thẳm cao xanh
Và biển chiều giăng giăng
14/ Biết cha mẹ ở phương nào?
Con quyết đi tìm, cha mẹ ơi!
15/ Xin được cho con quì dưới chân cha mẹ
Khóc lại ngày xưa, con quá dại khờ
16/ Để mẹ cha năm tháng tảo tần, tóc trắng bao lần vì con

Lớp III:

- 17/ Nhưng hồi ôi, như gương vỡ mong chi được lành
18/ Phải như vầng trăng kia
Trăng hao khuyết, lại trăng đầy
19/ Thôi rồi – giấc ngủ nghìn thu
Còn đâu nữa, bóng dáng mẹ cha

20/ Bên hiên đứng đợi con về

Ánh mắt đầy yêu thương

21/ Giờ đây trống vắng quạnh hiu

Thêm cũ, sương nhòa

22/ Trời hời có hay? Ai bày chi cảnh chia ly?

23/ Cơm chiều khói bếp quện bay

Hoa xoài dịu dịu đưa hương

24/ Con quanh quẩn đi tìm, không níu được làn hương

LỚP MÃI

Lớp I:

1/ Đêm tàn, sao rụng, vắng vắng tiếng côn trùng

2/ Mộ đá lạnh lùng. Nhân ảnh cũ, mờ phai

3/ Biết rằng chỉ cách tấm tay, mà bao giờ thấy lại mẹ cha

4/ Ôi xuân thấm hoa cười. Xuân thấm để cho ai?

5/ Nắng mưa – mưa nắng ngày xưa, chỉ lắm phũ phàng

6/ Cho cha mẹ héo tàn, chưa được phút an Khang

7/ Ngâm ngùi, giọt lệ đầm chan; nhìn sao mai lấp ló chân trời

8/ Con phải lên đường, trĩu nặng bước ly hương

Lớp II:

- 9/ Cỏ hoa ơi! Một lạy này, mong thấu hiểu cho ta
10/ Xin gởi lại đất lành, hai nắm mộ mẹ cha
11/ Đoạn đường - ai chẳng bước qua, bởi ông trời đặt để
tử sinh...
12/ Sao ruột thắt, gan bào, chân chẳng nỡ dời chân
13/ Cỏ hoa ơi! Thương mẹ, nhớ cha vất vả một đời
14/ Xin ru hát quanh người, lời non nước... thay ta
15/ Sớm chiều ta trở lại, hồn thương đau hóa đá bên đời



CANH GIẤC BÁC

• MINH LỜI

1. Trăng (ơì)!
Trăng hãy (-) yên lặng cúi (đầu)
2. Trọn cuộc đời Bác (ngủ) yên đầu (-)
Ta canh giấc (Bác) ngủ yên (-)
3. (Bên) Bác nằm hình (như)
Là chiếc (quạt) Bác hay (dùng)
4. Oí chiếc (quạt) quê nhà (-)
Mà Bác (thường) giắt lưng (-)
5. (Cùng) với khúc ca (dao)
Điệu dân ca (-) ngọt ngào Bác (thuộc)
6. Bên gối (Bác) đang nằm (-)
Còn ấm (lời) nước non (-)

7. (-) Ánh hào (quang)
Sông núi (-) chiếu trên (mình)
8. Tình Bắc tỏa (rộng) chan hòa (-)
Tươi sáng (cả) đời ta (-)
9. Vầng trán Bắc (in) tuyệt đẹp giắc (mờ)
Đẹp lời thơ (-) mi mắt khép nụ (cười)
10. Tay không để buông (xuôi) Bắc nằm (-)
Như khi (Người) dạo mát (-)
11. Oí ta (nhớ) hai bàn tay của (Bác)
Vỗ nhịp kết (đoàn) cho cả nước hát (vang)
12. Vì Tổ (quốc) vinh quang (-)
Thống nhất một (nhà) Bắc Nam (-)
13. Bác sẽ đi (thăm) miền Nam yêu (thương)
Anh dũng kiên (cường) thắng giặc xâm (lãng)
14. Vì miền (Nam) đêm ngày (-)
Trong tim (Bác) nhớ thương (-)

15. Hỡi ai (đó) từ cuối đất Cà (Mau)
Nơi biên giới (-) hải đảo xa (vời)
16. Về Lãng (viếng) Bác Hồ (-)
Ta bước (nhẹ) bàn chân (-)
17. Hãy dừng (bên) nhường bước bạn bè (xa)
Vì Bác (-) vừa yên giấc (nồng)
18. Bốn biển (quặn) đau lòng (-)
Cả năm (châu) thương mến (-)
19. Bác (nằm) chúng ta không thấp (nén)
Vì ấp ôm (Người) đã có trăng (sao)
20. Bác yêu (mến) biết bao (-)
Vì trăng là bạn (Bác) - trong thơ (-)

VÕ ĐÔNG SƠ – BẠCH THU HÀ

• MỘC QUÁN - NGUYỄN TRỌNG QUYỀN

- 1/ Nhớ lúc phân ly... Võ Đông Sơ vì nước quên mình
- 2/ Chàng gương chút hơi tàn cắt tóc của mình
Còn nhuộm máu sa trường, gọi lại cho em
- 3/ Tóc chinh phu quện chặt tóc bạn chung tình
Trong gói lụa ngà, se mối tóc yêu thương
- 4/ Mang tình chàng gọi lại cho em
Chàng ơi! Nếu chẳng may chiến mã chết gục bên đường
- 5/ Một tấm chung tình cháy giữa can qua
Tình vẫn gần nhau vì đã khắc sâu trong dạ
- 6/ Dấu xác chinh phu nằm giữa sa trường
Nhưng không cách chia được tình của đôi ta

(Trích vở cải lương Giọt máu chung tình)

NGƯỜI MẸ VIỆT NAM

• HUỖNH THANH TUẤN

8. Đêm nay khi viết những vần thơ
Lòng con luôn nhớ thương bến nước làng quê
9. Thời đạn lửa mịt mờ tràn lan xóm thôn
Không ngại nguy nàn mẹ bơi xuống qua sông
10. Đưa con qua bến sông
Lúc quân thù xua quân bố ráp quê nhà
11. Tiếng súng vang,
Người thản nhiên vì son sắt trong lòng
12. Rằng: Dân ta rồi sẽ sống thanh bình
Lửa bom quân thù chỉ thiêu trụi làng quê
13. Chở không thể nào đốt cháy cả quê hương
Lòng dân căm thù hóa thành sấm giáng chớp giật
14. Dìm cả lũ tà gian dưới đất quê mình
Non nước Việt đời đời ghi mãi công ơn
15. Lời của mẹ ngày nào còn văng vẳng trong con.

Phụng Hoàng

(12 câu)

LỜI MẸ KHUYÊN

• NGUYỄN HOÀI VÂN

*Con ơi! Chỉ còn vài hôm nữa thôi con đã phải theo chồng
vu qui xuất giá, để báo đền đạo hiếu cho mẹ...*

1/ ...cha,

Làm rạng rỡ tông môn họ hàng xứ sở

2/ Cũng là niềm vui của đời con gái

Lớn lên thì phải theo chồng

Truyền thống bao đời xuất giá phải tông phụ

3/ Mẹ vừa mừng vui,

Vừa buồn thương bịn rịn trong lòng

4/ Hơn hai mươi năm dưỡng nuôi chăm sóc,

Nay sao khỏi đau lòng, khi phải xa rời nóm ruột yêu thương

5/ Mẹ chỉ mong sao,

Con mãi được ấm êm hạnh phúc trọn đời

6/ Xây dựng tương lai tươi sáng rạng ngời,

Chồng vợ yêu thương dắt dìu nhau, thủy chung giữ vẹn

- 7/ Con của mẹ luôn vẹn toàn bốn phận dâu con,
Tứ đức dồi trau công, ngôn, dung, hạnh
- 8/ Nghĩa phu thê son sắt vẹn gìn,
Mặn ngọt sẻ chia vui trọn cuộc tình
- 9/ Đối với xóm giềng,
Bạn bè – thân tộc đôi bên
- 10/ Phải giữ chữ hòa, chữ nghĩa, chữ nhân;
Tối lửa tắt đèn tương ái, tương thân
- 11/ Những lời mẹ khuyên,
Con hãy ghi tâm, để làm đạo ở đời
- 12/ Thì dầu cách xa mẹ cha vẫn vui lòng đẹp dạ
Hành diện với đời bởi có được đứa con ngoan



Phụng Cầu Hoàng

(10 câu)

KIỆP CẨM CA

• HỒ HẢI

- 1- Khi đã vương mang số kiếp ca cầm.
- 2- Đêm đêm sân khấu lúc lên đèn. Bao tiếng hát thay lời, cho người, vướn sức sống yêu đời.
- 3- Lúc vui lúc buồn, lúc ngậm ngùi
Có lúc thương nhớ chờ mong
- 4- Nói sao hết cảnh, khóc muốn thương vay, bài ca em hát
mong rót vào tai, cho người nghe rõ thấu tận tường
- 5- (Mô) - Nghĩ tủi cho thân, bị đời chê chán, khinh khi
- 6- Cho rằng “vô loại xướng ca” – câu nói vô tình làm cho
đau nhói tim mình

7- (Mô) - Xin

Ai kia, đừng vội quá lời

8- Phải tỏ ra hiểu biết chuyện đời

Vì kiếp cầm ca như tằm còn vương nợ.

9- (Mô) Ăn dâu phải nhả những sợi tơ vàng

10- Mặc cho giông tố phủ phàng, xin hãy cảm thông cho người
nặng kiếp cầm ca



NGHĨA ĐỜI

• ĐỒ DÙNG

1. Xưa (nay)

Mỗi con (người) chúng ta (-)

Từ (khi) được cha mẹ sinh (ra)

2. Đã cất (tiếng) chào đời (-)

Là niềm hạnh (phúc) của mẹ (cha)

(Rồi) phải trải (qua), cha mẹ (bao) gian lao cơ (cực)

3. (-) (-) (-) Mong đến (ngày)

Cho (con) chóng được lớn khôn (-)

Và mong mỗi (-) bằng với người (đời)

4. (-) Lòng dạ song thân (-)

Dù (cam) chịu nhiều gian (trần)

Nhiều (khi) trở trời trái (gió), con (nóng) sốt ho (hen)

5. (-) (-) (-) Là lúc mẹ (cha)

Cũng (tím) ruột bầm gan (-)

Đau đớn (như) từng mũi kim (châm)

6. Ngày (đêm) thức thỏm trong lòng (-)

Mặt mày (mắt) héo môi (khô)

(-) Dạ luống ử (ê), bạc (vàng) nuốt cũng không (vào)

7. (-) (-) (-) Con trẻ tươi (vui)

Đùa (giỡn) hồn (nhiên), cha mẹ cười (vui) sung sướng biết (bao)

8. Cho đến ngày (con) trưởng thành (-)

Khi được (đẹp) lứa tròn (đôi)

Lúc (đó) lòng của mẹ (cha) vẫn chưa (thật) yên lòng vững (dạ)

9. (-) (-) (-) Ngóng (nhìn)

Con mình (sẽ) sống ra sao (-) cho đến (-) suốt cuộc (đời)

10. Làm (sao) kể hết công cha (-) và nghĩa (mẹ) như biển (trời)

“Công (cha) như núi Thái (Sơn),

Nghĩa (mẹ) như nước trong nguồn chảy (ra)”

11. Đã (phận) làm con (-) phải (trọng) nghĩa sinh (thành)
Cha (mẹ) đã cho (ta), tất cả (-) cuộc đời hy (sinh)

12. Phụ (mẫu) khuất đi (-)
Lời vàng (ý) ngọc còn (ghi)
Dạy cho (ta) lẽ sống trên (đời)
Và chữ nghĩa (-) đối với thế (nhân)

13. (-) (-) (-) Làm (traí)
Có câu (-) nghĩa khí tam (cang) và đạo (lý) ngũ (thường)

14. (-) (-) (-) Quân thần (cang)
Phu thê cang (-) phụ tử (cang)
Và nhân (nghĩa) – lễ trí – tín ở (đời)

15. Trách (nhiệm) làm trai (-) là phải (gánh) nặng hai (vai)
Trung (dũng) một lòng (-) đối với (-) nước (nhà)

16. Còn (với) tình riêng (-) thì (phải) có lòng (thành)
Cùng (chung) lo giữ (gìn) hạnh (phúc) dài (lâu)

CHÚC MỪNG PHÁI ĐẸP

• THANH TRẠNG

Thế giới hân hoan vui mừng chào đón, kỷ niệm ngày lịch sử vẻ vang mừng tám tháng ba của phái đẹp hiên ngang. Hỡi phụ nữ Việt Nam...

- 1/ Với niềm tin chiến thắng
Đã muôn đời soi sáng
Trong dòng lịch sử của dân ta
Lòng kính phục, yêu mến tự hào
Từ cuộc khởi nghĩa ban đầu của hai Bà Trưng
Làm phụ nữ lừng danh
Tiếp bước theo có thêm Bà Triệu
Và biết bao nữ kiệt anh thư
Giỏi việc nước, đảm đang việc nhà
Sắc, tài toàn vẹn cả hai
Tám tháng ba xin chúc phụ nữ mình
Mãi luôn xứng đáng với niềm tin

2/ Ánh nắng ban mai, xuyên qua cửa sổ
Cho lòng chị em vui hơn hở
Ngọn gió mới về càng vững niềm tin
Người phụ nữ được bình đẳng, bình quyền
Hôm nay ngày mừng tám tháng ba
Con kính chúc mừng mẹ bố hoa
Mẹ là dòng sông mệnh mông dịu ngọt
Là ngọn gió hè mát rượi lời ru
Là ánh trăng bao chuyện kể tuyệt vời
Là cả cuộc đời vất vả nắng mưa
Xin cầu chúc cho bao bà mẹ trên đời
Luôn nở nụ cười từ những đứa con

3/ Đất nước đi lên, niềm vui phơi phới
Trên con đường đổi mới
Phố chợ xóm làng nhộn nhịp ước mơ
Cuộc sống tình yêu thấm đượm nghĩa tình
Hôm nay ngày mừng tám tháng ba
Anh xin tặng em triệu đóa hoa
Tài trí nét na thủy chung nhân hậu
Trẻ đẹp hoài như sắc hoa xuân
Sánh bước cùng anh trên nẻo đường đời
Ôi đẹp tuyệt vời dáng hình anh yêu!
Người phụ nữ Việt Nam mãi là niềm tự hào
Cho ngàn đời mai sau

CHÚC NGHỆ SĨ

• TRỌNG HUỖNH

- 1/ Xin chúc cho mọi người một buổi sáng thật vui
Ca hay, đàn giỏi
- 2/ Xin chúc câu lạc bộ của mình
Ngày càng thêm phát triển
- 3/ (đờn mô 2 nhịp)
Đờn ca tài tử bốn phương
- 4/ Là tình anh em bằng hữu
Không phân biệt sang hèn
- 5/ Cũng không phân chia lão ấu
(đờn mô 2 nhịp cống)
- 6/ Bộ môn nghệ thuật đờn ca
Là vốn quý văn hóa cổ truyền
- 7/ (đờn mô 2 nhịp xàng)
Ông cha ta xưa xuống biển lên rừng
- 8/ Hãy đi mở đất khai hoang
Tiếng hát điệu đàn lời ca

- 9/ Là món ăn tinh thần
Không thể thiếu của người Việt Nam
- 10/ (đờn mô 2 nhịp liu)
Đất trời khi nắng khi mưa
- 11/ Đời người lúc nhục lúc vinh
Nhưng tình nghệ sĩ
- 12/ Là tình tri âm tri kỷ
(đờn mô 2 nhịp cống)
- 13/ Như đàn ong nhặt từng nụ hoa
Dâng hương mật ngọt cho đời
- 14/ Mai sau dù kẻ Nam người Bắc
Hay ở đâu trong trời đất
- 15/ Cũng không thể nào quên nhau
Tương thân tương ái lẫn nhau
- 16/ Người trước rước người sau
Chúc nghệ thuật đờn ca mãi mãi vững bền

KỂ CÁC LOẠI TRÁI CÂY

Tân Xái Phi

• HỒ HẢI

Lần lượt tôi xin trình bày
Kể về các loại trái cây
Đây miền sông Hậu hiền hòa
Đất vườn màu mỡ phù sa
Ngắm nhìn cây trái say oằn
Cam sành, cam mật, quít đường
Quít Tiểu với nhãn da bò
Vú sữa, bòn bon, mận, khóm
Điều, dừa, sa bô và măng cầu ở
Đào, mít, xoài ta tha hồ ngắm nhìn
Cảnh hữu tình đắm say
Khiến lòng du khách càng thêm ngất ngây
Đâu đây mùi thơm nồng
Ở ngọt ngào ngát hương
Gợi niềm luyến lưu càng thêm vấn vương
Chính nó là trái sầu riêng
Chôm chôm, cóc, ổi cùng trái táo hồng
Nổi qua những trái chua lè
Đó là me, khế, tắc, chanh

Tấn Phong

Tiếp theo những lời kể trên
Thanh long, đu đủ, chuối già với bưởi Biên Hòa
Trái lựu cùng trái lê
Trái lý cùng với trái bơ
Kế đó là, ta thấy trái ca cao (ơ ơ)
Trái dâu cùng trái mận hồng đào (ơ ờ)
Nghe như tình cảm dạt dào (ơ ờ)
Chùm ruột, măng cụt và lêkima (ồ ồ)
Còn có nhiều trái
Hãy dùng thử cho biết
Nếm cho đủ mùi
Ngọt ngào, chua chát, đắng cay
Thế mình mới hay

Long Nguyệt

Trái cây của Tàu, của Tây
Bom, nho thứ nào cũng ngon
Thêm trái hồng trông thật dễ thương
Không quên, không quên
Ăn thêm trái vải với chà là
Hương vị mặn mà
Hãy nếm thử xem
Ngon ghê, ngon ghê!

VUI HỘI ĐỒN CA

• NHÂM HÙNG

Kính thưa cô bác, anh chị!

*Câu lạc bộ đờn ca tài tử..... chúng tôi
rất hân hạnh được tái ngộ, xin có lời chào mừng buổi....*

- 1/ Gặp gỡ hôm nay!
- 2/ Minh về vui hội đờn ca
- 3/ Nhiệt tình, bất kể gần xa
- 4/ Tài tử – tri âm, nghệ sĩ tình thân
- 5/ Là phải chơi hết mình!
- 6/ Chú Năm “Sến”, anh Mười “Kéo cò”
- 7/ Bác Ba sẽ trở tài đờn kìm
- 8/ Dương Út đây, rất ngọt ghitar
- 9/ Hợp với nhau, giữ nhịp – cho ngon lành
- 10/ Hỡi bạn cầm ca! Xin hãy cùng nhau
- 11/ Cùng nhau ta hát
- 12/ Hỡi bà con, xin bắt đầu!!

BÀI VỌNG CỔ

Nhịp 4

Nhịp 16

Nhịp 32

BỘ SƯU TẬP SỔ ĐỊA CHỈ CẦN THƠ

VÕ ĐÔNG SƠ – BẠCH THU HÀ

• MỘC QUÁN NGUYỄN TRỌNG QUYỀN

Chiến mã ơi! chiến mã vượt đường... dài

- 1/ Mang về đây mảnh chiến bào tươi tã
- 2/ Còn nhuộm đầy hạng mã, dấy máu tình quân
- 3/ Ôm chiến bào trên tay, như ôm xác thân phu tướng anh hùng
- 4/ Mảnh lụa ngà gói trọn hai màu tóc nhung
- 5/ Tóc của người cùng với Bạch Thu Hà
- 6/ Không chịu nhục qui hàng khí thế quyền sinh
- 7/ Khí phách anh hùng bùng dậy khí thiêng sông núi
- 8/ Giữ tròn duyên tơ tóc, sống chết nguyện có nhau
- 9/ Không dám sánh Cúc Hoa, bán tóc xanh nuôi chồng ăn học
- 10/ Nghiên bút cho chồng đợi ngày bá tử vinh qui
- 11/ Chỉ có chung tình gói theo sợi tóc bên chàng
- 12/ Đáp tình em, chàng cắt tóc gói về
- 13/ Buộc lờ vàng đá tóc kết chặt tơ duyên
- 14/ Vàng tan, đá dẫu nát tan nhưng còn giá ngọc tình khôi

- 15/ Chàng ơi! Không da ngựa bọc thây giữa sa trường
16/ Bạch Thu Hà mượn chiến bào gói kín tấm lòng trung trinh
17/ Ngưng nước mắt khóc tình ly biệt, để khóc cho núi sông này
18/ Thương giống da vàng trên cửu trùng gối chiếc chằng đặng an
19/ Dưới trăm họ lắm than, vì lũ xâm loạn
20/ Thanh gươm ái quốc còn treo đó, giọt máu chung tình thiếp
rưới đây...

(Trích vở cải lương "Giọt máu chung tình")



THÙ QUÂN XÂM LƯỢC

• BA DÂN

1. Trời ơi! Nếu mỗi khi mà tôi nhắc cảnh đoạn... trường. Minh ơi, mỗi buổi chiều tà, hay những lúc canh khuya. Bóng dáng dịu hiền, với giọng nói thiết tha của mình, từ nay tôi trông mong gì nghe thấy nữa!

2. Trời ơi! Vợ con yêu quý của tôi có tội tình gì? Mà giặc xâm lăng, nó bắn giết như vậy. Còn con gái tôi tuổi vừa tám tháng, nó có biết chi đâu. Nên nó cứ bò trườn bên xác mẹ, tay ôm bầu vú, miệng nó bú sữa lạt còn thơm, đã hòa lẫn những giọt máu tuôn.

3. Một đám cỏ xanh lơ thơ, trơ trọi, còn vương vãi đầy vết máu đỏ thẫm. Nó chứng tỏ rằng: khi mình trúng đạn bị thương, thì mình vẫn cố bồng con bỏ chạy. Nhưng hỡi ôi! Vì máu trào sức kiệt nên mình ngã quỵ, tay ôm con, tay chơi với kêu chống, rồi mình quần quai trên vũng máu hồng.

4. Minh ơi, vợ chồng ta nghèo khó khôn cùng. Vách lá, chòi tranh chung thủy một lòng. Thiếu trước hụt sau mà mình cũng ráng tần tảo sớm khuya, cho nên gia đình ta mới được thánh ngày yên ả. Nay mình chết đi, để tôi ở lại một mình bên đứa con thơ dại, mà mình riêng ôm mối hận kia về tận chốn tuyền đài.

5. Tình nghĩa phu thê đang âu yếm mặn nồng. Rồi bỗng đâu mà gặp cảnh đoạn trường. Đêm nay tôi chong ngọn đèn tàn leo lét canh khuya. Nào nùng nghe con khóc âu ơ, nhớ bầu vú mẹ. Trời ơi! Thảm cảnh này đây, là do bọn xâm lăng cướp nước hung tàn.

6. Bờ chuối sau nhà, gió tạt xôn xao, cuối chơn trời có một vì sao rụng. Minh ơi, ngày nào thù của mình tôi chưa trả đặng, thì ngày đó tôi còn thổn thức xốn xang. Nghe tiếng khóc của con thơ đòi mẹ, nó làm cho ruột gan tôi, đứt đoạn từng hồi. Vậy đây, con thơ anh gởi mẹ già, anh quyết theo Vệ quốc đoàn ra trận, hầu có tiêu diệt giặc xâm loạn, để nơi tuổi vàng mình thỏa dạ yên vui.

TÌNH ANH BÁN CHIẾU

• VIÊN CHÂU

Hồ

Hồ ơi... chiếu Cà Mau nhuộm màu tươi thắm
Công tôi cực lắm mưa nắng dãi dầu
Chiếu này tôi chẳng bán đâu
Tìm cô không gặp,
Hồ ơi... tìm cô không gặp, tôi gởi đầu mỗi đêm

Vọng cổ

1. Ghe chiếu Cà Mau đã cắm sào bên bờ kinh Ngã Bảy, sao cô gái năm xưa chẳng thấy ra... chào. Cửa vườn cô đã khóa kín từ hôm nào. Tôi vác đôi chiếu bông từ dưới ghe lên xóm rẫy, chiếc áo nhuộm bùn đã lấm tẩm giọt mồ hôi. Nhà của cô sau trước - vắng tanh trong gió lạnh buổi chiều đông, bỗng có ai dạo lên tiếng nguyệt cầm như gieo vào lòng tôi một nỗi buồn thê thảm.

2. Cô đã đặt đôi chiếu bông bề dài hai thước, có lẽ để điểm tô ở chốn loan phòng. Nhưng rồi hôm nay, cô đã quên tôi để cất bước theo chồng. Cô ơi! Đôi chiếu này tự tay tôi dệt lấy, tôi đã lựa từng cọng lát sợi gai. Nhưng khi tôi đến nơi thì cô đã rời bỏ quê nhà sang xứ khác, tôi đứng trước cổng vườn xưa với nỗi buồn man mác, còn đôi chiếu này tôi biết tặng cho ai ?

3. Nhớ năm ngoái khi ghe vừa tới vàm sông Ngã Bảy, cô đã tươi cười dẫn tôi đến tận nhà cô. Cô đưa tôi vào chốn phòng riêng để đo ni chiếc giường gỗ đỏ và cô đặt làm đôi chiếu, cô hỏi qua giá cả - tôi trả lời lấy giá rẻ làm quen. Năm hôm sau khi tôi sắp sửa lui ghe cô còn đứng trên bến dặn dò kỹ lưỡng. Sau khi cô đã quay gót chiếc áo bông hương khuất dạng qua mấy lùm tre, cô có biết đâu tôi đã lấy nón lá che ngang để giấu đôi dòng nước mắt - vì tôi không muốn cho bàng quan thiên hạ, họ cười chê tôi là một kẻ si tình.

Ngâm thơ

Khi hỏi lại xóm giềng tôi mới biết
Cô theo chồng đã được bốn trăng qua
Mình dám đâu sai hẹn với người ta
Mà họ đành đoạn bỏ nhà sang xứ khác

Vọng cố

4. Tôi vác đôi chiếu bông mà cõi lòng tan nát, bước chân đi như thể xác không... hồn. Nước mắt tuôn rơi theo lá rụng trên đường. Gió đông đập dồn thổi mạnh - lạnh đất trời, lạnh cả tâm can. Người ta đã có đôi rồi, chiếu chăn đầu ấm bằng người tình chung. Để mình vác cặp chiếu bông, chờ đợi chi nữa uổng công đợi chờ.

5. Khuya đêm nay nằm chờ nước lớn, nỗi buồn đau cứ canh cánh bên lòng. Tôi thấy đời của tôi sao lạnh lẽo khôn cùng. Còn chi buồn hơn nghề bán chiếu, để điểm tô loan phòng cho những cô gái còn xuân. Đến khi họ cất bước sang ngang lại không một lời hỏi han từ già, đến đôi chiếu bông tôi đã ngồi dệt mấy ngày đêm ròng rã mà nay vẫn còn nằm trơ ở dưới khoang thuyền.

6. Ngọn gió đêm đông dừng thổi nữa, lòng tôi lạnh lấm gió đông ơ. Tôi nhớ sao cho ghe chiếu trôi xuôi, lòng nặng trĩu một nỗi sầu tê tái. Tôi ngồi yên sau lái, đôi mắt vẫn hướng về nẻo cũ vườn xưa. Hỡi ơi! Con sông Phụng Hiệp chảy ra bảy ngã, mà lệ của tôi - nó cũng lai láng tuôn dòng. Có ai biết được tấm lòng của tôi với cô gái mỹ miều trên kinh Ngã Bảy. Sông sâu bên lở bên bồi, tình anh bán chiếu trọn đời không phai.

TÊN MỘT BẾN SÔNG

• TRỌNG NGUYỄN

Ngâm thơ

Em đã đi rồi theo gió trắng
Tơ sầu ngàn mối để đi giăng
Để buồn ai rót vào hồn lạnh
Cho trái tim này tựa giá băng

Lời

Em ơi! Bến Ninh Kiều, không biết tại sao mỗi chiều anh lại đến
Làm rụng giọt buồn, nhả mặt bến sông xưa
Nước mắt rừng rừng như trời sắp đổ mưa
Con sông gầy hơn mà nước cứ dồn ra biển

Vọng cổ

1. Có chăng, biển bao la hiền hòa và nhân hậu. Ai cũng dồn hết những buồn vui cay đắng, biển cứ âm thầm dang rộng vòng tay ôm trọn trong... lòng. Bóng chiều cũng nồn nao lội theo con nước xuôi dòng. Bơi ra biển để biển thay sắc áo, cho tím một màu thắm thắm giữa trùng dương. Giọt buồn của anh và nước mắt những người thương, biển ôm trọn để bạc đầu thương nhớ. Còn anh mỗi chiều ra bến sông xưa, làm rụng giọt buồn tóc xanh điểm trắng.

2. Hồi ấy, chiến tranh đến từng nhà, góc phố, em đưa anh sang sông làm giải phóng quân. Hàng điệp xóm Chài trắng đêm thao thức, đổ thắm mùa bông chặt dạ đợi chờ. Bến Ninh Kiều đã trở thành nỗi nhớ, như cơn sóng ru êm giấc mộng ven bờ. Chiến tranh tàn anh quay trở lại, em đâu rồi hàng điệp đỏ rừng rực! Em đi rồi trong cái tết Mậu Thân, cùng tiếng nổ nhận hạm tàu lũ giặc. Nữ biệt động Tây Đô xác hòa tan trong nước, thắm giọt buồn đọng lại nỗi tiếc thương.

Lời

Em ngã xuống. Trên bến sông xưa nơi anh sang bến
Nước xé dòng ôm chặt đứng hùng anh
Trời chìm sâu dưới mặt nước xanh
Như quán quít tiếc thương người liệt nữ

Ngâm thơ

Chiếc lá vàng rơi theo nước trôi,
Muốn quay về cội đã xa rồi
Em như chiếc bóng bay theo gió,
Để nhớ chìm trong nỗi nhớ thôi

Vọng cố

5. Ninh Kiều ơi! Tôi nhớ mãi bến sông xưa đêm tiễn đưa năm ấy. Và đến hôm nay vì sao tôi chưa hóa đá, có phải nỗi nhớ thương đang gọi tôi thay người yêu để trả nợ cho... đời. Dù tóc đã ngả màu mây, mà nhiệt huyết vẫn còn đầy. Gần ba mươi năm vết thương còn run rẩy, xuôi ngược trong tâm hồn gọi thức bến sông xưa. Nước mắt rừng rừng như trời sắp đổ mưa, con sông gầy hơn mà nước cứ dồn ra biển. Hàng điệp xóm Chài cứ mỗi năm một chuyến, chuyển mùa bông cho đỏ rục nỗi thương chờ.

6. Không một dòng chữ, một tấm hình để lại, chỉ còn tên em và bến sông xưa. Nên chiều nào anh cũng lững thững ra đây, để thả giọt buồn cho trôi ra biển. Tìm trong hư vô một bóng hình lưu luyến, đã ràng buộc đời nhau sông biển quê hương. Anh có một bóng hình trong trái tim đỏ thắm, cùng dòng chữ em ghi "Người liệt nữ bến Ninh Kiều". Ầu... ơ... Thương nhau, thương đậm, thương đầy. Chẳng được kiếp này, mình hẹn kiếp sau.

NHỚ CHA TRONG MÙA PHƯỢNG ĐỎ

• DƯƠNG THỊ THU VÂN

Nỗi lòng

Bình minh lên nhuộm hồng con sông nhỏ
Rạng rỡ hàng phượng đỏ, bóng nghiêng nghiêng
Hoa phượng thân yêu gọi một nỗi niềm
Ấp ủ trong ta đậm đà theo năm tháng.

Vọng cổ

1. Cánh phượng lung linh như tâm tình con thương nhớ, dào dạt ngày đêm như con nước dâng... đầy. Hỡi cánh chim bay cho ta gửi lời này. Rằng chim có bay về phương Bắc ấy, nhớ ghé lại Ba Đình viếng Bác kính yêu! Chim hỡi đừng quên hãy hát thật nhiều, bài hát thanh bình thống nhất non sông, để Bác ta yên dạ vui lòng, say trọn giấc hồng trong bình minh rực rỡ...

2. Mười chín tháng năm, trời thương đất nhớ nên rừng hoa đua nở chào mừng. Đất đau thương ngày ấy vươn lên đón mặt trời hồng. Cây hạnh phúc xanh cành kết trái, vẫy gió gọi xuân về ngọt những mùa thơ. Trọn vẹn niềm mơ non nước một màu cờ, người xưa gặp lại người xưa xa vắng. Ôi phượng đỏ cho hồng thêm sắc nắng, xin gửi tâm tình này trong thắm lặng kính dâng cha.

Làm thơ

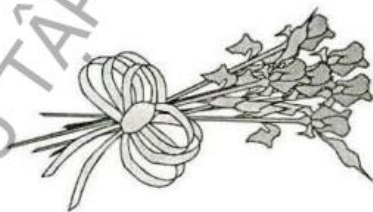
Ai hát vang bên sông làm say lòng ta lưu luyến
Tha thướt bay trong sương dặt ddu thêm mền thương
Dòng người về ngược xuôi, mùa xuân trong tháng năm từng bừng
Nhìn cờ hồng tung bay, lòng băng khuâng mắt cay lệ tràn.

Vọng cổ

5. Bác ơi! Từ mảnh đất quê hương Đồng Khởi, chúng con là những chiến sĩ Công an xin kính dâng cha vạn đóa hoa... hồng. Mười chín tháng năm, nhịp đập con tim của triệu triệu tấm lòng. Tám mươi sáu mùa xuân trong sáng, là cung đàn cho bản đại thắng hôm nay. Bao năm trường gian khổ đắng cay, lời Bác dạy đã thành lời thệ ước: "tận tụy với dân, quên thân vì nước, khắc phục khó khăn, nhiệm vụ hoàn thành..."

6. Hồ ơ... Ai về Thanh Phú, Thanh Phong gặp anh chiến sĩ biên phòng nhớ thương, rằng anh giữ biển quê hương, em đang canh giữ... Hồ ơ... Em đang canh giữ tuyến đường xe qua. Ôi yêu sao mảnh đất gấm hoa Đồng Khởi, bóng giặc sạch rồi đất đổi màu xanh. Giồng tôm, Bình Đại, Châu Thành - quê hương đâu cũng nặng tình máu xương. Ôi, máu xương và lời thân thương của Bác trong mùa hoa thành câu hát ân tình.

Hôm nay hạnh phúc về mình,
Chúng con thể quyết giữ gìn Bác ơi
Đứng canh cửa biển khung trời,
Đẹp màu phượng đỏ, đẹp lời Bác khuyên



TRĂNG NINH KIỀU

• TÔ MINH GIỚI

Nội lời

Đêm nay trên bến Ninh Kiều
Bâng khuâng nỗi nhớ những chiều mênh mang
Bồng bềnh sóng nước Hậu Giang
Trăng lên lấp lánh như nàng soi gương

Vọng cổ

1. Trăng đêm nay là trăng của muôn lòng xao xuyến, hay của riêng ai xin hãy tâm sự cùng ta trong khúc hát trao... tình. Khúc hát ngày xưa còn vương vấn trong lòng.

-Hò... ơ! Uống ngụm nước trong tôi nhớ dòng sông Hậu, (mà) ai có đi về xin nhớ đất Cần Thơ. Cần Thơ gạo trắng nước trong, ngân nga câu hát đem lòng nhớ thương.

Thương lắm ai ơi bởi tấm lòng hiền dịu, cứ đêm đêm trên bến Ninh Kiều em chờ đầy nhung nhớ.

Lý hương soi

Ơi dòng sông

Dòng sông xanh biếc

Sóng xô đôi bờ

Màn đêm nước trôi lững lờ

Niềm thương thiết tha Ninh Kiều

2. Cần Thơ tôi yêu có dòng sông ngào ngạt, sóng nước lung linh tha thiết gọi ân tình. Nghĩa nặng ơn sâu suốt cuộc đời mình. Cuộc đời mà ông cha ta đã dầm mưa dãi nắng, gian khổ đói nghèo nặng hạt mồ hôi. Giọt lệ còn rơi còn nhiều cay đắng, dấu hạnh phúc dang đầy vẫn chờ nặng yêu thương. Vầng trăng sáng vẫn đêm đêm soi bóng, nghe gió gọi trăng về tưởng khúc nhạc quê hương.

Lý qua cầu

Vầng trăng, soi bóng đêm lững lờ

Trăng vàng lấp lánh trên dòng sông, ngầy ngất lòng ta

Nhìn vầng trăng lên, ánh trăng soi mặt nước sông đầy

Ninh Kiều duyên dáng, suốt đêm cùng trăng nghiêng bóng

Nghiêng bóng chờ ai (chờ ai) sáng lung linh tình mãi chung tình (2 lần)

5. Ninh Kiều ơi! Sao nói hết những tâm tư trong âm thầm thương nhớ, dù bao ánh đèn đêm đêm rực sáng nhưng vầng trăng vẫn lung linh soi bóng làm xao xuyến lòng ta nghe chan chứa bao tình. Tình thiết tha là tình của chung tình. Tình yêu bao la như vầng trăng tỏa sáng, yêu mến dạt dào có lúc cũng chia phôi. Ninh Kiều yêu thương vẫn trọn đời chung thủy, chỉ có ánh trăng vàng sao lặng lẽ ra đi! Vầng trăng sáng không cùng dòng sông soi bóng, sóng nước đêm đêm nghe gọi mãi trăng về.

6. Vầng trăng ơi! Vầng trăng ơi! Sóng vỗ êm đêm đêm đêm tha thiết gọi. Trăng có hiểu bao tấm lòng nhung nhớ, khi trăng về trăng tỏa sáng lung linh. Tôi sẽ hát mãi bài Cần Thơ nước trong gạo trắng, trên sông nước hiền hòa nghe dào dạt đêm trăng. Dòng sông Hậu vẫn bên lòng son sắt, vẫn mệnh mang trong ánh mắt Ninh Kiều.

Sông Hậu tôi yêu bởi có vầng trăng soi bóng
Trên bến Ninh Kiều có sóng vỗ lòng tôi
Vầng trăng sáng là tình yêu thương nhớ
Sóng vỗ Ninh Kiều là nhịp thở tim em

Vọng Cổ

NÀNG TIÊN ÁO TRẮNG

• LÝ VIỆT HÙNG

Nói lời

Anh gọi em là “Nàng tiên áo trắng”
Tự bao giờ đã say đắm lòng anh
Màu áo trắng trong tuổi đậm chữ thập hồng
Tôn vẻ diễm kiều thướt tha của người con gái

Vọng cổ

1/ Nụ cười hồn nhiên đơm trên đôi mắt tròn đen láy.
Làm bối rối lòng ai bởi cái nhìn hiền dịu của người con gái
đang độ tuổi trắng... tròn. Cô gái ngành y có “Công, ngôn,
dung, hạnh” vẹn toàn. Tấm lòng của em là niềm tin hy vọng, là
điểm tựa tinh thần làm dịu bớt cơn đau. Giọng nói em như lời
mẹ ru hời, là liều thuốc an thần đưa bệnh nhân vào giấc ngủ.
Anh muốn ngàn lần ca ngợi tên em – Đẹp biết bao, ơi! “Nàng
tiên áo trắng”.

2/ Bệnh viện có em như mùa đông chan nắng ấm, người bệnh có em thêm tha thiết yêu đời... Em đem trái tim nhân hậu tuyệt vời. Hiến trọn tuổi xuân để vun bồi cho nhịp sống, với đức độ nhân từ của cô Tấm thời nay. Mặn ngọt sốt chia trong cơn khốn khó, xem cái đau của người như chính mình đau. Nghĩa cử của em như liễu thần dược, là sức mạnh diệu kỳ cho cuộc sống hồi sinh.

Đảo ngũ cung (nhịp tư)

Anh gọi em là “Nàng tiên áo trắng” hay bởi chính em là hoa trắng tinh.

1. Khôi... Một loài hoa – Có hương vị ngọt ngào.
2. Chan chứa niềm yêu thương – Có phải là hoa Cúc hoa Lan?
3. Tên của một loài hoa – Hay là tên của nàng?
4. Xứng danh với mấy chữ vàng – Anh gửi trọn niềm tin.
5. Khắc ghi lời của Bác trao – “Thầy thuốc như mẹ hiền”.
6. Không vì danh vọng bạc tiền – Em là một nàng tiên.
7. Là điều dưỡng viên – Luôn có em túc trực bên giường.
8. Với đôi mắt tình tường – Bằng muôn vạn tình yêu thương...

Vọng cổ

5/ Màu áo trắng trong hay lòng em trong trắng, làm say đắm hồn anh bởi tấm lòng cao cả của cô điều dưỡng viên rất đổi thân... tình.

Vì nợ dẫu em hiến trọn đời mình... Nhả cho đời những sợi tơ óng mượt, băng cho người lạnh lặn bao vết thương. Cực khổ, gian nan em chịu thương chịu khó. Em là nàng dâu hiền của trăm họ gần xa. Đối với lòng anh, em là tiên trên thượng giới, đối với bệnh nhân em như người mẹ nhân từ.

6/ Đôi mắt em sẽ chia từng nỗi khổ, bàn tay dịu dàng xoa dịu mọi cơn đau. Tấm lòng thanh cao gửi trao vào nghiệp cả, như phép lạ thần kỳ của một nàng tiên. Đem hạnh phúc cho biết bao con người bất hạnh, nâng cánh cho đời bay bổng những ước mơ. Cho nhịp đập con tim hòa cùng nhịp sống, cho màu trắng áo em muôn thuở rạng ngời (-)

Mắt em chan chứa niềm mơ

Tên em sáng đẹp bài thơ tuyệt vời

Em là tiên nữ trên đời

Tiên của bao người, tiên của lòng anh

MỘT THOÁNG BÂNG KHUÂNG

• NGUYỄN HOÀI VÂN

Nỗi lối

Đâu phải lần đầu mình đối diện cùng nhau
Mà đã hơn hai mươi năm, biết bao điều chia sẻ
Sao hôm nay trong vài phút giây lặng lẽ
Nhìn mắt anh buồn, lòng tôi thấy băng khuâng

Vọng cổ

I/ Tôi với anh cùng một quê hương, chung dòng sông kỷ niệm; chung nỗi niềm riêng lìa cha, xa mẹ mơ mái ấm đoàn viên thời thơ ấu tươi... hồng. Đồng cảm, tri âm nên tình nghĩa mặn... nồng. Có những đêm thâu cùng nhau đối ẩm, ôn chuyện đời đầy ắp những buồn vui (-). Anh kể, tôi nghe trong xúc động ngậm ngùi, ngày ngoại đưa tiễn anh lên đường chiến đấu, hai đứa em khờ nước mắt rưng rưng, bóng ngoại xiên xiên trong nắng chiều lặng lẽ.

2/ Mỗi thù giết cha, nỗi đau đất nước là sức mạnh thiêng liêng thôi thúc bước quân... hành. Tuổi mười lăm, rực sáng niềm tin son sắt chân... thành. Chấp nhận hy sinh đáp đền nợ nước, rửa sạch thù nhà tiếp bước cha anh (-). Bao năm dài chiến đấu liệt oanh, anh đã gởi lại cuộc chiến tranh một phần xương máu; trải lấm gian nguy, đói cơm, thiếu áo vẫn rạng ngời son sắt một niềm tin.

Nỗi lối

Đất nước thanh bình rợp bóng cờ sao
Nơi bến sông xưa anh nghen ngào đứng lặng
Nhớ dáng ngoại hiền, nhớ lời ngoại dặn
Nhớ mắt ngoại buồn trong chiều nắng xiên xiên.

Vọng cố

5/ Giữa ngày vui chung anh đứng lặng yên, nơi bến sông xưa đắm hồn trong thương nhớ, như thấy ngoại đang tươi cười rạng rỡ, hòa nhịp bước quê hương hôn hờ đón thanh... bình. Ngoại âu yếm nhìn anh, chan chứa bao... tình. Con ơi! Nợ nước, thù nhà con đã tròn trung, vẹn hiếu; Ngoại mãi nguyện rồi đời vui lắm con ơi!

Qua thời đói lạnh mồ côi
Giờ đây con đã thành người ngoại ô!
Quê hương nay trọn niềm vui
Bến sông còn đó ngoại tôi xa rồi.

6/ Người thương binh đi vào trận mới, góp sức xây đời bằng tất cả niềm tin; Chẳng ngại khó khăn, chẳng toan tính riêng mình, vẫn nguyên vẹn tình dân nghĩa Đảng. Sao hôm nay giữa chợ đời bon chen không còn bom đạn, có những giọt buồn thấm lặng chảy vào tim, nhìn nhau giây phút lặng yên, lắng trong ánh mắt niềm riêng anh buồn (-).

Lòng tôi bỗng thấy băng khuâng
Cùng nhau cạn chén rượu nồng hôm nay
Nghe trong vị đắng, men cay
Ngọt ngào tình nghĩa những ngày gian lao.

TRĂNG NƯỚC CẦN THƠ

• NHÂM HÙNG

Ngâm thơ

Trăng Cần Thơ cho thơ, cho nhạc
Nước Cần Thơ cho trái, cho bông
Từ cổ kim đã sánh đôi trăng nước
Cùng với nhân gian – cay đắng, mặn nồng

Lý Ba từ

Dù bao năm tháng trôi qua
Nước vẫn lớn, rồng chờ đêm trăng sáng
Dù bao nắng đổ, mưa sa
Người vẫn đợi người trong buổi đoàn viên
Dâng đóa hoa yêu đời, yêu tiếng nhạc, lời thơ

Vọng cố

1/ Rồi trăng làm con thuyền trôi lênh đênh đi tìm bờ, bến.
Rồi nước hóa thân thành dòng sông thương nhớ, chờ một vầng
trăng về nhả phím tơ... vàng. Trang điểm cho đời thêm những
nụ xuân hồng. Và tặng người bao tử thơ hy vọng, rộn rã tiếng
cười thay tiếng nấc chia ly. Trăng lên rồi trăng sẽ ca hát, làm
thơ – Với vũ điệu tung tăng làm vơi đi nỗi sầu nhân thế. Đừng
để cuộc đời chia nửa một vầng trăng, đừng để tình ai phải rẽ
bước đôi đường khi màn đêm buông xuống.

2/ Trăng rất cần thơ cho trăng tròn không khuyết, nước
cũng cần thơ cho nước mãi trong lành. Bao nắng xuân sang, rồi
mấy độ thu tàn. Trăng cho em đôi mắt bồ câu trong vắt, nước
vẫn ngọt ngào để em dài tóc, trắng da. Về miệt vườn nghe cây
lá hát dân ca, nhớ thuở “Kính Xáng mới đào, tàu Tây mới
chạy...”. Thương vụn nước những ngày xưa chìm nổi, yêu lắm
cuộc đời qua mấy cuộc phong ba.

Trăng thu dạ khúc

Bóng ai đứng đợi thuyền trăng trên bến xưa

Trăng vẫn chưa về

Để nước mong chờ

Chờ trăng, chờ mãi cố nhân ơi!

Sông thơ, suối nhạc – cánh buồm căng, gió lên

Vọng cổ

5/ Có con thuyền trắng xuôi về Phong Điền theo dòng Cái Răng, Ba Láng. Bến vắng, hoàng hôn còn vương sợi nắng. Chợt nghe tiếng lòng ai trong chớp bể, mưa... nguồn. Đứng bên này sông mà vọng tưởng cố nhân hề! Bóng Cử Trị đang mài gươm thơ, bút thép; trong hào khí đất Tây Thành có ánh rồng vàng rực sáng quê ta. Bình Thủy - Long Tuyền in dấu tích cụ Thủ Khoa. Mái đình rêu phong nhớ tiền hiền đi mở đất. Ta đã dệt nên một Cần Thơ hoa gấm, từ ánh trăng trong, từ con nước dâng đầy.

6/ Tiếng nhạc “Lên đàn” đã xa dần cung oán, cung thương. Sông Ô Môn vẫn rạo rạo nhớ người nhạc sĩ tài ba thuở trước. Xưa, mẹ ru con lớn lên đi cứu nước, nay nghĩa lớn cuộc đời con vẫn mang nặng đôi vai. Bóng người xưa như đại thụ vẫn còn đây, một màu xanh ngàn đời bóng mát. Để trăng Cần Thơ vẫn cho thơ, cho nhạc và sông nước Cần Thơ cho bông, trái sai oằn

Em đùa dưới ánh bình minh

Anh đi đón gió mùa xuân trong lành

Lớn dần châu thổ Cửu Long

Rồng bay – Phụng hiệp, non sông vững bền

THÀNH PHỐ QUÊ EM

• NGUYỄN QUANG

Hồ

Hồ ơi... đến thành phố quê em trời nghiêng bóng xế
Đạo bến Ninh Kiều anh nghe man mác niềm vui
Đò ai thấp thoáng ngoài khơi
Mau đưa tôi sang bến... cùng người tôi quen

Vọng cổ

1. Cần Thơ ơi nghe đã từ lâu, nhưng chưa một lần tôi đến. Chiều nay bỗng gặp em trên bến, khi con nước triều dâng thăm gọi bước ai... về. Sông nước Cần Thơ rộn rã những câu hò. Trên bến đò anh chờ em sang sông qua xóm nhỏ, mà trong dạ bồi hồi như muốn làm quen. Có phải em học trò của ngôi trường lịch sử Châu Văn Liêm? Nay trở thành cô sinh viên đại học quê mình, với tấm lòng mong ước một ngày mai, em góp bàn tay dựng xây đất... nước.

2. Khẽ lén nhìn em cười xinh nghiêng-nghiêng vành nón trong nắng mùa xuân rực rỡ cánh mai vàng. Ôi mùa xuân mơ ước ngập tràn – muốn đi cùng em suốt chiều dài năm tháng, ngắm hoa trái miệt vườn lúa nặng hạt oằn bông. Anh đã về với dòng nước bạc Cửu Long, làm hạt phù sa vun đắp cho đất thêm màu mỡ. Tình nồng thắm, duyên quê châu thổ xin được một lần nói tiếng làm quen.

Lý mù sương

Em lên đò, sang bờ bên kia
Anh đứng đây nhớ mãi tên một người
Đèn đêm muôn màu, phố dập dìu bước chân
Thành phố – Tây Đô biết bao con lộ
Anh vẫn thầm nhớ mong, một dáng người sang sông

Vọng cố

5. Bóng em gái sang sông dưới ánh đèn mờ, tỏ. Nhìn con nước trôi xuôi khiến lòng anh nhung nhớ, mơ một ngày mai hạnh phúc đang... chờ. Dõi bước nhìn em xa cách đôi bờ! Phía bên này anh băng khuâng thăm hỏi, sang đò rồi em gái bước về đâu? Gặp em hôm nay để nhớ mãi về sau, dẫu mới thân quen mấy lời trao đổi. Nhớ mãi em ơi, cô gái miền sông Hậu đáng nhớ xinh xinh như hoa trái miệt... vườn.

6. Ôi, mai này anh già biệt thành phố quê em, trở về miền Trung có tiếng suối reo, núi đồi hiểm trở. Xe đi nhanh nhưng anh mãi nhớ, cô em gái hôm nào anh có dịp làm quen. Kỷ niệm ngày về sang chuyển đồ ngang, được sánh vai em trên đại lộ Cần Thơ giữa chiều lộng gió. Một lần gặp nhau lòng anh xao xuyến, bóng dáng em yêu ngày ấy khó phai mờ.

Thơ

Một lần anh đến Cần Thơ
Một lần để nhớ, mộng mơ dạt dào
Hẹn mùa hoa trái năm sau
Anh về đến bến Ninh Kiều tìm em



CHỢ NỔI PHONG ĐIỀN

• TRỌNG HUỖNH

Hồ ngâm

Hồ... qua... à... ơ...

Ngó lên trời, trời xanh mây trắng

Nhìn xuống sông, sông nước đỏ phù sa

Vườn cây nay trĩu quả mượt da

Là nhờ công chăm bón... Hồ... qua... à... ơ...

Vọng cổ

1/ Là nhờ công chăm bón của những bàn tay lao động chuyên... cần. Hương nhãn hương cam phảng phất xa gần... Phong Điền ơi một góc trời quen thuộc, đất với người gắn bó thủy chung. Xuôi mái chèo để kịp họp chợ trên sông, nón lá nghiêng vai tóc dài bay trong gió. Chợ nổi quê mình tấp nập xuống ghe, thật tuyệt vời bức tranh miền sông nước.

2/ Sông Cửu Long ra Biển Đông bằng chín cửa, đất quê em mang vị ngọt đến trăm miền... Ai qua Vàm Xáng, Ba Láng, Phong Điền... điệu lý giao duyên bổng bềnh trên sóng nước, đàn chim nhỏ giục mình tung cánh giữa đêm trăng. Khua mạnh tay chèo cho sóng nước nhảy tung tăng, bóng dừa chao nghiêng hay dáng em trên mặt nước. Dáng nhỏ dịu dàng bao đêm ngày xuôi ngược, mang đến cho đời bao trái ngọt thơm tho.

Hồ ngâm

Hồ... qua... à... ơ...

Em gái xứ vườn chớ hàng ra chợ nổi

Chợ sáng, chợ chiều mãi lo việc bán buôn

Nên chưa có thời giờ tình chuyện nợ duyên

Hồ... qua... à... ơ... nếu ai mà thấy mến...

Vọng cổ

5/ Nếu ai mà thấy mến thì hãy cùng em xuôi ngược trên dòng sông chở ánh trăng... vàng. Xoài, bưởi, nhãn, cam vị ngọt Phong Điền... Đất phù sa do sông đêm ngày bồi lắng, trái trĩu cành nhờ tay người chăm bón bao năm. Tình đất, tình người, tình nước thủy chung. Ở thì thương, đi lại nhớ nhung da diết. Phong Điền ơi một góc trời miền sông nước, nghe điệu lý giao duyên lay nhẹ mặt sông đầy.

Lý giao duyên

Chợ nổi, nổi trên sông
 Sông, vằm Phong Điền quê ta đó
 Đã gần, bó bao
 Ngày, dù mưa nắng
 Vẫn miệt, mài
 Cho cây trái, thêm
 Say, nặng trĩu
 Bao xuồng, ghe
 Nặng mãi, tay chèo
 Khua, nhanh tay lên
 Kịp phiên chợ chiều
 Nặng mãi chèo ăm ăm quê hương
 Xứ sở mình mình mến mình thương

(trở lại vọng cổ) Chợ nổi quê em gọi người tứ xứ, bao mái chèo khua xuôi ngược đêm ngày.

Cần Thơ gạo trắng nước trong
 Ai đi đến đó lòng không muốn về
 Phong Điền một góc trời quê
 Đẹp miền sông nước đồng bằng Cửu Long

BÀI HỌC NHỚ ĐỜI

• VIỆT AN

Thơ

Thăng trầm bao nỗi đắng cay
Có ai lường trước đổi thay sự đời
Khắc ghi bài học nhớ đời
Thần men náo động đất trời lần quay

'Vọng cổ'

1/ Tâm vô tử như kỷ vô phong, tử phùng tri kỷ thiên bồi thiếu, gặp bạn ngàn ly chẳng thấy say, hơi ới chỉ vì chén thù chén tạc mà thân tôi hư hỏng u đầu bể trán, máu me lai láng vợ tôi chán ngán ngồi thở vắn than... dài. Bất tỉnh mê man nằm bệnh viện Ô Môn có hơn mười ngày. Những tưởng mấy chục ký lô thịt này cũng cho thổ địa, tái dấm nhúng mỡ hoặc luộc cơm mẻ nhấm nháp lai rai. Nhờ các anh chị thầy thuốc tận tình chạy chữa thuốc thang, tội nghiệp con vợ tôi ngồi bên cạnh mà lúc nào cũng rơi nước mắt. Minh ới nếu có mệnh hệ nào, biết liệu làm sao đành ôm cầm sang thuyền khác.

2/ Suy nghĩ sự đời đắng cay chua chát, tôi không trách ai mà chỉ tự trách mình... Có chút hơi men là tôi đây trút vụn tâm chân tình. Bão táp phong ba tối đi các bạn uống một ly nhâm nhi, chán lăm, xong cấp một mình bão tối cấp hai. Bữa tiệc hôm nay thấm tình tri kỷ, tri âm, ta cứ uống cho thật say sưa cho liễu chán hoa chê mới gọi là bạn quý. Đến lúc gặp nạn tai, nằm một mình hiu quạnh, bạn bè xa lánh chỉ còn người vợ thủy chung.

Thơ

Một ly nhâm nhi tình bạn

Hai ly uống cạn tình sầu

Ba ly thấm tháp vào đầu

Bốn ly, năm ly, sáu ly, bảy ly, tám ly lủi đầu xuống ruộng

Teng cổ

5/ Nhớ hôm đó tôi uống chưa đầy hai lít mà sao mắt hoa lên môi trên, trề môi dưới, trời đất ngả nghiêng bước chân loạng choạng ngồi trên hơn đá như ngồi trên chiếc ngai... vàng. Nửa tỉnh nửa mê ngỡ mình là con của Ngọc Hoàng. Đang dự hội bàn đào tiền tửu, yến tiệc linh đình cùng múa hát với các nàng tiên. Men rượu cay nồng khúc nhạc du dương, sóng mắt mê ly của tiên nữ đã đưa tôi vào cõi mộng. Chợt tỉnh ra toàn thân ê ẩm, đây không phải là thiên cung mà chính là bệnh viện huyên mình.

6/ Các bạn ơi! Bao năm dài nằm gác tay lên trán, tôi đã thấm thía bao điều tác tệ do rượu gây ra, anh Ba không biết nhậu ở đâu mà ói linh lảng nằm ngoài hàng ba cho tới sáng, còn chú Út bình thường dễ thương hết nói. Có vô ba hột về đánh con chửi vợ, phá phách xóm làng. Thằng bạn thân của tôi vì uống rượu chạy hon đă mà ra đi không bao giờ trở lại, bỏ vợ, bỏ con thui thui bơ vơ. Các bạn ơi đám tiệc cưới xin, ngày tư ngày tết mình hãy uống chút chút thôi để gọi là lễ nghĩa. Nghĩ đến chuyện của tôi vừa qua thật vô cùng xấu hổ, thiếu chút nữa tôi chui nhĩ tỳ... Minh ơi tha thứ tôi tôi; tâm tư từ tạ thể thôi tiệc tùng. Thực hiện nếp sống văn minh, gia đình hạnh phúc thấm tình nước non.



CẦN THƠ ƠI, THƯƠNG LẮM ÁO BÀ BA!

• HOÀNG BỬU HIẾU

Nói lời

Cần Thơ ơi, mệnh mông sông nước
Gió nhẹ lay lay chéo áo bà ba
Cho hồn ai say say mãi hồn ai
Cho mượt mà câu dân ca xứ sở

Vọng cổ

1/-Tôi đến quê em một ngày nắng ấm. Thương lắm Cần Thơ ơi, đáng nhớ yêu... kiều. Chiếc áo bà ba sao quá mỹ miều! Áo bà ba nhuộm màu mưa nắng, bởi áo theo người vào trận chiến năm xưa. Nay áo dịu dàng theo gió đông đưa, giữa muôn ngàn thời trang em hóa thành nữ hoàng bé nhỏ. Cho tôi bằng hoàng trong mộng tưởng chơi vơi, ơi áo bà ba làm hồn tôi xao xuyến.

2/-Khen ai khéo bày ra kiểu áo, cho Cẩn Thơ thêm yêu mến vô ngần. Ai đến nơi đây dù chỉ một lần. Ngắm áo bà ba qua dáng em thon thả, để nghe lòng mình êm ả chút tình duyên. Hoa lục bình sóng vỗ chao nghiêng, cho màu tím đọng đầy niềm thương nỗi nhớ. Bến Ninh Kiều chiều nay ai chờ ai đợi, tôi ngỡ mình là chàng trai trẻ đợi chờ ai.

Nội lời

Đò cập bến, chiều nay sao vắng bóng
Một dáng người vừa lạ vừa quen
Nhìn sóng đuổi nhau vỗ bờ hồi hải
Sao sóng vô tình vỗ mãi hồn tôi!

Vọng cổ

5/-Vỗ mãi hồn tôi cho với niềm thương nỗi nhớ, sóng ở nơi đâu sóng cứ xô... về. Ai nhớ thương ai mà hẹn ước câu thề. Người ơi có biết bận về Cẩn Thơ hôm ấy tôi bỗng thương hoài chiếc áo bà ba. Tôi nhớ vô cùng khúc hát dân ca, một khúc dân ca đậm tình người xứ sở:

“Hò...ơ mình thương tôi chưa có mảy mà mình than, đây rồi mà tôi thương lợi-tàu Nam Vang, nó chở đầy”

6/-Áo bà ba ơi áo bà ba, con đồ chiều nay không đưa em
trở lại. Phút chia xa nghe lòng mình trống trải, bến Ninh Kiều
lưu luyến bước chân tôi. Giã từ Cần Thơ về với bao lo toan
vội vã mà câu hát dân ca vẫn xao động tâm hồn.

Áo bà ba ơi áo bà ba, chưa bao giờ gần mà sao xa thấy
nhớ. Giữa chốn phồn hoa sắc màu rực rỡ, tôi vẫn thầm gọi mãi
áo bà ba.



ĐÊM SÔNG LÔ NHỚ BÁC

• NGUYỄN VĂN THẾ

Cao phi

Chập chùng bao la – Oï núi rừng điệp điệp, trùng trùng
Con đường quanh co, nơi ta đến, núi rừng thiêng liêng
Qua đèo, qua dốc, qua suối biếc, núi rừng Việt Bắc anh dũng
Đến Lán Nà Lừa, ta nhớ Bác, nhớ lời non sông
Ngày hội Tân Trào, nhớ lời Bác nhớ lời non sông.

Vọng cổ

1. Chiều sông Lô bên núi rừng Việt Bắc, tôi đến Tuyên Quang khi đất nước vào thu – Oï mùa thu lịch sử oai... hùng. Lịch sử ngàn năm đầu dễ phai mờ. Đi bên em cô gái Tây xinh đẹp, chen lẫn núi rừng con suối nhỏ, mái đình xưa. Em mời tôi trái chín đầu mùa, bên nông bắp vàng hòa tiếng máy vang vang, sông Lô ơi! Oï, tự hào biết mấy.

2. Thôn thức con tim khi nhớ mùa thu ấy, cách mạng vươn lên từ Lán Nà Lừa. Lộng bóng cây đa còn in dấu chân người. Hội nghị Tân Trào nâng tầm cao thời đại, tiếng Bác Hồ đây lời hịch non sông. Se thắt tim con, nhớ hình bóng Bác, thúc giục con vững bước đi lên. Bác Hồ ơi, con xin nhóm nén hương thành kính, dâng lên người và Tổ quốc kính yêu.

Nói lời

Tổ quốc Việt Nam ơi, ta yêu quý
Bốn ngàn năm tranh đấu không ngừng
Trái tim Bác kết tinh hồn dân tộc
Tự hào thay, là dân của dân tộc Việt Nam

Tụng cổ

5. Từ thượng nguồn sông Lô Bác dựng xây con đường cách mạng, ở cuối trời Nam Cửu Long Giang dậy sóng diệt quân... thù. Trải bao gian khổ hy sinh, mới giành lấy chính quyền. Cho non sông Việt Nam liền một dải, cho nước non này mãi mãi mùa xuân. Từ Tây Đô con về quê cách mạng, nhớ Bác Hồ, nhớ đình Hồng Thái thiêng liêng. Cách mạng là của dân, dân là tất cả – Lời Bác, còn vang dội non sông thâu suốt cuộc hành trình.

6. Đêm sông Lô trắng vàng treo đỉnh núi, giọt sương buồn làm mẩn mẫn môi con. Bác Hồ ơi, tuy Bác đã đi xa, âm vang lời Bác còn bên chúng con mãi mãi. Trong kháng chiến thần kỳ đã giữ trọn niềm tin. Thời mở cửa chúng con vào trận mới, xây đất nước mạnh giàu, xã hội văn minh. Vững niềm tin bên con có Bác – Đường tương lai tươi sáng rạng ngời.

Bác đã dắt dìu chúng con đi
Công ơn của Bác tựa biển trời
Con xin ghi khắc vào tâm não
Con đường Bác chọn rạng ngời niềm tin



YÊU LẮM NÀNG MAO

• MINH THƠ

Nỗi lòng

Không biết nàng đến bao giờ
Rời đi hay ở ai ngờ được đâu
Tên nàng lưu mãi về sau
Nhân gian đều gọi Nàng Mao tên Người

Vọng cổ

1. Chuyện rằng hồi xưa Tây đào kinh xáng là để chúng
vợ vét, tóm thâu chớ cần đâu tên gọi. Vì ngợi ca phẩm tiết
người con gái Khơme nên nhân gian gọi con kinh ấy là Nàng
Mao mãi đến bây... giờ. Tôi gọi tên nàng bằng tấm lòng tha
thiết dạt dào. Thương mến tự hồi nào mà không hay không
biết, chưa đến bao giờ mà da diết nhớ nhung. Chỉ thấy qua bản
đồ con kinh xáng dài nước xanh biên biếc, màu tím lục bình
gợi nhớ người con gái thủy chung. Tuy mình chưa biết chưa
quen nhưng cùng trận tuyến, quyết giữ đất giữ làng kết đoàn
chiến đấu.

2. Nàng Mao đã trải bao năm dài gian khổ, hàng vạn tấn đạn bom giặc muốn hủy diệt nơi này. Xích sắt, xe tăng gầm rú suốt đêm ngày. Mỗi sở đất ở đây đều mang mảnh bom vết đạn, từng thân cây tàu lá cũng gãy xác xơ. Dòng sông quê khối lửa mịt mờ, bao trẻ thơ lìa cha mất mẹ. Rồi một mùa xuân về trên quê mới, xuân thanh bình xuân của ước mơ.

Phụng hoàng (4 câu)

Từ đó Nàng... Mao...

Qua rồi những cơn sóng gió, đã trở mình thay áo mới
Ôi sắc áo của quê mình – đẹp lắm, hỡi Nàng Mao ơi
Dòng sông quê, mặt nước rộn vui, ngược xuôi bao khách
thương hồ.
Những hố bom xưa, bây giờ mĩa cao đứng thẳng
Quê hương đang chờ ấm no về, ước mơ thành hiện thực rồi đây

Vọng cổ

5. Nàng Mao ơi, duyên cố sao tôi yêu Nàng quá, dù chưa
tận mặt mà lời đã trao nhau như thắm hứa buổi tương... phùng.
Phải đâu vì nàng đẹp đến vô cùng. Chưa đến chưa quen mà
sao thấy nhớ, như nhớ tiếng lục huyền cầm của người nhạc sĩ
tài hoa. Nhớ điệu dân ca mẹ ru ngày ấy, tiễn tôi lên đường
chống lũ xâm lăng. Nhớ lắm Nàng ơi quê người chỉ huy thuở
trước, đã làm nên một Tầm Vu rạng rỡ muôn đời.

Phi vân điệp khúc

Tiếng hô năm nào – Như còn vang
Mãi trong tim người – Đồng thét xung phong vang rền
Tầm Vu – Mãi còn sáng danh
“Hùng thay, vang lừng chiến công”

6. Nàng Mao đó một góc trời nho nhỏ, xinh lắm Nàng ơi
người con gái thuở xưa đã từng nằm gai nệm mật, người bây
giờ đã lớn theo nhịp thở quê hương. Chợ Vị Thủy đông vui
rộn rịp, nhà mới cao tầng điện sáng khắp quê hương.
Đường liên hoàn xe ngược xuôi hối hả, hạnh phúc là đây
trái ngọt dâng đời.

Hẹn ngày về với quê hương
Để cho đỡ nhớ đỡ thương trong lòng
Ơi, người con gái năm nào
Tôi yêu Người lắm hỡi Nàng Mao ơi

CẦN THƠ

• HÀ NAM QUANG

Nỗi lứt

Trăng Cần Thơ cho tròn đêm hò hẹn
Nắng Cần Thơ thêm lóng lánh sợi thương
Mây Cần Thơ làm đầy gói hành trang
Tôi cần thơ ước lời trao tim bạn

Ngày đêm lường

Về miền quê xưa, nghe gió đưa thắm lời yêu thương
Bến sông xuôi dừ chia cách đôi bờ. Bờ sông vẫn trông nhau hoài
Đến quê em, bỗng nghe tim mình cần thơ
Ướm trong tiếng lòng chờ nhau
Cầm Thi xưa, dáng Tây Đô đẹp trời phương Nam
Người chờ trông nhau, lắng nghe cung đàn nhật khoan
Bến thơ ơi, Cần Thơ vẫn chờ. Người gieo tiếng thơ thâm trầm

Vọng cổ

1. Đêm về Cần Thơ lỡ chuyến phà qua bến, tôi chợt cần một vần thơ cho dịu nỗi mong... chờ. Trễ hẹn với người thương chỉ biết giận đôi bờ. Phiêu bồng về đâu hỏi con sông nhỏ, cho sông Hậu còn dang dở mấy vần thơ. Cô lái đò ơi, khuấy đáy nước tìm gì, tôi tìm thơ lượm sông gói vào tim. Thương là thương bến đợi, bến chờ, thắm giận dòng sông xẻ đôi lòng đất.

2. Dòng sông dẫu xẻ đau lòng đất, đất vẫn trao thương nhớ đôi bờ... Cần Thơ có thơ quện trong gió đợi chờ... Tôi nhặt chút mây gom thêm chút nắng, dành dụm gia tài cho một đời thơ. Thi nhân là ít thật nhiều mơ, quen gió bụi, quên cơm chiều chưa nấu. Bến sông đêm tàn canh thao thức, tôi nhớ, tôi chờ, tôi lại cần thơ.

Nỗi lòng

Mê làm thơ chịu đời nhà đột
Vẫn yêu thơ trên sông nước Cần Thơ
Một chút thôi dẫu mọi thứ hững hờ
Vẫn thơ đâu phụ tình thi sĩ

Vọng cố

5. Tôi cần thơ cho lời yêu chấp cánh và cho giọt nước mắt thương đau thành giọt ngọc của linh hồn... Dẫu biết đời thơ vốn an phận thanh bần. Quê hương em vào mùa nước nổi, lúa ngập giữa đồng vẫn nên vẫn câu gạo trắng nước trong. Trăm năm xưa đất đã có thơ, Cầm Thi cũ vương dư âm trong gió. Cần Thơ đêm nay có tôi thao thức, đợi chuyến phà qua sông ý thơ kịp ghép vần.

Lý đêm trăng

Đến quê em, bỗng nghe tìm mình cần thơ. Gởi nhau tiếng lòng về nhau

Cầm Thi xưa, dáng Tây Đô đẹp trời phương Nam

Người chờ trông phau, lắng nghe cung đàn nhật khoan

Bến thơ ơi, Cần Thơ vẫn chờ. Người gieo tiếng thơ thâm trầm

6. (tiếp theo) Lượn sóng mượn dòng sông phiêu bồng đây đó, tôi mượn vần thơ gởi gắm chút tơ lòng. Mái chèo có đợi vẫn thơ, dòng sông vắng khúc hò... ơ... tự tình. Bến sông đêm chẳng bóng hình. Còn chỉ một mình, tôi lại cần thơ.

QUÁ GIANG

• PHẠM THÀNH CHUNG

Hồ

- Nữ: Hồ ơ... sông nước mênh mông xuống ghe nhộn nhịp
Người về Phụng Hiệp, người đến Đại Thành
(nói) Còn anh Hai, sao không vũng tay chèo?
(hò) Dòng sông bảy ngả
Hồ ơ... dòng sông bảy ngả sao anh không biết ngả nào
để đi

Vọng cổ

1/-Nam: Cô Ba ơi, tôi muốn vượt qua dòng ngược để kịp
con nước về xuôi. Thấy tôi không vũng tay chèo cô không
thương mà còn trêu ghẹo, thì tôi biết phải làm sao để vượt qua
được khúc sông... dài. Nước ngược xuống trôi, trôi mãi vào bờ.
Bởi không biết chèo nên quá giang nhờ ai đó giúp đỡ, sao
không thương tình mà hát mãi điệu hò ơ.

-Nữ (hò): Hò ơ... ai quá giang thì phải biết chèo, ai có biết chèo thì mới quá giang.

-Nam: Thôi thì cô Ba cứ ngồi đi, để tôi một mình lênh đênh trên dòng sông bầy ngà.

-Nữ (ngâm): Sông sâu nước chảy anh gầy tay chèo. Thuyền không định hướng anh té nhào xuống sông.

-Nam: Nhào xuống sông thì anh không sợ, chỉ sợ vào bờ em chẳng chịu đưa anh.

2/-Nữ: Đùa với anh một chút cho vui, chớ em đâu nỡ để hai đứa chìm chung một xuống.

-Nam: Xuống chìm nước trôi, nhờ cô Ba đưa tôi vào bờ.

-Nữ: Ý chết! Em đâu có biết lội, hơn nữa là con gái tay yếu chân mềm làm sao em vớt nổi anh Hai, anh Hai ơi!

-Nam: Tại cô Ba không thương nên nói vậy, chớ con gái miệt này ngoài việc ruộng vườn còn tài bơi lội chẳng kém thua ai. Mới về đây tuy chẳng có bao lâu, nhưng tôi đã yêu rồi... (Nữ) anh yêu ai?

-Nam: Tôi yêu bầy ngà sông sâu.

Nữ (nói): Anh Hai ơi! Anh nói sao nghe mắc cười quá hà. Có một ngà sông mà nãy giờ anh qua không nổi, anh yêu làm chi tới bầy ngà - liệu có yêu nổi không vậy anh Hai?

-Nam: Thôi tôi đã chịu thua rồi, sao cô cứ phá tôi hoài vậy cô Ba?

-Nữ: Anh Hai nè! Hôm rồi em có ghé thăm chú Tám, chú nói anh về đây chơi ít hôm rồi trở lên thành phố, nhưng sao anh chưa đi, ở đây hoài vậy anh Hai?

-Nam: Thì cũng bởi, đất lành chim đậu chớ sao cô Ba. Tôi... tôi đã... yêu!

-Nữ: Anh Hai đã yêu?

Lý sơn sắt

-Nam: Yêu thiết tha câu hò (Nữ hò đậm)

Con nước trôi lững lờ

Yêu câu hò trên sông

Êm đêm nhạt khoan

Yêu ánh trăng buông nhẹ

Về đêm sáng soi sông dài

Dòng sông nước trôi đưa thuyền

Thuyền ghe cá tôm đầy khoang

Phù sa nước dâng dâng đầy

Ngày đêm tưới cho đồng xanh

5/-Nữ: Anh Hai yêu làm chi cái xứ sở xa xôi, thôn quê, nghèo khó. Sáng ở đồng sâu, chiều qua ruộng cạn, cuộc sống đơn sơ bầu bạn với trăng... về. Cơm cá canh rau no bụng ấm lòng. Có chi đâu mà anh hết lời ca ngợi, làm sao sánh được với thị thành vật chất phồn hoa.

-Nam: Khó khăn ở đây là những năm về trước, nay đổi thay rồi cuộc sống đi lên.

-Nữ: Cuộc sống đi lên nhưng còn nhiều khó khăn trần trối, phải liệu, phải lo mới được như người.

-Nam (nói): Cô Ba à! Chú Tám chú có dọ ý anh, chú nói,

-Nữ: Chú nói sao vậy anh Hai?

-Nam: Thằng Hai mầy sống ở thị thành đất hẹp người đông, liệu bon chen không nổi thì thôi về đây cưới vợ mần ăn.

-Nữ: Chú Tám nói vậy, ý anh... Ý làm sao?

6/-Nam: Cô Ba ơi! Phụng Hiệp - Cần Thơ tuy sông dài bảy ngả, nhưng cũng chung chảy một dòng thấu nghĩa thủy chung.

-Nữ: Chú Tám thương anh mà nói vậy thôi, chứ anh muốn làm rể xứ này không dễ lắm đâu anh Hai ơi!

-Nam: Khó là khó sao vậy cô?

-Nữ: Trên đồng anh phải giỏi làm, xuống sông phải biết mấy sào sông sâu. Làm trai xứ ruộng miệt vườn, nắng chẻ, mưa chạy thì thôi xin huê.

-Nam (nói): Có gì đâu mà phải lo cô Ba ơi! Nếu mình chịu khó, thì việc gì khó mấy cũng sẽ qua thôi.

(ca) Tới đây, tôi muốn ở đây. Sông sâu nước chảy, nhưng bến bờ có cô Ba

BẾN HẸN ĐÒ XUA

• THANH VIỆT

Hồ

Nữ: Hồ... ơ... anh có về miền Tây sông Hậu
Ghé qua thăm đất Đìa Xoài chung dòng sông nước Cái Cui
Đất lành, chim đậu người ơi,
Miền quê sông nước, ngọt lời ca dao...

Nam: Hồ... ơ... Sông Đìa Xoài chảy hoài không cạn,
Em gái Đìa Xoài thấy dạng đã thương.
Thương em giới việc ruộng nương.
Tay bùn chân lấm mà nét na...
Vẹn... tròn.

Vọng cố

1/ Nữ: Ôi giọng hò ai theo con nước xuôi dòng.

Sao mà giống người tôi thương năm ấy, ơi chào anh người chiến sĩ mới về quê (-)

Nam: Chào cô em, thiệt bỡ ngỡ gì đâu, chỉ mấy năm xa mà quá nhiều thay đổi, xóm ấp điện đường, cầu lộ kang trang, đang trỗi dậy sức xuân một miền quê no ấm (-)

2/ Nữ: Anh Hai ơi, đất Địa Xoài quê em đã đi lên theo cùng nhịp sống, bằng công sức dựng xây góp lại của bao người, có dịp ở đây lâu anh mới hiểu được tận tường.

Nam: Dạ thưa cô chuyện này tui ở chơi lâu lắm, vì quê ngoại là nhịp cầu thắt chặt **mối** tình thâm (-)

Bến sông nào còn in đậm dấu chân, con đò nhỏ mắt người mong đợi

Nữ: Sông Địa Xoài tháng năm rồi vẫn chảy, và mảnh tình này vẫn đẹp mãi người ơi (-)

Nam: (nói) Nói vậy... em đây là...

Nữ: (nói) là ai anh đoán thử coi...

Tương Chiều

Nam: Dù thời gian có sao dời vật đổi, nhưng anh chắc người con gái đứng kề bên anh đúng là... em Hồng. Cô bạn ngày xưa, chung lớp chung trường. Rồi chung luôn lời hẹn ước, Cho dẫu cách xa vẫn nhớ hoài bến hẹn dò xưa.

Nữ: Anh Hai ơi. Em đâu phải là người của năm xưa, mặt nám, tay chai bên cánh đồng lam lũ sớm trưa

Nam: Khi đã yêu nhau, thì bất luận hèn sang. Và cũng không màng nhan sắc. Huống chi tình của chúng mình. Đã được đắp bồi qua năm tháng nhớ mong.

Nữ: Thật vậy hay không? Em rất sợ lời lẽ bông đùa.

Nam: Anh xin thề có trời cao chứng giám. Trước cũng như sau, anh chỉ một lòng với cô Hồng này thôi (-).

Vọng cổ

5/ **Nữ:** Tâm ơi trên bến sông xưa mỗi lần phượng tàn rồi phượng nở, em vẫn ngồi đây chờ gió... giao mùa...

Nhưng hình bóng người xưa biệt ở phương nào.

Nam: Nghĩa vụ tròn xong anh về đây với vợ, ở kia sao em không mừng mà lã chã giọt châu rơi (-)

Nữ: Ồ, em mừng lắm anh ơi, vì đồ xưa đã trở về nơi bến hẹn. Sông Đà Xoài mệnh mông con nước lớn, dòng Cái Cui vẫn nhắc nhở chuyện đôi mình (-).

6/ Nam: Hồng ơi, lần này về anh sẽ thưa với ngoại, để ngoại đến nhà chạm ngõ chuyện trâu cau.

Nữ: Em sẽ là vợ hiền dâu thảo anh ơi, và đám cưới tại mình chắc vui lắm.

Nam: Đông và vui nhưng phải tính sao cho tiết kiệm, thì hạnh phúc tại mình mới đẹp bền lâu.

Nữ: Ấp văn hóa, xóm văn minh,
Dù anh không nhắc thì em đây cũng đã tưởng (-)

Nam: Ta trao nhau mối tình chung thủy,
Mong con gái đầu lòng nó đẹp như em.

Nữ: Em thích con trai theo đường anh vững bước,
Xây dựng quê hương mình giàu đẹp văn minh./.

MỘT CHUYẾN VỀ QUÊ

• HOÀNG MỘNG PHƯƠNG

Nói lời

Đâu phải bây giờ tôi mới nhớ
Mà từ lâu đã nung nấu trong tôi
Một chuyến về quê thăm cù lao Tân Lộc
Để tâm hồn nghe rộn rã niềm vui.

1/ Trên chuyến đò ngang đưa tôi về Tân Lộc, sóng nước mênh mông cù lao xanh thắm, bông tím lục bình nhấp nhô trên sóng nước đỏ phù sa bồi đắp quê... mình. Tình đã lắng sâu từng thửa ruộng miếng vườn. Nỗi nhớ miên man thương mùa nước nổi, diên diên vàng đồng để ngọn lửa cay chua. Nhớ mẹ hiền tóc đã bạc phơ, nhen bếp lửa mùi cá rô kho tộ. Thương mẹ cha nhọc nhằn dãi nắng dầm mưa, thức trọn đêm dài khi ngoài trời giông bão.

2/ Con đường ngày xưa lữ trần lầy lội, mà tuổi ấu thơ ngày hai lượt đến trường. Ngồi đổ tường vôi ấm áp tình thầy. Mười mấy năm xa quê vì cuộc sống, nay trở về thôn xóm quá đổi thay. Đêm cù lao rực sáng những vì sao, đường láng nhựa tung bay tà áo trắng, bao trái tim cũng chung bầu nhiệt huyết, bao con người bao khối óc bàn tay.

Nỗi lòng

Tiếng thơm xưa nay, một vùng đảo ngọt
Hay cù lao “văn hóa” là đây
Ai từng xa quê mới thấy xót xa
Bao kỷ niệm dâng lên thành nỗi nhớ

5/ Văng vẳng đâu đây trong chiều lồng gió, tiếng hát như ru của bài ca vọng cổ, người ơi nếu có xa quê xin nhớ cội thương... nguồn. Hai tiếng cù lao là nức ruột của mình, đất nuôi cây chờ ngày ra hoa kết trái, đất chờ người chăm bón những mầm xanh. Quê hương mình giờ đẹp lắm phải không anh, nếp văn minh của miệt vườn Tân Lộc “năm chợ bảy thôn” điện, đường, trường, trạm từng bước đi lên cuộc sống đẹp giàu.

6/ Hò... ơ... chiếu Đông Bình em trải vườn Tân Mỹ, em mời anh trái nhãn chín Tân An, dứa tươi Phước Lộc ngọt thơm, đậu xanh Lân Thạnh hò... ơ... đậu xanh Lân Thạnh em nấu đường Long Châu.

Về Trường Thọ nghe thơm mùi lúa mới khói bếp nhà ai đã nhen lửa cơm chiều. Ngồi đợi trăng lên bên dòng sông Hậu uống ngụm trà sen cho vơi bớt nỗi nhớ thương. Tân Lộc đi xa càng nhớ, ở càng thương. Thương người, thương đất, thương vườn cây xanh.

CÂY SAO KỶ NIỆM

• NGUYỄN THÀNH KIÊN

Lý Qua Cầu

Ngày xưa hai đứa chung ngôi trường
Đi về chung lối con đường quê in bóng nơi nơi
Dù lời chưa trao bao tình thương chan chứa trong lòng
Từ khi xa cách vấn vương ngàn thương trăm nhớ
Năm tháng chờ mong người xưa, gió xuân sang hoài
bóng ai về

Vọng Cổ

1> Năm tháng vẫn xoay thời gian trôi trôi mãi, người con gái năm xưa vẫn biệt biệt chẳng quay... về. Những kỷ niệm thân yêu anh nhớ mãi trong đời. Nhớ năm xưa ta chưa cùng ước hẹn, cũng chưa một lần nói chuyện trầu cau. Nhưng sao lòng anh cứ mãi nôn nao, cứ đón chờ em sau buổi tan trường. Nơi ngã ba đường anh len lén nhìn em - Lại tránh em nhìn, anh ngấm chùm mây tím

2> Còn nhớ không em những chiều gió lộng, anh đến tìm em vang vọng tiếng chuông chùa. Nơi gốc cây sao nghe rõ tiếng ai đùa. “Muốn người ta mà người ta không muốn, sáng-trưa-chiều cứ đi xuống, đi lên”. Lời của ai văng vẳng bên tai, đau xót quá phải chẳng là ngang trái. Rồi phút chia tay anh nghe lòng ngầy ngất, khi em nhặt lá sao vàng thay giấy đề thơ!

Nỗi lối

Rồi giấc tới quê hương mờ lửa khói
Anh lên đường theo tiếng gọi non sông
Em gái ngày xưa cũng theo mẹ xa quê
Từ dạo ấy chưa một lần gặp lại

Lý Qua Cầu

Người đi nghe vấn vương trong lòng
Thương về em gái nơi miền quê, thương gốc cây sao
Đường hành quân xa qua đèo cao rừng núi chập chùng
Cờ bay phất phới chiến công rạng ngời non nước
Anh đã về đây người ơi! Nơi gốc sao tìm kỷ niệm hồng

Vọng Cổ

5> Chan chứa niềm vui trong ngày miền Nam giải phóng, di giữa đoàn quân lòng mừng khôn tả anh vội vã về đây tìm lại gốc sao... già. Nghe lá vẫn reo ca những tình khúc đậm đà. Vẫn êm ả tiếng chuông chùa vang vọng, chỉ thiếu tiếng ai đùa và vắng bóng hình em. Anh nghe bồi hồi xao xuyến tâm tư, lòng trĩu nặng một nỗi buồn sâu lắng. Cây sao già ơi hãy cho ta nhìn, nhìn với người thương rằng muôn thuở vẫn đợi chờ.

6> Hôm nay nắng mới rạng ngời trên đất nước, ngọn gió xuân về nâng bước chân em. Lòng rộn ràng phơi phơi dậy niềm tin, nghe như sống lại những ngày xuân trẻ. Nhớ buổi chia tay không hề rơi nước mắt, nay gặp lại nhau sao ngấn lệ tuôn trào!

Nhìn nhau đứng lặng giây lâu
Người xưa giờ đã qua cầu tơ duyên
Đôi ta chẳng vẹn ước nguyện
Ngàn năm kỷ niệm vẫn còn trong tim

CÁC CHƯƠNG TRÌNH

ĐỒN CA TÀI TỬ

Chương Trình Đồn Ca Tài Tử

(từ 25 – 30 phút)

NGHỆ SĨ CẦN THƠ
HÁT MỪNG ĐẢNG, MỪNG XUÂN

THÀNH PHẦN:

- NHÓM TÀI TỬ ĐỒN
- NHÓM TÀI TỬ CA: ANH HAI, ANH TƯ, ANH SÁU, CHỊ BA, CHỊ NĂM, CÔ ÚT

BỐI CẢNH: Trên du thuyền, có nhiều khách đang ngồi uống nước, ngắm cảnh. Khoảng giữa là điểm trình diễn đồn ca tài tử. Những hàng ghế đầu bố trí các nhạc công, diễn viên ngồi đối diện nhau.

VÀO CHƯƠNG TRÌNH

- Dẫn nhạc hòa tấu một đoạn nhạc ngắn.
- Đại diện nhóm tài tử đứng lên chào khán giả (nói):

Kính thưa quý vị! Những tiếng đàn vừa rồi đã báo hiệu mở màn chương trình đàn ca tài tử, chủ đề “Nghệ sĩ Cần Thơ hát mừng Đảng, mừng xuân” (-)

Thay mặt anh chị em nghệ sĩ, tôi xin thân ái chào ra mắt quý khách và các bạn yêu văn nghệ!

- Anh Hai: Thành phần nghệ sĩ góp mặt hôm nay gồm có... (giới thiệu, từng người đứng chào)

- Chị Ba (tiếp lời): ...Và đây là anh người dàn dựng chương trình.

- Anh Tư: Mình bắt đầu được chưa các anh chị?

- Chị Năm: Chưa, giới thiệu mấy ông thầy đàn nữa chứ!

- Cô Út: Đúng, xin giới thiệu... (mỗi nhạc công đứng lên chào)

(dàn nhạc hòa tấu bài Đoàn khúc lam giang)

- Chị Ba: Kính thưa quý vị, dàn nhạc của chúng tôi đang hòa tấu bài “Đoàn khúc lam giang” (dứt lời, anh Hai ra hiệu)

- Anh Hai: Đàn rồi, bây giờ tới phiên ca!

Dạ kính thưa quý vị, tết như tới nơi rồi, nhóm nghệ sĩ chúng tôi xin mở đầu chương trình đêm nay bằng bài ca mừng xuân, mừng...

BÀI MỪNG ĐẢNG, MỪNG XUÂN

(XUÂN TÌNH - LỚP I)

1/ ... Đảng

Góp mặt giúp vui trong buổi tối giao thừa

2/ Cũng là tấm lòng của các nghệ sĩ, nghệ nhân

Thương lắm Cần Thơ, mảnh đất truyền thống anh hùng

3/ Mừng kinh tế Tỉnh nhà đã khá lên nhiều mặt

Lúa, mía, trái cây giá cả đỡ hơn rồi

4/ Đời sống bà con đã nhích lên dần

Điện đóm về làng; cầu, lộ mới khang trang

5/ Bụng no rồi, ta phải lo xây dựng

Văn hóa nơi nơi sáng đẹp quê mình

6/ Để cánh trẻ nhỏ được đi học, đi hành

Sức khỏe mọi người chăm sóc kỹ càng hơn

7/ Nhà tình nghĩa mới cất thêm khắp chốn

Tương ái, tương thân đoàn kết xóm làng

- 8/ Xây dựng môi trường xã hội tốt lành hơn
Nhờ Tỉnh thẳng tay dẹp tệ nạn trong ngoài
- 9/ Bảo vệ quốc phòng - an ninh trật tự
Không để bọn xấu quấy nhiễu dân lành
- 10/ Từ nông thôn đến chốn thị thành
Đảng với Chính quyền càng gắn bó với nhân dân
- 11/ Nhờ mặt trận, các Đoàn thể luôn vận động
Phụ nữ, thanh niên, nông dân làm quyết liệt
- 12/ Cùng với Ban, ngành chung lo việc nước
Nên tết này – ai cũng đón xuân vui
- 13/ Nhờ Đảng quang vinh dẫn lối, chỉ đường
Cho Cần Thơ rạng ngời tên tuổi Tây Đô
- 14/ Nghệ sĩ chúng tôi xin nguyện hết lòng
Góp sức cho đời sáng đẹp mãi mùa xuân

- Anh Hai (nói): Anh chị em chúng tôi cùng hát rồi, còn chị Ba, sao ngồi tư lự vậy?

- Chị Ba: Tại vì, đón xuân hòa bình vui quá, tôi lại nhớ đến những mùa xuân chiến khu ngày ấy... anh em cán bộ, chiến sĩ và bà con mình phải đón tết trong những ngày khói lửa, gian...

NHỚ XUÂN XƯA

(*Nam xuân - 8 câu*)

- 1/ ... lao
Mấy chục năm trời
Chịu bao điều xót xa
- 2/ Bối giặc dữ quá cuồng ngông
Gặp cảnh chia lìa, tóc tang
- 3/ Dân tộc ta nhất tể
Quyết đứng lên, bảo vệ sơn hà
- 4/ Trả nợ nước thù nhà
Giành lại những mùa xuân
- 5/ Hỡi lũ xâm lăng, dù cho bây
Có giở thói hung hăng, tàn bạo
- 6/ Nhưng độc lập, tự do lý tưởng bao người
Dưới ngọn cờ hồng, đã anh dũng đứng lên
- 7/ Vì quê hương, giống nòi Hồng Lạc
Trẻ già cũng tiếp bước ra đi
- 8/ Dù có hy sinh, tù đầy cơ cực
Vẫn tin đến ngày đại thắng thành công

- Anh Tư (nói): Đúng! Đó là chí khí kiên cường bất khuất
như truyền thống hào hùng...

BÀI NHỚ NGÀY ĐẠI THẮNG

(TÂY THI - LỚP I)

- 1/ Lịch sử Việt Nam
Suốt chiều dài của dân tộc bốn ngàn năm
 - 2/ Đỉnh son là mùa xuân năm 1975
Mở đầu cho kỷ nguyên độc lập dân tộc
 - 3/ Làm vang dội khắp cả năm châu
Nước Việt Nam bé nhỏ anh hùng
 - 4/ Qua biết bao đời truyền thống chống ngoại xâm
Ngày lịch sử 30 tháng tư
 - 5/ Chiến dịch mang tên Bác Hồ vĩ đại
Quân và dân chung sức chung lòng
 - 6/ Vươn ngọn cờ hồng giành độc lập tự do
Thực hiện di chúc thiêng liêng Bác dạy
 - 7/ Bền lòng kháng chiến thắng lợi sẽ về ta
Cho Bắc Nam sum họp một nhà
 - 8/ Đã trải qua bao hy sinh khổ cực
Không còn cảnh cha xa con, vợ lại xa chồng
 - 9/ Khỏi lửa binh đao, tan biến qua rồi
Cờ đỏ sao vàng phất phới tung bay
- (kết lớp I – mọi người vỗ tay)

- Chị Ba (đến mời nước các diễn viên, nói): Ca bác quá hén! Cờ đỏ sao vàng phát phới tung bay. Đại thắng hòa bình, rồi sao nữa?

- Anh Tư: Xây dựng quê hương giàu đẹp để xứng đáng là người Cần Thơ chứ.

- Cô Út: Hay lắm! Vậy tôi sẽ ca một bài vọng cổ mới thuộc, vừa tình cảm mà vừa có ý nghĩa nói lên mùa xuân quê hương, được hôn?

- Anh Sáu: Tôi biết bài này rồi, cho tôi được song ca với!

(mọi người vỗ tay)

- Cô Út: Được, mời các anh nhạc công rao đàn!

KHÚC TÌNH XUÂN

(song ca cổ)

Ngâm thơ

-Anh Sáu: Cần Thơ ơi! bóng em hay bóng nắng?

Ta đón nàng xuân giữa cuộc đời.

-Cô Út: Ở đó ngàn “mai, lan, cúc, trúc”.

Rộn ràng đang hát khúc tình xuân

Vọng cổ

1/ -Anh Sáu: Hãy hát nữa đi em khúc tình xuân vô tận. Cho làn gió xuân chan hòa trong nắng ấm, như tà áo em bay lỏng lẻo sắc mây... trời. Ôi giai điệu thân thương trầm ấm tuyệt vời.

- Cô Út: Thương nhớ xuân qua, đón chào mùa xuân mới, ghi lại những trang đời đậm nét mỗi lần xuân (-)

-Anh Sáu: Chiều ba mươi lòng chợt thấy băng khuâng, mắt em long lanh xanh màu xanh mơ ước.

- Cô Út: Gió giao mùa như mời gọi thiết tha, mang đến cho cuộc đời niềm tin yêu hạnh phúc... (-)

2/ - Anh Sáu: Em ơi...! Có những mùa xuân đi vào lịch sử, là bản hùng ca hòa nhịp cho đời sống bao người.

- Cô Út: Với niềm tin son sắt rạng ngời... Cho đất nước một màu hồng rực rỡ, ngào ngạt hương đời vẫy gọi tương lai (-)

- Anh Sáu: Nàng xuân về thêm xao xuyến lòng ai, thấy không em những con sông dài cũng chảy về biển lớn. Để đất Cần Thơ nở đầy hoa hạnh phúc, để người Cần Thơ hát mãi khúc tình xuân (-)

Hồ Cần Thơ

- Cô Út : Hồ ơ... đất Cần Thơ nam thanh nữ tú
Sông Cần Thơ nước ngọt phù sa
- Anh Sáu : Xuân về thắm đẹp tình ta
Cây lành trái ngọt, hồ ơ... cây lành trái ngọt
đậm đà tình quê

Lưu thủy hành vân

- Cô Út : Em hát cho mùa xuân tươi thắm tươi
- Anh Sáu : Làm đắm say bao người
- Cô Út : Muôn hoa đua nở lung linh giữa trời ban mai
- Anh Sáu : Trời ban mai, tươi sắc hương thanh bình

Vọng cổ

5/-Cô Út: Hát nữa đi anh cho tiếng hát bay xa giữa trời xuân phơi phới. Ôi! thương quá Cần Thơ mỹ miều duyên dáng trong giai điệu dân ca dào dạt ân... tình. Trời lại vào xuân trên đất nước thanh bình.

- Anh Sáu: Đón xuân này ta nhớ lại những mùa xuân xưa ấy, có bao thế hệ con người gian khổ, hy sinh (-)

- Cô Út: Dem xương trắng, máu đào giành lấy những mùa xuân, để hôm nay ta có được niềm vui trọn vẹn. Nhớ người xưa ta giữ gìn lòng chung thủy, vững chí, bền gan trong sương gió cuộc đời (-)

Nỗi dậm

- Anh Sáu: Bởi mình là người con của xứ sở Cần Thơ.

- Cô Út: Biết đem hạt phù sa vun bồi cho đất thêm hoa, thêm trái.

6/-Anh Sáu: Nè, người em gái thân thương ơi! Từ mùa xuân năm nay, anh tin Cần Thơ mình sẽ tiến lên nhiều mặt, và chúng mình lại tiếp bước, nhanh chân.

- Cô Út: Mình sẽ góp bàn tay, khối óc, con tim với khát vọng tương lai Cần Thơ sẽ thêm nhiều nàng xuân tươi thắm.

- Anh Sáu: Vạn sự thành công, vững niềm tin cuộc sống, cho thịnh vượng an khang về với mọi nhà.

- Cô Út: Vậy là giao thừa năm nay mình vui nhiều hơn năm trước. Trên bến Ninh Kiều hoa pháo sẽ rợp trời xuân.

- Anh Sáu: Tình anh, tình em hòa trong tình đất nước
Rộn rã tưng bừng, ta hát khúc tình xuân.

- Anh Hai (nói): Cặp song ca này nghe ngọt xớt! Bây giờ tới ai đăng ký?

- Anh Tư: Tôi, mình người Cần Thơ cũng phải ca 1 bài về Cần Thơ chứ!

- Chị Ba: Vô đi!

- Anh Tư: Dạ, xin mời quý khách

GHÉ LẠI TÂY ĐÔ

(Ngũ đối hạ)

1. Về miền Tây
Ghé thành phố (-) của đồng bằng sông Cửu Long
2. Được mệnh danh thủ phủ đồng bằng
Uy nghi tráng lệ, sang giàu ở trời Nam
3. Là thành phố rộn ràng sau thành phố Hồ Chí Minh
Sông rạch chằng chịt cần mẫn chở phù sa
4. Bao đời qua bồi đắp quê ta
Nước quanh năm ngọt, nhân hòa địa lợi
5. Nên câu hò “Cần Thơ gạo trắng nước trong
Ai đi đến đó lòng không muốn về”

6. Đất phì nhiêu đồng lúa mênh mông
Vườn cây tốt tươi trái ngọt sum sê
7. Tươi mát cây xanh, sông Cần Thơ, sông Hậu
Sông Phụng Hiệp còn chia bảy ngả
8. Tấp nập xuống ghe kẻ chống người chèo
Chợ Phụng Hiệp nhóm ở bờ sông
9. Viên lúa miền Tây trên đất Ô Môn
Nhân nhiều giống lúa cho đồng bằng sông Cửu Long
10. Dáng mỹ miều như một nàng tiên
Thướt tha yêu kiều mặc tướng trầm tư
11. Nét dịu dàng, vừa thùy mị đoan trang
Đứng xõa tóc (-) bên dòng sông Hậu
12. Dạo bến Ninh Kiều cũng thật nên thơ
Ngồi trên thuyền du lịch thả hồn mộng mơ
13. Chơi vơi giữa trời nước thanh thơi
Để bù đắp những ngày gian lao mệt nhọc
14. Đồng ruộng thênh thang nhà cao tầng đua mọc
Tiếng nhạc đêm đêm hòa ánh đèn màu
15. Những chuyến phà ngày đêm xuôi ngược
Thành phố trong đêm (-) như không ngủ bao giờ
16. Cần Thơ ơi! Biết bao kỷ niệm
Về Ô Môn (-) nhớ mãi nông trường

17. Nghe tiếng đàn tài tử các nghệ nhân
Giọng ca ngọt ngào của những giai nhân

18. Dưới ánh trăng tri kỷ tri âm
Tiếng đàn lời ca (-) văng vẳng đó đây

19. Nhớ một lần ghé qua Long Mỹ
Thiếu nữ tươi cười chào đón thân quen

20. Mời anh thưởng thức hương nhãn quê em
Vị ngọt hương thơm trong lòng vẫn vương
(dứt ca – mọi người chào khán giả)

- Chị Ba (nói): Kính thưa quý vị! Thay mặt anh chị em trong nhóm tài tử - xin hết sức cảm tạ những tràng pháo tay cổ vũ vừa qua.

Xin giới thiệu các bài hát chúng tôi trình diễn trong chương trình này, gồm có các bài:

- Xuân tình lớp I “Nghệ sĩ Cần Thơ mừng Đảng, mừng xuân”

- Nam xuân 4 câu đầu “Nhớ xuân xưa” và “Kiều nương” của tác giả Nhâm Hùng.

- Các bài : Tây Thi lớp I “Nhớ ngày đại thắng” và 20 câu ngũ đối hạ...

“Ghé lại Tây Đô” của tác giả Đỗ Dũng

- 4 câu vọng cổ “Khúc tình xuân” của tác giả Nhâm Kính.

Thời gian có hạn, đến đây cho phép nhóm chúng tôi được nói lời tạm biệt quý vị và các bạn. Anh, chị em chúng tôi...

(cả nhóm đứng lên, thay nhau hát chúc tết)

KIỀU NƯƠNG

Đồng cùng nhau xin chúc
Người người luôn hạnh phúc
Xuân mới sang luôn vui mừng, người ơi!
Chúc mừng đất nước thắm ngàn mùa hoa
Tỉnh Cần Thơ!
Càng phát triển, đẹp giàu hơn nữa
Mặt trận với Ban, ngành, đoàn thể
Công tác luôn công thành - thành công
Xuân, xuân vui
Đang sắp tới giao thừa
Xin chúc cuộc đời
Luôn tươi sáng,
(toàn thể chào hết)

Xuân Nhâm Ngọ 2002

+ GHI CHÚ:

*Khi dàn dựng, phân câu trong các bài bản để các diễn viên
phối hợp thể hiện*

Chương trình đồn ca tài tử

(từ 30 – 35 phút)

DANH NHÂN ĐẤT CẦN THƠ

• NHÂM HÙNG

BỐI CẢNH

Trong một buổi trình diễn nơi công cộng; Dịp hội họp xóm, ấp hoặc ở buổi tiệc gia đình...

THÀNH PHẦN TRÌNH DIỄN

- Các tài tử đồn
- Nam tài tử ca 1 (cao tuổi)
- Nam tài tử ca 2 (trẻ tuổi)
- Nữ tài tử ca 1 (cao tuổi)
- Nữ tài tử ca 2 (trẻ tuổi)

(trong trình diễn, các nhạc công có thể tham gia ca phụ - đệm tạo không khí)

VÀO CHƯƠNG TRÌNH

Mở đầu, dàn nhạc cùng trỗi điệu nhạc ngắn (xôm). Bố trí nhóm tài tử ca ngồi trước hoặc ra từng người trên nền đồn. Dứt nhạc, tất cả cùng đứng lên, nữ tài tử ca 1 tách ra dẫn chương trình.

- Nữ ca 1: Câu lạc bộ đàn ca tài tử xin hân hạnh kính chào tái ngộ quý cô bác, anh, chị và toàn thể các bạn thân mến!

(tất cả cúi chào - Dàn đàn ngồi xuống chuẩn bị, các tài tử ca có vẻ xôn xao)

- Nam ca 2: Giới thiệu rồi, tôi vô liền nghe! Nghe nghe quá!

- Nữ ca 2: Ở đây em nhỏ nhất, cho em ca trước (với các nhạc công). Vọng cổ, Hoa mua trắng!

- Nam ca 2: Không, mới vô chương trình ai lại ca mùi. Để tôi làm lớp Bắc

- Nữ ca 1: Thôi xin can các cô, các chú ơi. Mình đã thống nhất rồi, ca phải theo chương trình.

- Nam ca 1: Đúng, hồi nào tới giờ vô trình diễn là mình cứ ca tới tới, biết gì ca nấy, có khi ca trước biết sau. Lần hồi, chơi tài tử cũng phải có cái gì mới mới...

- Nữ ca 1: Tôi nhất trí, câu lạc bộ mình nên ca theo chương trình, cố chữ đề hẩn hoi.

- Nam, Nữ ca 2 (cùng nói): Chủ đề gì đây?

- Nam ca 1: Mình sẽ hát về "Danh nhân đất Cần Thơ"

- Các tài tử khác (vỗ tay): Hay lắm, mở màn đi! Tụi tui phụ họa.

- Nam ca 1: Ở vùng đất Nam bộ xưa nay ai cũng nghe tên cụ Thủ khoa Bùi Hữu Nghĩa, là người làng Long Xuyên...

TÂY THI (Lớp I)

(phân câu cùng hát)

1. Bình Thủy – Cần Thơ

Thuở nhỏ vốn người hiếu học, thông minh

2. Sớm tối sách đèn, nghiên bút gắng công

Nên được cha cho lên Biên Hòa theo học

3. Với thầy đồ Hoàn mài miệt bao năm

Ông đỗ cử nhân tại Gia Định thành

4. Kế, được triều đình bổ nhiệm làm quan

Cuộc đời vinh hiển, bỏ lúc gian nan

5. Đỗ đạt vừa xong, ông kết thành duyên nợ

Với người con gái là Nguyễn Thị Tồn

6. Phụng mệnh triều đình đi khắp gần xa

Rồi về Trà Vang, được bổ làm tri huyện

7. Đạo làm quan giữ chính trực thanh liêm

Lo sự an cư, lạc nghiệp cho dân mình

8. Láng Thè một hôm máu tuôn sôi sục

Chống quyền thế, ác ôn - ông bảo vệ dân lành

9. Nên bị bắt giam bởi tay bọn gian thần

Phải chịu án tử hình nơi chốn đế kinh

- *Nữ ca 1 (nói): Trước tình cảnh ấy, để đấu tranh giải oan cho chồng, bà Nguyễn Thị Tồn đã vượt muôn dặm...*

Vọng cổ (nhịp 4)

(phân câu cùng hát)

... đường dài

1. Hường về kinh đô đêm ngày gian khổ
2. Mong nhờ công lý, gỡ án hàm oan
3. Vượt biển, băng sơn “Thiếp mong cứu mạng cho chàng”
4. Chốn kinh kỳ biết ai người cảm thương?
5. Phan Thượng Thơ – Ôi, nhờ ông thảo trạng giải bày
6. Bà nổi trống giữa sân chầu, trước Tòa tam pháp kêu oan
7. Nghe qua - vua Tự Đức lâm triều, xét tha ông tội chết
8. Nhưng phải đưa về trấn nhậm ở biên cương
9. Biển biển thág năm, màn loan chia lìa phu phụ
10. Rồi bỗng một ngày, người vợ hiền ngã bệnh lâm chung
11. Quá đỗi buồn đau, cụ viết nên bài văn tế vợ nảo nùng
12. Rượu vài ly, ngổ cùng bạn tẩm chung tình
13. Ngày tháng trôi qua nhìn vận nước xót xa
14. Vì lũ tham quan gây khổ lụy cho dân ta
15. Ông xin từ quan, về lại quê nhà
16. Nơi xóm nhỏ Long Xuyên dạy học với nghề y
17. Lấy văn chương làm sự nghiệp bằng những bài thơ yêu nước, thương đời
18. Vẫn một tấm lòng như trong vở tuồng Kim Thạch kỳ duyên
19. Ôi một ngòi bút tài hoa - nơi miền Tây sông Hậu trong lành
20. Vang danh thiên cổ – còn ghi nhớ
Sáng mãi rồng vàng cụ Thủ Khoa
(mọi người vỗ tay hoan hô)

Nam ca 1 (nói): Ngoài cụ Thủ khoa Bùi Hữu Nghĩa –
Cần Thơ mình còn ai nổi tiếng nữa không?

- Nữ ca 1: Còn, một người tuy không phải sinh ra tại
Cần Thơ nhưng cuộc đời đã gắn liền với miệt vườn sông Hậu
(vô Nam Xuân) Vào lúc triều đình Huế ngày càng nhu nhược,
để mất lục tỉnh Nam kỳ. Biết bao sĩ phu yêu nước đứng lên
phản kháng, không chịu làm quan. Trong đó có cụ Cử nhân
Phan Văn Trị - là nhà thơ, người gốc ở...

NAM XUÂN (8 câu)

(phân câu cùng hát)

1. ... Bến Tre
Hận nổi nước nhà
Cụ lui về ẩn thân
2. Nơi đất Phong Điền thôn quê
Dạy học và hành nghề y
3. Ông căm ghét bọn gian tà
Hận xâm lăng, giầy xéo nước nhà
4. Bút nghiên chống đỡ sơn hà
Vũ khí là lời thơ
5. “Sắt đá chẳng lung lay”, gan thép một tấm lòng
Bây chớ mượn oai hùm
6. Kẻ bán nước ví như là
Lũ rắn rệp mà thôi
7. Bút chiến hiên ngang, thơ Phan Văn Trị
Khiếp vía Thọ Tường, sử sách còn ghi
8. Sông nước Cần Thơ đẹp dòng nước bạc
Trước mộ phần người, xin thắp một nén hương

(nói) Nhà thơ – chiến sĩ, Cử nhân Phan Văn Trị đã ở hẳn lại đất Phong Điền - quê vợ của ông đến khi qua đời năm 1910. Khu mộ ông hiện nay thuộc ấp Nhơn Lộc, xã Nhơn Ái, huyện Châu Thành A, tỉnh Cần Thơ. Có dịp nào đó xin mời quý vị về thăm (mọi người cúi đầu tưởng niệm).

- Nam ca 2: Từ đó, đất nước mình ngày càng chìm trong tăm tối...

- Nữ ca 2: Dân ta sống đời cơ cực dưới ách thống trị bạo tàn suốt cả...

TỨ ĐẠI OÁN

1. ... Trăm năm

Tiếng oán than, trời đất nào nùng

2. Sưu cao thuế nặng, trông cổ dân mình

Rồi xiềng xích lao tù, áp bức khắp nơi nơi

3. Bao cuộc đấu tranh, bị dập tắt nửa chừng

Đời còn nghĩa lý gì khi máu đổ với thầy phôi

4. Biết ai người vì nước và mến thương dân

Thấu chăng, hiểm họa xâm lăng - đất trời hoen ngấn lệ

5. Biết phải làm gì, trước vận nước đảo điên?

Cứu lấy quê hương, chỉ có con đường cách mạng

6. Nhất quyết vùng lên, những người cộng sản kiên cường

Theo Bác Hồ, ta đi giành độc lập và tự do

- Nam ca 1 (nói): Vào buổi nước nhà giữa nghiêng, khi vị lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc bốn ba nơi hải ngoại, giương cao ngọn cờ cách mạng Việt Nam chống thực dân Pháp – Thì tại làng Thới Thạnh, huyện Ô Môn đã hun đúc nên một người Đảng viên cộng sản kiên...

Xàng xê

(phân câu cùng hát)

1. ... cường.
Tên thật là Châu Văn Liêm, con nhà nho giáo
2. Thuở nhỏ tuy nghèo nhưng anh rất gắng công lo sự học
Lại được gia đình răn dạy đạo lý, nghĩa nhân
3. Trong thời niên thiếu
Anh ra tỉnh học ở trường trung học Cô-Le
4. Kế lên Sài Gòn học tiếp sự phạm Đông Dương
Tốt nghiệp được bổ về làm thầy giáo ở Long Xuyên
5. Tại đó, tham gia Việt Nam cách mạng đồng minh hội
Rồi làm Bí thư An Nam cộng sản Đảng đầu tiên
6. Nghe lời Bác Hồ, hợp nhất thành Đảng cộng sản Việt Nam
Anh được phân công phụ trách vùng Sài Gòn - Gia Định
7. Năm ba mươi, đấu tranh tại quận Đức Hòa
Lãnh đạo người người đòi quyền lợi, dân sinh
8. Tên cảnh sát trưởng Đờ-rơ-ra tay ác độc
Bắn vào đoàn biểu tình gây máu đổ, thầy phơ
9. Trước họng súng bạo tàn
Anh đã hy sinh bằng lời thề quyết tử
10. Khí phách hùng anh với hồn thiêng sông núi
Ôi viên ngọc quý sáng ngời, thêm sáng đẹp Tây Đô

- Nữ ca 1 (nói): Đồng chí Châu Văn Liêm ngã xuống nhưng hoài bão của người đã được các thế hệ tiếp bước, nhất quyết đấu tranh giành độc lập, tự do cho nước nhà.

- Nữ ca 2: Cho đến mùa thu tháng tám, năm một chín bốn lăm – Dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Việt Nam và Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại, lớp lớp người người xông lên.

(mọi người đứng vào đội hình, ca diễn bài “Lên đàn”)

“Nào anh em ta cùng nhau xông pha lên đàn, kiên
nguồn tươi sáng.

Ta nguyện đồng lòng điểm tô non sông, từ nay ra sức
anh tài...”

- Nam ca 1: Kính thưa quý vị! Những lời hát sục sôi
khí thế xông pha ấy đã cổ vũ tinh thần chiến đấu của biết
bao con người, góp phần cho cuộc cách mạng tháng tám
thành công.

- Nữ ca 1: Tôi nhớ các anh chị, bài hát ấy tên gì và tác giả
là ai?

- Nữ ca 2: Đó là bài “Lên đàn” của ông Lưu Hữu Phước.

- Nam ca 2: Đúng! Lưu Hữu Phước - một nhạc sĩ cách
mạng tài ba, còn gọi là anh...

Xuân tình (ca ra bộ)

1. Tư Phước

Người con xứ sở Ô Môn sông nước miệt vườn

2. Thuở thiếu thời đã có năng khiếu đồn ca

Được học cùng các nghệ nhân nổi tiếng trong vùng
(nói) Các bạn biết không? (mọi người: Sao?)

3. Lớn lên anh Tư ra Cần Thơ vô trường trung học

Kết bạn tri âm với Soạn giả Điều Huyền

- Nữ ca 1:

4. Tôi nghe nói, hai ông thường hòa tấu đồn kìm

Bài bản tài tử, chơi rảnh sáu câu (phải hôn?)

- Nam ca 2:

5. Đúng! Ông còn chơi được đàn ngũ âm của đồng bào dân tộc

Say mê hát Bội, hát Quảng, hát Tiều

- Nữ ca 1:

6. Thuộc lòng từng câu hò, lý của quê mình

Để sau này chỉnh lý thành bài hát **Ru con**

- Nữ ca 2:

7. Theo dòng thời gian, chàng thanh niên Tư Phước

Vào đại học nha khoa tận đất Hà Thành

8. Nhưng vẫn nặng lòng với âm nhạc, với quê hương

Sáng tác nhạc đấu tranh với khí thế **Lên đàng**

- Nam ca 1:

9. Ôi, cánh trẻ rất mê bài **Tiếng gọi thanh niên** vang vọng

Bài xếp bút nghiên rồi Hội nghị Diên Hồng

- Nam ca 2:

10. Cách mạng tháng tám thành công, ta giành lấy
chính quyền

Rồi toàn quốc bước vào cuộc kháng Pháp chín năm

- Nữ ca 1:

11. Anh vô chiến khu, kháng chiến bằng nghệ thuật

Thắng trận Điện Biên, Bắc Nam vẫn chưa sum họp

12. Căm thù giặc Mỹ xéo giày đất nước

Anh viết nên bài hát **Giải phóng miền Nam**

(đồng ca nhạc) "*Vùng lên, nhân dân miền Nam
anh hùng*"

- Nữ ca 2 (trở lại xuân tình) :

13. Tiến về Sài Gòn đến đại thắng mùa xuân

- Nam ca 1:

14. Lưu Hữu Phước ơi! người nhạc sĩ của muôn đời

Xin cảm ơn người đã sáng tạo những bài ca

- Nữ ca 1 (nói): Quý vị biết hôn, sau ngày giải phóng, ông vẫn tiếp tục góp bàn tay xây dựng nền nghệ thuật nước nhà thêm lớn mạnh. Ông được phong Giáo sư - Viện sĩ. Năm 1989, giữa lúc đang chuyên tâm vào các công trình nghiên cứu âm nhạc dân tộc, do một cơn bạo bệnh - ông đã vĩnh viễn ra đi, để lại sự nuối tiếc trong lòng những người yêu âm nhạc.

- Nữ ca 2: Những bài hát của ông vẫn luôn sống mãi trong lòng mọi người, vẫn là hạt phù sa vun đắp cho xứ sở Cần Thơ thêm giàu, thêm đẹp, thêm bông, thêm trái, (dàn nhạc hòa tấu bài kết)

- Nam ca 1: Kính thưa quý vị, thưa các bạn! Chương trình đờn ca tài tử, chủ đề giới thiệu **Danh nhân đất Cần Thơ** đến đây tạm kết thúc. Kể ra thì còn khá nhiều danh nhân khác ở miền Tây sông Hậu này, nhưng thời gian có hạn chúng tôi hẹn một dịp khác sẽ tiếp tục phục vụ quý vị! T.M anh chị em trong CLB, tôi xin được nói lên lời chào thân ái!

-HẾT-

DÒNG KỶ NIỆM

• TRÚC LINH

Ngâm

Lang thang dạo bến Ninh Kiều

Đèn hoa rực rỡ, dập dờn người - xe

Năm xuân

1. Bâng khuâng –
Ngậm ngùi nhớ về kỷ niệm xưa
2. Những năm tháng khó quên
Nơi chiến trường miền Đông
3. Năm anh, chị, em trốn chung một căn hầm
Trên đầu B 52 cứ dội
4. Sống chết chẳng ai lường
Vậy mà – mỗi người đều ước mơ;
5. Ước mơ – Nếu như khi thanh bình
Cả năm đứa còn nguyên vẹn

6. Sẽ cùng rủ nhau về –
Về một lần cho biết xứ Cần Thơ
7. Vì trong năm đứa – có anh quê Phụng Hiệp
Sau mỗi trận bom – là anh hò điệu huê tình;
8. “Cần Thơ gạo trắng nước trong –
Ai đi đến đó lòng không muốn về” ./. .

Hồ huê tình

Hồ... hồ... ơ... ơ... ơ... ở ơ... ơ...

Cần Thơ gạo trắng nước trong

Ai đi đến đó lòng không muốn về

(nói) – Thưa cô, bác, các anh, các chị! Ước mơ của chúng tôi rất nhỏ nhưng cũng không dễ dàng thành sự thật. Vì sau trận rải thảm ấy và nhiều trận tiếp theo...

Đường về

1. ... Năm anh em chúng tôi giờ chỉ còn lại hai... người
Ba người đã hy sinh, gởi lại chiến khu niềm ước mơ nho nhỏ
2. Khoảnh khắc ngán ngủi thôi với một ước mơ giản dị
Ai đã cướp đi rồi những đồng đội của tôi ?!

3. Những khi gian khổ...
Chúng tôi thường nhắc chuyện quê hương
4. Mỗi người một xứ – nên chuyện chẳng trùng nhau
Vừa đỡ nhớ nhà, vừa át cả tiếng bom
5. Trong nhóm chúng tôi, có anh Sơn Hà quê ở Phụng Hiệp
Anh kể về quê mình nghe thiệt là mê
6. Nhóm chợ trên bờ – là chuyện thường tình thôi
Nhóm chợ dưới sông – mới nghe qua tưởng là anh nói “xạo”
7. Nên mới ngoéo tay nhau về xứ anh một lần
Thăm quê hương Phụng Hiệp nhóm chợ dưới sông
8. Nghe vọng cổ sáu câu – bài mà ai ai cũng thuộc
Kể về chuyện tình buồn của anh chàng bán chiếu Cà Mau
9. Nhưng ai có ngờ
Sau loạt bom thứ năm – anh lại là người ra đi trước nhất
10. Ở tuổi trăng tròn căng đầy sức sống
Vĩnh viễn không còn hưởng trọn ước mơ
11. Anh thường ước mơ –
Mau đến ngày giải phóng, anh về thăm lại quê hương
12. Thăm xóm lưới yêu thương, thăm bến Ninh Kiều
Nghe hò điệu huê tình và nhìn lên người yêu
13. Vì hôm lên trên “R” (Rờ) anh chưa kịp nói ra
Ra chốn sa trường mũi đạn lẫn tên

14. Nên đành ôm theo một tình yêu sâu kín
Nếu chậm hòa bình sợ tình mình như anh bán chiếu Cà Mau
15. Hà ơi!
Phườn phát nơi đâu cùng đồng đội của mình?
16. Hồn anh linh thiêng xin hãy chứng cho lòng
Đang nhớ về Sơn Hà và đồng đội năm xưa
17. Bao mơ ước –
Của người ra đi để lại trần gian
18. Đất nước thanh bình không còn tiếng đạn bom
Nệm ấm chăn êm, chồng, vợ sum vầy
19. Thế hệ hôm nay
Hạnh phúc đang đầy đang hướng tới tương lai
(chuyển hơi ai)
20. Bâng khuâng đứng trên bến Ninh Kiều
Bùi ngùi nhớ lại bao điều ước mơ . / .

Nội lời

Một đôi, hai đôi... năm... bảy đôi
Cô dâu, chú rể khoác tay nhau đi chào quan khách
Ồi các cô dâu... Cô nào cũng đẹp

Vọng cố

5. Không biết trong các cô dâu kia có cô gái mà ngày xưa Hà đã trộm nhớ thương... lắm. Cho đến lúc hy sinh vẫn chưa nói được nên lời. À... không. Có chẳng là con của cô ấy, chớ... mấy chục năm rồi... Tóc bạc hết sao?! Hà ơi! Nhìn những đôi tân hôn lòng tôi thấy nao nao; chắc cô gái mà Hà yêu cũng đẹp như cô dâu kia đang sánh đôi cùng chú rể. Thành phố Cần Thơ thật nguy nga tráng lệ, ước mơ của người xưa là hạnh phúc của sau này.

6. Năm đưa chúng mình trong căn hầm nhỏ ngày xưa – giờ nhớ lại còn cảm giác như mình đang nghẹt thở. Ba người hy sinh – còn lại tôi và Sỹ, khi giải phóng rồi anh ấy cũng về quê. Mấy chục năm qua không biết anh ấy ra sao, còn tôi thì bươn chải với đủ nghề để tồn tại. Thế kỷ sang trang Cần Thơ đổi thay bao điều mới lạ, nhà mới mọc cao tầng đường nơi rộng thênh thang. Tô đậm thêm rực rỡ nét vàng son, của một thành phố đầy chiến công hiển hách. Có được hôm nay nhớ về người đã mất, để sưởi ấm tim tôi khi giá rét đông về.

Bâng khuâng dạo bến Ninh Kiều

Bụi ngùi nhớ lại những điều đã xa

Xin nhờ dòng nước trôi xuôi

Nhờ trăng, mây, gió – gởi chút tình này giùm tôi

• **Ghi Chú:** Phân bài, phân câu cho các diễn viên hát

VĨNH BIỆT LƯU LINH

• THANH TÙNG – NHÂM KÍNH

NHÂN VẬT

- ANH TƯ BẦU
- ANH MƯỜI NGHỆ SĨ
- CHỊ TÁM XẾ XẴNG

Chủ Đề: Phê phán tệ nạn rượu chè, say sưa

Mở đầu (dàn nhạc hòa tấu một bài ngắn)

* Tư Bầu ra giới thiệu: Dạ, kính thưa ông bà cô bác!
Thay mặt CLB văn nghệ tài tử, tôi xin kính chúc toàn thể quý vị
được dồi dào sức khỏe cùng bầu quyền an khang thịnh vượng.

Dạ! Trong phần trình diễn hôm nay, chúng tôi xin hân
hạnh giới thiệu một chương trình văn nghệ tài tử được nhiều
khán giả mến mộ qua các đám tiệc gả, cưới, đầy tháng, thôi nôi...
Kể cả đám giỗ. Dạ! Thành phần nghệ sĩ của chúng tôi gọn nhẹ (chỉ

nàng người) với chị Tám Xế Xăng, anh Mười Nghệ Sĩ và tôi! Tự Bàu. Hợp cùng các tay đàn lão luyện trong toàn ấp nhứt... (gợi thiệu các tay đàn)

Dạ! Chúng tôi không hề có ý giống trống trước của Lỗ Ban, hay múa rìu qua mắt thợ. Vì vậy trong phần trình diễn có điều chi sơ suất, xin bà con cô bác niệm tình bỏ qua. Và bây giờ, mời quý vị hướng về sân khấu xem chương trình văn nghệ tài tử "Vĩnh biệt lưu linh" của tác giả Thanh Tùng - Nhân Kính!

* Đàn đạo, anh Mười Nghệ Sĩ ra; tay xách chai rượu

- ANH MƯỜI (ngâm thơ):

Hiu hiu gió thổi đầu non

Mấy thằng uống rượu là con Ngọc Hoàng

Ngọc Hoàng ngồi tựa ngai vàng

Ngắm con uống rượu mỗi màng thiếu chi

Ngọc hoàng xin uống một ly

Mượn hơi rượu lạt giải đi cơn sầu

(nói) Vô đi anh Tư, vô đi anh Bảy! 100% ngen! Vô, vô!

Ngũ điểm

Hồi sáng này, uống rượu ở xóm trên

Bỏ quên cái họ, cái tên mất rồi

Giờ đây biết gọi là chi

Ôi! Gọi chi thì gọi, hơi đâu bận lòng

Bài lạ

Rượu vào trời đất xoay vòng
Trong lòng ta thấy ngất ngây
Có bạn tri kỷ lưu linh cận kề
Ngả nghiêng đất trời nghiêng ngả
Trời say trời cũng đỏ gay
Đất say đất cũng lăn quay
Ta say ta cũng quên ngay muộn phiền...

* *Chị Tám Xế Xăng* xuất hiện...

- *CHỊ TÁM*: Nè nè anh *Mười*!, nhậu ở đâu mà xỉn dữ vậy?

- *ANH MƯỜI*: Ai kêu tôi đó...! Ủa... dạ... dạ, con chào bà ngoại...

- *CHỊ TÁM*: Trời đất quỷ thần ơi...! Tôi vậy mà anh kêu bà ngoại... Hết chỗ nói mà... Hết thấy đường gấp mỗi rồi mà. Nè... anh *Mười*... Nhìn kỹ lại đi, tôi là ai!?

- *ANH MƯỜI*: Ủa! *Chị Tám* hả... Vậy mà nhìn phớt qua tôi tưởng là vợ tôi chứ... Ý! Xin lỗi ghen... Ờ... Mà hồi nãy tôi giờ chị nói chuyện với ai vậy?

- *CHỊ TÁM*: Thì nói chuyện với anh chứ còn ai nữa... Thiệt là hết thuốc chữa rồi mà! Anh *Mười* à...!

Diễn tình (lớp đầu)

1. Lẽ nào anh không biết

Rượu đã gây nên những cảnh trạng đau lòng

2. Biết bao người nhà cửa tan hoang

Cũng vì xỉn say mới ra cố sự này

- ANH MUỖI: 3. Chị Tám ơi! Chị đừng nên nói vậy

Ông bà mình ngày xưa có dạy rằng

4. Rượu lễ, rượu nghĩa, rượu kết tâm tình

Hễ nam vô tửu cũng như kỳ vô phong

- CHỊ TÁM: 5. Nhưng mấy ông thì uống cho quá độ

Làm khổ vợ con, gây gổ với mọi người

6. Lúc xỉn say bắt kẻ đất trời

La lối om sòm, làng xóm cười chê

- ANH MUỖI: 7. Ôi! Mặc kệ ai nói gì cứ nói

Họ không nhậu nên đâu có biết rằng

8. Là bạn bè tri kỷ với nhau

Thì rượu bất khả ép, mà ép bất khả từ

9. Uống ít ly cho với đi phiền muộn

Làm i lít để giải hết cơn sầu

10. Gặp bạn thâm giao, ý hợp tâm đầu

Muốn đậm ân tình cứ bày tiệc nhậu ra

- CHỊ TÁM: 11. Thôi thôi mấy cha đừng nên nguy biện
Ai mà không biết mấy ông ghiền rượu
12. Thường bịa ra chuyện nầy, rồi chuyện khác
Chỉ cốt làm sao có rượu uống thì thôi!
13. Cứ xỉn say sớm tối ly bì
Chuyện gia đình bỏ mặc vợ con
- ANH MƯỜI: 14. Chị nói chi chuyện ấy chẳng ích gì
Bộ không nhậu nên mấy bà tức phải không?
- CHỊ TÁM (nói): *Xí! Ai mà thêm nhậu với mấy anh cho nó mệt.
Chẳng qua vì chỗ nghĩa xóm tình làng, thân cận, tối lửa tắt đèn
có nhau nên tôi mới nói để anh...*

Để xứng

- ... suy nghĩ... và sớm hồi tâm
Kẻo lúc ăn năn thì đã quá muộn màng
Lại còn gây khổ lụy cho người thân
- ANH MƯỜI (cười dài): Ôi! Hơi đâu mà chị lo xa quá vậy chị Tám!
- CHỊ TÁM (ca tiếp): Tôi khuyên anh... là kể từ nay
Hãy chia tay với tệ nạn rượu chè
Để gia đình được hạnh phúc ấm êm
- ANH MƯỜI: Tôi đã trót quen kết bạn với men nồng
Rượu giúp cho đời với phiền muộn chị ơi!
- CHỊ TÁM: Anh thì vậy không! Anh Mười à...

Vọng cố

3. Anh có biết không, rượu đã gây ra biết bao điều tác hại... (nói dậm) Đây nè! Chẳng những bị bệnh thần kinh, nhức đầu, đau bao tử, xơ gan... rồi cao áp huyết (ca tiếp) Mà nó còn là một trong những nguyên nhân đã làm nát tan bao mái ấm gia đình. Nào phải đâu chỉ đau khổ riêng mình. Mà còn tội nghiệp cho con, cho vợ. Phải chịu cảnh đói nghèo vất vả bơ vơ (-). Là phụ nữ, hỏi ai khi không có một ông chồng sáng xỉn chiều say. Rượu vào để mất trí khôn, phá làng phá xóm để bà con chê cười (-)

- ANH MUỖI (nói, cười): Trời ơi! Chị Tám ơi là chị Tám! Tại chị hồng biết chớ... tui, tui đâu có nhậu nhiều... Vừa đã là thôi hà, vì phượng châm của tui tui là... một xị nhậu cho tình bạn - hai xị uống cạn lòng sầu - ba xị mũi chảy đầy râu - bốn xị ngồi đầu gục đó.

- CHỊ TÁM: Năm xị cho chó ăn chề, sáu xị vợ đề cạo gió, bảy xị vợ bó đem chôn, tám xị vô hòm mà uống!

- ANH MUỖI: Hồng dầm đâu, xin lỗi chị à... Sức mấy mà vô hòm. Đâu! Chị chỉ tôi coi! Cái mả nào mà chết vì uống rượu đâu... chỉ coi...

- CHỊ TÁM: Được rồi... Tôi nhắc cho anh nhớ nè, như ông Ba Đức ở ấp mình đó - nhậu xỉn rồi lội qua sông bị chết chìm luôn... Còn thằng Bảy Sỉn thì nhậu liên tiếp ba ngày rồi tới ngày thứ tư bị hạ đường huyết đứt bóng. Nè! Rồi còn bao nhiêu vụ đánh đập vợ con, quậy phá xóm làng bị phạt lao động, phạt hành chánh... Rồi vào tù ra tội, chung qui cũng tại ba cái uống rượu say mà ra đó... Thấy chưa!?

- ANH MƯỜI: Ôi! Tại mấy cha đó thiếu bản lĩnh và trình độ nhậu, chớ còn tui thì dễ gì chị ơi!

* Tư Bầu chạy ra...

- TƯ BẦU: Tin mới lượm được, tin mới lượm được...

- CHỊ TÁM: Tin gì? Tin gì vậy anh Tư?

- ANH MƯỜI: Sao mà quýnh quáng vậy anh bạn Tư Bầu?

- TƯ BẦU: Không quýnh làm sao được, tôi xin báo tin cho anh Mười được rõ là tôi vừa nhận được...

Nam ai (lệp mái)

... Một tin buồn đã đến với bọn mình

Một bạn nhậu qua đời, đó là thằng Sáu Say

Cũng bởi nhậu quá tay, đã liên tiếp mấy ngày

Chẳng ăn uống được gì, nên nó đã ra đi

- CHỊ TÁM: Ôi! Rượu đã gây ra đau thương, tang tóc, chia lìa

Xin nhắc nhở mọi người, mau vĩnh biệt lưu linh

Để đến ngày hối hận, ăn năn thì đã muộn màng

Vọng cổ (câu 6)

- ANH MƯỜI: Thôi rồi! Hỡi các bạn nhậu ơi! Kể từ nay ta với Sáu Say mãi mãi chia tay trọn đời không gặp nữa. Mỗi hôm nào tri kỷ tri âm, chén thù chén tạc, vậy mà giờ đây đã vội vàng vĩnh biệt, ôi thương tiếc bạn ngày xưa mà nghe như đau xót trong... lòng (đổ rượu). Rượu đế chảy hay lệ của tôi từng giọt tuôn dòng.

- TƯ BẦU: Sáu Say ơi! Còn đâu một thời trai trẻ, bạn sớm lìa đời cũng bởi tại lưu linh (-) Vậy thì giọt rượu, nào có ý nghĩa gì đâu?! Tưởng thương bạn nhưng ai ngờ khóc bạn.

- ANH MƯỜI: Trước vong linh anh, Mười Xì này xin hứa - kể từ hôm nay tôi vĩnh biệt men nồng (-)

- TƯ BẦU: Hồn anh nếu có linh thiêng, xin về chứng giám cho bạn hiền năm xưa.

- CHI TÁM: Thôi thì hãy nhớ ai ơi! Vĩnh biệt say xỉn cho đời đẹp tươi (-)

- TƯ BẦU (nói): Dạ! Thưa bà con cô bác! Ông bà mình ngày xưa có nói về rượu lễ, rượu nghĩa điều ấy quả không sai. Tư Bầu tôi cũng là một tay uống rượu, tôi dám tiệc uống vài ly gọi là rượu lễ, gặp bạn bè nhậu chút đỉnh cho vui gọi là rượu nghĩa tình. Còn cái chuyện cấp độ với lưu linh sáng say, chiều xỉn bỏ phở ruộng vườn rồi để nợ tứ tung, vợ con đôi rách bán dãi, cầm đồ thì quả là một thói hư tật xấu mà chúng ta nên từ bỏ.

Nhân đây thay mặt CLB văn nghệ tài tử chúng tôi xin nhắc nhở các đồng mài râu, hãy cùng nhau ngoéo tay thể “Vĩnh biệt lưu linh”

Khúc ca hoa chúc

- TƯ BẦU: Ta quyết tâm xin thể từ nay hết xỉn say
Chung sức xây cuộc đời tươi thắm ngày mai
các bạn ơi!
- CHỊ TÁM: Vì cuộc sống văn minh, vì hạnh phúc gia đình
Nào ta cùng chen vai vươn tới tương lai
- ANH MUỖI: Tôi xin hứa hôm nay chấm dứt nhậu xỉn say
Cho xóm thôn an lành, người người chung vui
Cuộc sống văn minh, ấm no đời ta

(dàn nhạc hòa tấu lại bài này – Tư Bầu nói lời kết trên nền nhạc)

Chương trình biểu diễn của CLB văn nghệ tài tử chúng tôi đến đây đã kết thúc, xin thân ái kính chào bà con cô bác!

-HẾT-

Chương Trình Đoàn Ca Tài Tử

(từ 30 – 35 phút)

GỖ RỐI TƠ LÒNG

• NHÂM KÍNH

THÀNH PHẦN THAM GIA

- DÀN ĐỜN
- DÀN CA THỂ HIỆN CÁC NHÂN VẬT:
 - + ANH HAI THÀNH CÔNG
 - + CHỊ TÁM CẦN CÙ
 - + ANH BẢ Y KỖ KE
 - + CÔ SÁU THÀNH PHỐ

Chủ Đề:

Nhắc nhở người nông dân tìm hiểu khoa học kỹ thuật, nuôi trồng cây con có giá trị kinh tế cao và phù hợp với vùng đất địa phương mình.

Xóa đói giảm nghèo - tiến lên khá giàu, góp phần phát triển kinh tế nông nghiệp và nông thôn.

MỞ ĐẦU

- HAI THÀNH CÔNG: Câu lạc bộ đàn ca tài tử chúng tôi xin chân thành cảm tạ sự có mặt đông đủ của bà con, cô bác và các bạn (cúi chào)! Chương trình hôm nay được sự góp mặt của dàn nhạc cổ... chị Hai Sương đàn lục huyền cầm, chú Ba Cô sử dụng nguyệt cầm, anh Năm Thi đàn sến và chú Út Trần đàn cò...

Với giọng ca truyền cảm của các tài danh ở xã, ấp... Trong chương trình này, chúng tôi sẽ trao đổi nhau về nội dung: phải làm ăn giỏi để vươn lên khá, giàu góp phần phát triển kinh tế nông nghiệp và nông thôn. Qua câu chuyện làng xóm “Gỗ rớt tơ lòng”, anh chị em chúng tôi sẽ đảm nhiệm các vai (chỉ từng người):

- ANH HAI THÀNH CÔNG

- CHI TÂM CẦN CÙ

- ANH BẢY KÒ KE

- CÔ SÁU THÀNH PHỐ

Dạ, thưa bà con cô bác! Lân múa hay là nhờ tiếng pháo, người hát hay là nhờ tiếng vỗ tay. Vậy, xin bà con vui lòng tặng một tràng pháo tay để khích lệ tinh thần nghệ sĩ. Và bây giờ chương trình đàn ca tài tử của chúng tôi xin được phép bắt đầu...

... Dạ! bà con trong ấp thường kêu tôi là Hai Thành Công... Nói thiệt với bà con nghe, trước đây gia đình tôi cũng bết bát lắm, nhưng rồi mấy năm nay nhờ gia nhập câu lạc bộ khuyến nông mà trình văn độ của tôi được nâng lên thấy rõ. Do đó mà vụ lúa, vụ màu nào cũng trúng hết. Hiện tôi đã có thu hoạch 7 công cam quýt và đã bắt tay nuôi thử vụ tôm càng xanh. Nói ngay... bước đầu cũng nhờ Ngân hàng nông nghiệp và phát triển nông thôn...

Diễn văn (lớp đầu)

1. Đã cho người nông dân vay vốn
Thực hiện chương trình xóa đói giảm nghèo
2. Thâm canh tăng vụ phát triển chăn nuôi
Để nâng cao thu nhập cho mỗi gia đình
3. Mà trước tiên là làm ăn phải có kế hoạch
Và quyết tâm thoát khỏi cái nghèo
4. Nói chi xa, chính bản thân tôi đây nè
Gia đình giờ đã khá giả hơn xưa
5. Cũng bởi siêng năng, cần cù lao động
Rồi nhờ chủ trương đúng lúc, kịp thời
6. Hợp với tâm tư, nguyện vọng của mọi người
Nên nhà nhà đời sống đã đi lên

7. Nhưng đó chỉ là một phần cơ sở
Về phát triển kinh tế nông nghiệp nông thôn mình
 8. Mà nhất là trong giai đoạn xã hội hiện nay
Hàng hóa cạnh tranh quyết liệt trên thị trường
 9. Vì vậy cho nên khi nói về nông nghiệp
Người nông dân phải biết tính toán đàng hoàng
 10. Phải biết phát huy thế mạnh ở từng vùng
Để trồng cây gì, nuôi con gì cho năng suất đạt cao
 11. Trước giờ ta thường nuôi cá, heo, gà, vịt
Nay chú trọng thêm tôm càng xanh, cá tra mới chẳng hạn
 12. Rồi bò lai Sin hay là bò sữa
Mấy loại này có giá trị kinh tế cao
 13. Còn bông vải, sắn riềng và các loại cây trồng
Cũng đã thử nghiệm nhiều trong khắp tỉnh Cần Thơ
 14. Vấn đề là nắm bắt khoa học kỹ thuật vững vàng
Thì lo gì không vươn tới tương lai
- (tất cả vỗ tay, nói) *Hoan nghênh... hoan nghênh!*

- **TAM CẦN CÙ:** Hay, ý kiến rất hay! Phải rồi, đã đến lúc nông dân mình phải tiến lên chứ!

- **BẦY KÒ KE:** Thì đồng ý rồi, nhưng tức là tức cho cái thằng Bầy Kò Ke này nè... Mấy anh chị nghĩ coi!

Nam xuân

1. Dù tôi không có đồng ruộng bao la cò bay thẳng cánh,
nhưng đất đai của tôi thì cũng được bảy tám... công.

Tiếp tục quay vòng, nhưng hết vụ lại tay không

2. Làm quần quật quanh năm, mà cũng đành vậy thôi!

3. Không biết vì sao cứ thất bại hoài

Hễ lúa trở thì bị sâu rầy

4. Còn cái thứ hoa màu

Thu hoạch chẳng bao nhiêu

5. Ôi lắm điều khó khăn

Vì vậy cho nên hoàn cảnh gia đình

6. Cứ thiếu hụt hoài – tôi biết tính làm sao!

- TÁM CẦN CÙ:

7. Làm ăn thì phải có kế hoạch

Kinh nghiệm từ thấp tới cao

8. Còn chủ thì cứ thở than

Mà không biết tại vì sao!!

- BẢY KÒ KE: Chị Tám Cần Cù ơi...!

- TÁM CẦN CÙ: Rồi sao nữa chú Bảy Kò Ke

Vọng cố

1/- BẢY KÒ KE: Trời ơi tôi đã cố sức gắng công nào ngại chi nhọc nhằn vất vả, sớm nắng chiều mưa dãi dầu sương gió là chỉ mong sao có một ngày mai thoát khỏi cảnh cơ... hàn. Nhưng rồi cuộc đời đã dành sẵn cho tôi một số kiếp nghèo nàn. Mà tóc điểm sương vì bao nỗi lo toan cho gia đình no ấm, tháng hạn năm dài bên ruộng cạn đồng sâu (-). Tôi yêu thửa ruộng, mảnh vườn nhưng chẳng biết vì đâu?! Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua còn tôi phải cam tâm làm người đứng lại. Anh Tư à! Tôi cũng siêng năng, đâu biếng lười lao động mà trong cuộc đời phải chịu nhiều cay đắng...

- HAI THÀNH CÔNG (nói): Đó là tại chú hổng biết tính, vấn đề hổng phải là làm tràn lan mà làm vụ nào chắc vụ nấy; vốn liếng phải tập trung cho từng vụ, từng việc chứ không phải dàn trải đều để rồi kết quả không đạt được. Chú hiểu chưa?

2/- BẢY KÒ KE: Mấy anh mấy chị ơi! Hãy nghe đây là nỗi niềm tâm sự mà từ lâu nay tôi giấu kín trong lòng. Chắc có lẽ vì tôi cũng chưa biết chưa rành, chưa nắm bắt kịp thời các thông tin về nông nghiệp cũng như chưa hiểu nhiều về kỹ thuật chăn nuôi. Cho nên hai vụ lúa, một vụ màu cứ chạy ngược chạy xuôi rồi lại gặp khó khăn khi lúa với màu cùng nhau rút giá. Vì vậy cho nên cái nghèo cứ lẩn quanh lẩn quẩn, tôi còn biết cậy nhờ biết nương tựa vào đâu?! (-)

- TÁM CẦN CÙ (nói): Rồi sao nữa chú Bảy Kò Ke!

- BẢY KÒ KE: Hết rồi!

- TÁM CẦN CÙ: Vậy thì tới tui hen! Ờ, tôi có ý kiến như vậy.

- BẢY KÒ KE: Vậy là sao chị Tám?

- TÁM CẦN CÙ: Là chú hãy bình tĩnh nghĩ suy chớ đừng nên nản chí và chuyển đổi cơ cấu cây trồng, vật nuôi sao cho phù hợp với vùng đất ở địa phương...

Nàng xê

1/ ... mình.

Trồng lúa hiện nay phải tìm cho ra giống mới

2/ Kháng được rầy sâu, lại còn chất lượng

Để giảm giá thành mà năng suất lại cao

3/ Rồi kết hợp lúa cá, cây công nghiệp ngắn ngày

Hoặc lúa tôm càng xanh

4/ Đồng thời phát triển rau màu, cùng với chăn nuôi

Thủy sản, gia súc, gia cầm, cá trắng, cá đen

5/ Nuôi bò sữa hiện nay, Phụng Hiệp và Nông trường Sông Hậu
mình đang thực hiện.

Để làm điểm rồi từ đó nhân rộng ra

(nói) Còn nữa nghen!

6/ (ca tiếp) Rồi bưởi năm roi rồi măng cụt với sầu riêng

Cam quýt ta trồng thêm hay xoài cát thơm Hòa Lộc

7/ Cũng phù hợp với đất địa nơi này

Mà chúng tôi vừa trồng thử và đã thành công

8/ Ta phải biết liệu toan trong từng vụ việc

Thì kinh tế gia đình sẽ phát triển mau thôi...

- *HAI THÀNH CÔNG (nói): Còn cây bắp, đậu nành, đậu xanh thì nông dân mình đã trồng nhiều rồi... đặc biệt là cây bông vải. Hiện tỉnh Cần Thơ mình đang xem xét, tính toán kỹ về diện tích và vùng nào có lợi thế nhất để đảm bảo được đầu ra cho nông dân mình. Mà phần khởi hơn nữa là chương trình phát triển các khu công nghiệp chế biến.*

Đuân tình (lớp chót)

41/ Đây là chương trình nhằm qui hoạch, đầu tư cho cơ sở hạ tầng

42/ Đó là các khu công nghiệp, tiểu thủ công nghiệp tỉnh mình
Và sẽ thành lập ra các doanh nghiệp

43/ Chế biến thức ăn, gia súc, gia cầm và các loại cá tôm
Chế biến rau quả, thực phẩm và lương thực

44/ Để phục vụ thị trường nội địa

Và cũng vừa xuất khẩu để kinh doanh

45/ Anh chị thấy không! Đó là điều thuận lợi

Cho nông dân ổn định về thu nhập

46/ Và mọi người an tâm sản xuất

Góp phần phát triển kinh tế nông nghiệp, nông thôn

47/ Vậy là đã có lối ra rồi

Mà nông dân mình phải biết tính toán, cạnh tranh

48/ Năng suất, chất lượng cao mà giảm được giá thành

Đó là điều thắng lợi trong việc làm ăn

- **TÁM CẦN CÙ:** *Đó! Nãy giờ anh Hai Thành Công đã giới thiệu vài nét về cây trồng, vật nuôi và các điều kiện thuận lợi trong sản xuất nông nghiệp. Vậy thì, chủ hãy suy nghĩ thêm và có kế hoạch làm ăn. Yên tâm, lúc nào cũng có tụi tui và bà con giúp đỡ!*

- **BẢY KÒ KE:** *Cám ơn anh Hai với chị Tám rất nhiều! Lần này tôi sẽ quyết tâm tìm hiểu, ứng dụng khoa học kỹ thuật vào sản xuất để thu hoạch tốt, thu nhập cao và nhất định sẽ thoát khỏi cảnh nghèo.*

- **HAI THÀNH CÔNG:** *Vậy thì tôi ráng mà làm ăn... Ờ, còn cô Sáu Thành Phố đâu rồi... cô Sáu ơi!*

- **SÁU THÀNH PHỐ:** *Dạ, em đây!*

- **TÁM CẦN CÙ:** *Kìa... Sáu! Sao lâu vậy, bình tĩnh... bình tĩnh nói cho chị nghe coi!*

- **SÁU THÀNH PHỐ:** *Dạ! Nãy giờ nghe mấy anh, mấy chị bàn bạc chuyện làm ăn mà em thấy hồi hận... thấy tủi thân mình.*

- BẢY KÒ KE: Trời ơi... sao vậy!

- SÁU THÀNH PHỐ: Vì thời gian qua em nghe lời bè bạn lên thành phố làm ăn... tưởng sẽ mau giàu, nhưng hổng ngờ lại hoàn toàn thất bại.

Phụng hoàng

1/ Và hôm nay em lại trở về như một kẻ trắng... tay

Sau những ngày chạy theo ảo ảnh

2/ Cứ ngỡ thị thành là hoa với gấm

Như gọi như mời, cả khung trời rộng mở đón chờ ai...

3/ Ngày tháng trôi qua, từng bước bôn ba nơi xứ lạ quê người...

4/ Em như lạc loài, bỏ ngõ

Không phù hợp ngành nghề, thì biết làm gì giữa thành phố ngựa xe...

5/ Cho đến hôm nay...

Em mới hiểu ra, thì đã muộn màng

6/ Sự nghiệp dở dang, thân phận lỡ làng

Nay trở về đây, thấy mình hổ thẹn

7/ Nhìn con đường làng với mái nhà xưa

Hoang vắng cô đơn, mẹ già mong đợi

8/ Với đứa em thơ trong tuổi đại khờ

Mà hình bóng em... thì biền biệt xa mờ

- BẢY KÒ KE: Cô Sáu à...

9/ Xin cô đừng buồn mà mang nặng sầu thương

10/ Nay đã trở về lại với quê hương

Thì vui với ruộng vườn, với bến nước dòng kinh

- HAI THÀNH CÔNG:

11/ Đời nông dân, một nắng hai sương bên mưa ruộng
gió đồng

12/ Hãy nghe đây là những lời chân thật

Yêu thửa ruộng mảnh vườn, mình chỉ thú làm ăn

- SÁU THÀNH PHỐ (nói): Anh Hai Thành Công, chị
Tám Cần Cù và anh Bảy Kò Ke ới!

- BẢY KÒ KE: Ôi! cái gì đó cô Sáu Thành Phố?

- SÁU THÀNH PHỐ: Đừng kêu tên đó nữa, em chán nó
lắm rồi...

(nói lối) Ôi! Lời của mấy chị mấy anh sao em nghe như
đậm đà thân thiết

Vọng cố

6/ Quê hương ơi tôi đã trở về đây sau bao tháng ngày dỗi
mối, hòa trong niềm tin sắt son với với những tấm lòng
chứa chan tình làng nghĩa xóm và những bàn tay xây đắp
cho... đời. Bến nước, dòng kinh vẫn thấm đượm tình người. Có
anh Hai, anh Bảy và chị Tám, em chợt nghe lòng mình ấm lại
nghĩa tình quê (-)

Em hứa từ nay sẽ chăm lo chí thú nhiều hơn trong việc ruộng vườn để gia đình tiến lên khá giả, nuôi trồng cây con có giá trị cao về kinh tế và làm ăn có kế hoạch đàng hoàng.

- TÁM CẦN CÙ: Hay lắm! Được như vậy thì không bao lâu, chắc là em sẽ đạt thành ý nguyện và xóm làng ta sẽ từng ngày đổi mới, như một chân trời rạng rỡ ánh bình minh (-)

(tất cả vỗ tay – Hay lắm, hay lắm)

- HAI THÀNH CÔNG: (dàn nhạc trỗi lên bản vắn xôm)
Câu chuyện kết thúc thật vui, thật có hậu! Thưa bà con cô bác! Đây là những thắc mắc của chú Bảy Kò Ke và tâm sự u buồn của cô Sáu Thành Phố đã được gỡ rối tơ lòng. Xin bà con cô bác hãy cho một tràng pháo tay để chúc mừng cho những người bạn nông dân này (vỗ tay) và cũng xin tạm biệt bà con, cô bác vì chương trình đờn ca tài tử của chúng tôi đến đây là hết, kính chúc bà con mình được nhiều sức khỏe và hạnh phúc ...

-HẾT-

HÌNH ẢNH PHONG TRào ĐỒN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ



Nghệ sĩ ưu tú TRÚC LINH



Đạo diễn THANH LIÊM



Soạn giả NHÂM HÙNG



Soạn giả NGUYỄN HOÀI VĂN

HÌNH ẢNH PHONG TRÀO ĐỜN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ



Nghệ nhân đờn Violon SÁU ĐẠT



Soạn giả NHÂM KÍNH



Nghệ nhân đờn guitar MINH HUẤN

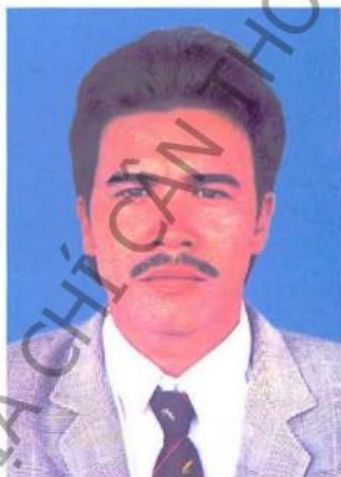


Nghệ nhân đờn tranh THẠCH SĨ LONG

HÌNH ẢNH PHONG TRào ĐỒN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ



Nghệ nhân ca KIM PHỤNG



Nghệ nhân ca HOÀNG THẨM



Nghệ nhân ca THANH TÙNG



Nghệ nhân ca KIỀU NGÀ

HÌNH ẢNH PHONG TRÀO ĐỜN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ



Liên hoan đờn ca tài tử - Đồng bằng sông Cửu Long (1997)



Liên hoan đờn ca tài tử Tây Nam bộ - (2000) tại TP. Cần Thơ

HÌNH ẢNH PHONG TRÀO ĐỜN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ



Đờn ca tài tử với bằng hữu



Đờn ca tài tử trong đám tiệc gia đình

HÌNH ẢNH PHONG TRÀO ĐỜN CA TÀI TỬ - CẦN THƠ

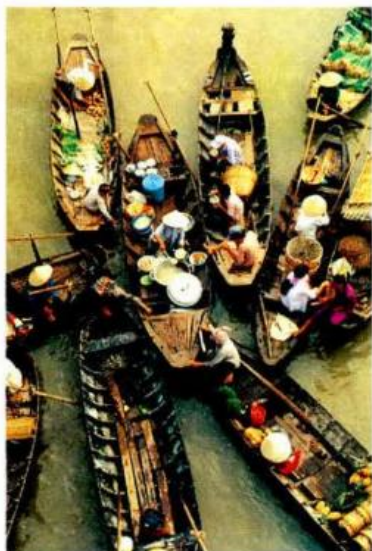


Đờn ca tài tử - Đình Thuận Hưng (H. Thốt Nốt)

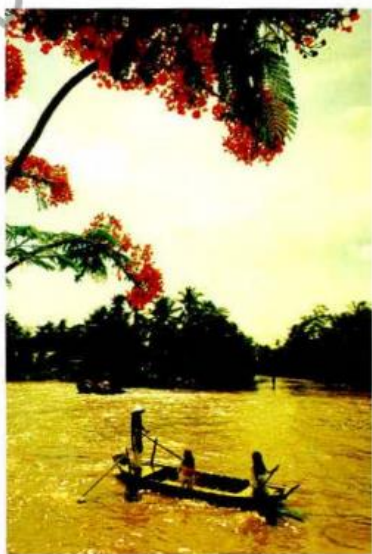


Lộ giao thông ở ấp văn hóa - (H. Long Mỹ)

PHONG CẢNH CẦN THƠ



Chợ nổi



Chiều trên sông Ô Môn



Khu di tích mộ cụ Thủ khoa BUI HỮU NGHĨA phường An Thới (TP. Cần Thơ)



Bến NINH KIỀU (TP Cần Thơ)

MỤC LỤC

	TÁC GIẢ	TRANG
LỜI NÓI ĐẦU	Sở VH TT Cần Thơ	3
Kiến thức đờn ca tài tử phổ thông	Nhâm Hùng	5
BÀI BẮC LỄ		
- Ngũ đối thượng		
• Về vùng đất cuối trời	Đỗ Dũng	17
- Ngũ đối hạ		
• Nhớ anh Trỗi	Thanh Nha	20
- Long đăng		
• Ghé bến Ninh Kiều	Nhâm Hùng	22
- Long ngâm		
• Tiếng hát văn công	Minh Thơ	24
- Tiểu khúc		
• Tưởng niệm Nguyễn Văn Trỗi	Thanh Nha	27
- Xàng xê		
• Đời ta có Đảng	Thanh Sử	30
- Vạn giá		
• Cảm xúc Cần Thơ	Nhâm Hùng	33
BÀI BẮC		
- Lưu thủy trường		
• Mặt trời thế kỷ	Huỳnh Thanh Tuấn	35

<i>NỘI DUNG</i>	<i>TÁC GIẢ</i>	<i>TRANG</i>
- <i>Phú lục</i>		
• Giai điệu quê hương	<i>Việt Ấn</i>	38
- <i>Bình bán chấn</i>		
• Đồng bằng Cửu Long	<i>Nhâm Hùng</i>	40
- <i>Xuân tình</i>		
• Đổi mới – đổi đời	<i>Trọng Huỳnh</i>	41
• Báo động	<i>Thanh Trang</i>	43
• Một tấm gương	<i>Trương Huy Hoàng</i>	45
- <i>Tây Thi</i>		
• Tâm sự cây leng	<i>Minh Thơ</i>	48
• Cây chông	<i>Hồng Phước</i>	51
- <i>Cổ bản</i>		
• Cần Thơ vang khúc ca	<i>Việt Ấn</i>	54
 BÀI NAM		
- <i>Nam xuân</i>		
• Nhớ người xưa	<i>Nhâm Kính</i>	57
- <i>Nam ai</i>		
• Biển trời – nghĩa mẹ, tình cha	<i>Thu Vân</i>	58
- <i>Đảo ngũ cung</i>		
• Canh giấc Bác	<i>Minh Lời</i>	62

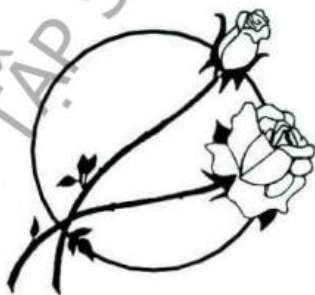
<i>NỘI DUNG</i>	<i>TÁC GIẢ</i>	<i>TRANG</i>
BÀI OÁN		
- <i>Tứ đại oán</i>		
• Vô Đông Sơ - Bạch Thu Hà	Nguyễn Trọng Quyền	65
• Người mẹ Việt Nam	Huỳnh Thanh Tuấn	66
- <i>Phụng Hoàng</i>		
• Lời mẹ khuyên	Nguyễn Hoài Vân	67
- <i>Phụng cầu hoàng</i>		
• Kiếp cầm ca	Hồ Hải	69
- <i>Giang Nam</i>		
• Nghĩa đời	Đỗ Dũng	71
BÀI BẢN KHÁC		
- <i>Khúc hoàng thiên</i>		
• Chúc mừng phái đẹp	Thanh Trang	74
- <i>Duyên Kỳ Ngộ</i>		
• Chúc nghệ sĩ	Trọng Huỳnh	76
- <i>Tân xái phủ – Tấn phong – Long nguyệt</i>		
• Kể các loại trái cây	Hồ Hải	78
- <i>Ánh nắng</i>		
• Vui hội đờn ca	Nhâm Hùng	80

<i>NỘI DUNG</i>	<i>TÁC GIẢ</i>	<i>TRANG</i>
VONG CỔ		
01- Võ Đông Sơn - Bạch Thu Hà (20 câu, nhịp 4)	<i>Nguyễn Trọng Quyền</i>	83
02- Thù quân xâm lược (20 câu, nhịp 16)	<i>Ba Dần</i>	85
03- Tình anh bán chiếu	<i>Viễn Châu</i>	87
04- Tên một bến sông	<i>Trọng Nguyễn</i>	90
05- Nhớ cha trong mùa phượng đỏ	<i>Dương Thị Thu Vân</i>	93
06- Trăng Ninh Kiều	<i>Tô Minh Giới</i>	96
07- Nàng tiên áo trắng	<i>Lý Việt Hùng</i>	99
08- Một thoáng băng không	<i>Nguyễn Hoài Vân</i>	102
09- Trăng nước Cần Thơ	<i>Nhâm Hùng</i>	105
10- Thành phố quê em	<i>Nguyễn Quang</i>	108
11- Chợ nổi Phong Điền	<i>Trọng Huỳnh</i>	111
12- Bài học nhớ đời (hài)	<i>Việt Ấn</i>	114
13- Cần Thơ ơi, thương lắm áo bà ba	<i>Hoàng Bửu Hiếu</i>	117
14- Đêm sông Lô nhớ Bác	<i>Nguyễn Văn Thế</i>	120
15- Yêu lắm Nàng Mao	<i>Minh Thơ</i>	123
16- Cần Thơ	<i>Hà Nam Quan</i>	126

NỘI DUNG	TÁC GIẢ	TRANG
17- Quá giang	<i>Phạm Thành Chung</i>	129
18- Bến hẹn đồ xưa	<i>Thanh Việt</i>	133
19- Một chuyến về quê	<i>Hoàng Mộng Phương</i>	137
20 - Cây sao kỷ niệm	<i>Nguyễn Thành Kiên</i>	139
CÁC CHƯƠNG TRÌNH:		
• Nghệ Sĩ Cần Thơ Hát Mừng Đảng Mừng Xuân	<i>Nhâm Hùng</i> <i>Đỗ Dũng</i> <i>Nhâm Kính</i>	143
• Danh nhân đất Cần Thơ	<i>Nhâm Hùng</i>	157
• Dòng kỷ niệm (liên ca)	<i>Trúc Linh</i>	168
• Vĩnh biệt lưu linh	<i>Thanh Tùng</i> <i>Nhâm Kính</i>	173
• Gỡ rối tơ lòng	<i>Nhâm Kính</i>	182
CÁC TRANG ẢNH		

Tài liệu tham khảo và trích dẫn:

- Địa chí văn hoá - TP.HCM (tập 3) NXB - TP Hồ Chí Minh
- Đờn ca tài tử Nam bộ Trung tâm VH TT - TP. Hồ Chí Minh
- Long An tươi màu lá mạ Sở Văn hoá TT Long An
- Nhạc tài tử Nam bộ Đỗ Dũng
- Bài bản sân khấu cải lương và tài tử Nam bộ Minh Lôi



CHỊU TRÁCH NHIỆM XUẤT BẢN:
TRỊNH QUANG HÙNG

BIÊN TẬP & TRÌNH BÀY:
NHÂM HÙNG

BÌA : VIỆT CƯỜNG

ẢNH : XUÂN PHƯƠNG - TRƯỜNG CÔNG KHẢ
HOA BẠC - NGÔ CAO MIÊN
HUYỀN VĂN RÂN - VĂN MINH

In 2.000 cuốn, khổ 14,5 x 20,5 cm tại Xí nghiệp In Tổng hợp
Cần Thơ, số 218 đường 30/4, TPCT. ĐT : 838853 - 938852
Giấy phép xuất bản số 54/GPXB.SVHTT do Sở Văn hóa
Thông tin tỉnh Cần Thơ cấp ngày 29/04/2002

BỘ SƯU TẬP SỔ ĐỊA CHỈ CẦN THƠ

TRUNG TÂM VĂN HÓA THÔNG TIN TỈNH CẦN THƠ PHÁT HÀNH